

LAUSNIN

FYRIR

FRAMFARIR

MANNKYNS

L2Q spurningakerfið er
Menntunarleiðin sem vantar

SEAN GRINYER

worldeducation.online
q2l.online

EFNISYFIRLIT

HVERS VEGNA BÖRN ÞURFA L2Q SPURNINGAVERKFÆRAKISTUNA	4-13
--	------

HVERS VEGNA L2Q KERFIÐ ER MENNTUNARLEIÐIN SEM VANTAR	14-17
---	-------

L2Q SPURNINGAVERKFÆRAKISTAN

1. HEIMILD OG UPPRUNI	18-44
2. SÖNNUNARGAGNASTAÐALL	45-73
3. HVATI OG ÁVINNINGUR	74-99
4. EÐLI OG SAMRÆMI	100-126
5. LEYFI TIL AÐ SPYRJA	127-153
6. TILFINNINGALEG ÁHRIF	154-192
7. FRÁSÖGN OG VERULEIKI	193-222
8. SÁL RÆN ÁHRIF	223-247
9. BEITTU SAMA STAÐLI ALLS STAÐAR	248-272
FRAMFARIR MANNKYNS	273-299

**ÞÚ GETUR EKKI LÆRT AF ÞVÍ
SEM ÞÚ GETUR EKKI SÉÐ**

HVERS VEGNA BÖRN ÞURFA L2Q SPURNINGAVERKFÆRAKISTUNA

AÐ GEFA BÖRNUM L2Q SPURNINGAVERKFÆRAKISTUNA TIL AÐ VERJA HUGA ÞEIRRA, EFLA NÁM, GREINA SANNLEIKANN OG RÚFA ENDURTEKNINGU SVIKA

Hugur barna og nám þeirra mótast af heimsumhverfinu áður en þau skilja að fullu hvað mótar þau.

Þess vegna þurfa börn L2Q spurningaverkfærakistuna.

L2Q spurningaverkfærakistan er ekki venjulegt menntunarúrræði.

Hún er skipulögð menntunaraðferð sem er ný á heimsvísu, þróuð út frá Book of Evidence og skipulögð í gegnum World Education Online til að veita börnum skipulagða aðferð til að læra hvernig þau eiga að spyrja um raunverulegt heimsumhverfi, greina sannleikann, þróa sjálfstæða hugsun og koma í veg fyrir að skapaðar lygar móti huga þeirra og nám.

L2Q spurningaverkfærakistan segir börnum ekki hvað þau eiga að hugsa.

L2Q spurningaverkfærakistan gefur börnum skipulagða aðferð til að spyrja um það sem þeim er sýnt samkvæmt sama staðli, þar á meðal upplýsingar, fullorðna, skóla, kerfi, peninga, vald, frásagnir, hegðun, sálræn áhrif og eigin forsendur.

Hún kennir þeim að prófa hvað er satt, þekkja svik, skilja sálræn áhrif og beita sama staðli alls staðar.

Þetta snýst ekki aðeins um að læra meiri upplýsingar.

Þetta snýst um að gefa börnum verkfæri til að spyrja um heimsumhverfið áður en skapaðar lygar, endurteknar frásagnir, tilfinningaleg áhrif, ótti, vald, þögn, ósjálfstæði og blekking móta skynjun þeirra á heiminum.

Þegar börnum er ekki kennt hvernig á að spyrja rétt eru hugir þeirra berskjaldaðir fyrir því sem er endurtekið, varið, falið, normalíserað og sett fram sem sannleikur.

Skapaðar lygar villa ekki aðeins um fyrir börnum.

Þær hafa áhrif á hvernig börn sjá, læra, hugsa, treysta, skilja og bregðast við heiminum í kringum sig.

SÁL RÆN ÁHRIF OG HUGARHEIMUR BARNA

Sálræn áhrif eru einn mikilvægasti hluti L2Q spurningaverkfærakistunnar.

Sálræn áhrif skipta máli vegna þess að svik verka í gegnum hugann áður en börn hafa verkfærin til að bera kennsl á þau.

Það sem er endurtekið, umbunað, óttast, falið, normalíserað, varið eða sett fram sem sannleikur mótar skynjun, nám, traust, skilning og hegðun barna.

Börn verða að fá verkfæri til að spyrja hvernig upplýsingar, sögur, kerfi, vald, ótti, þrýstingur, umbun, refsing, þögn, endurtekning og tilfinningaleg áhrif hafa áhrif á huga þeirra.

Þegar börn læra að spyrja um sálræn áhrif byrja þau að skilja hvernig heimsumhverfið mótar fólk innan frá.

Sá skilningur verndar huga þeirra.

Hann eflir nám.

Hann þróar sjálfstæða hugsun.

Hann gefur börnum hæfni til að greina sannleikann.

Hann fjarlægir svik sem leið til að stjórna hugum barna vegna þess að spurt er um skapaðar lygar og þær eru prófaðar og afhjúpaðar í stað þess að vera samþykktar, endurteknar og erfðar.

ANDLEG VELLÍÐAN OG AÐ FJARLÆGJA SVIK

Svik fela ekki aðeins sannleikann.

Þau hafa áhrif á hvernig börnum líður, hvernig þau hugsa, treysta, læra og sjá heiminn.

Þegar börn eru umkringd sköpuðum lygum, endurteknum frásögnum, ótta, þögn, tilfinningalegum áhrifum, þrýstingi, valdi og blekkingu er heimurinn látinn líta dekkri, ruglingslegri, ógnvænlegri og vonlausari út en hann þarf í raun að vera.

Það hefur áhrif á huga barna.

Það hefur áhrif á nám þeirra.

Það hefur áhrif á traust þeirra á eigin getu til að skilja heiminn.

Það hefur áhrif á getu þeirra til að treysta því sem er satt.

Þess vegna er L2Q spurningaverkfærakistan lykilatriði í að vernda huga barna, styrkja nám og bæta andlega vellíðan með menntun.

Þegar börnum eru gefin verkfæri til að spyrja rétt byrja svik að missa tök sín á skynjun þeirra.

Spurt er um skapaðar lygar í stað þess að þær séu innbyrtar.

Frásagnir byggðar á ótta eru prófaðar í stað þess að vera endurteknar.

Vald er rannsakað í stað þess að vera samþykkt í blindni.

Tilfinningaleg áhrif eru þekkt í stað þess að stjórna hugsun þeirra.

Spurt er um þögn í stað þess að leyfa földum skaða að halda áfram.

Börn eru ekki skilin eftir ein í heimi sem þeim hefur ekki verið kennt hvernig á að skilja.

Þeim er gefin skipulögð aðferð til að spyrja um það sem mótar huga þeirra.

Þeim er gefin leið til að aðgreina sannleikann frá sköpuðum lygum.

Þeim er gefin leið til að sjá heiminn skýrar í stað þess að sjá aðeins dekkri útgáfuna sem skapast með svikum, ótta, frásögnum, þögn og sálrænum áhrifum.

Þegar svik eru fjarlægð úr skilningi barna þarf heimurinn ekki að virðast jafn vonlaus, ruglingslegur eða dimmur.

Börn byrja að sjá að vandamál eru sköpuð, endurtekin, varin og látin halda áfram með hegðun, kerfum, hvötum, þögn, frásögnum og skorti á skipulagðri gagnreyndri L2Q-spurningaleið.

Það þýðir að heimurinn verður eitthvað sem þau spyrja um, skilja, læra af og hjálpa til við að bæta.

Þetta styrkir andlega vellíðan vegna þess að börn eru ekki lengur aðeins að bera þunga heimsins.

Þau eru að læra hvernig á að skilja hann.

Þau eru að læra hvernig á að spyrja um hann.

Þau eru að læra hvernig á að sjá hvað er satt.

Þau eru að læra hvernig á að þróa sjálfstæða hugsun.

Að gefa börnum L2Q spurningaverkfærakistuna verndar huga þeirra með því að veita þeim aðferðina til að fjarlægja svik úr skynjun þeirra á heiminum.

Þegar svik missa leið sína í gegnum huga barna missa ótti, ruglingur, falskt myrkur og endurteknar frásagnir vald sitt til að móta hvernig börn sjá veruleikann.

AÐ SPYRJA UM ÞÖGN, PENINGA OG GANGVERKIÐ SEM VER SVIK

Börn þurfa einnig L2Q spurningaverkfærakistuna vegna þess að svik eru varin af þögn.

Þögn er ekki tóm.

Þögn verndar það sem enginn spyr um.

Þögn verndar það sem fólk óttast að segja.

Þögn verndar það sem kerfi vilja ekki að sé afhjúpað.

Þögn verndar það sem peningar, ósjálfstæði, atvinna, staða, orðspor, vald og ótti halda földu.

Þetta skiptir máli vegna þess að börn eru menntuð inni í heimi þar sem þögn er þegar að verki.

Þeim er kennt af fullorðnum sem hafa sjálfir verið kenndir, þjálfaðir, launaðir og settir inn í kerfi þar sem hlutverk þeirra er að kenna, miðla, endurtaka og meta upplýsingar innan kerfisins sem menntaði þá.

Það þýðir ekki að kennarar séu slæmt fólk.

Það þýðir að menntunin sjálf er inni í sama heimsumhverfi og L2Q kennir börnum að spyrja.

Núverandi menntun kennir börnum ekki almennilega að spyrja um gangverkið á bak við þögnina.

Hún kennir börnum ekki almennilega að spyrja um hvað peningar verja, hverju ósjálfstæði stjórnar, hvað atvinna krefst og hvað vald kemur í veg fyrir, hvað orðspor felur og hvað ótti þaggar niður, hvað hvatar móta og hverju kerfi leyfa að halda áfram.

Þegar börnum er ekki kennt að spyrja um þögn læra þau að samþykkja heiminn eins og hann er sýndur þeim.

Þau læra það sem er endurtekið, en ekki það sem er falið.

Þau læra það sem er samþykkt, en ekki það sem er varið.

Þau læra það sem er kennt, en ekki það sem er forðast.

Þau læra að starfa innan heimsumhverfisins án þess að skilja gangverkið sem heldur sköpuðum lygum, svikum, ótta, ósjálfstæði og endurteknum mynstrum á sínum stað.

L2Q spurningaverkfærakistan gefur börnum aðferðina til að spyrja um þetta gangverk.

Hún kennir þeim að spyrja:

Hvað er ekki verið að segja?

Hvers vegna er það ekki sagt?

Hver hagnast á þögn?

Hvað verja peningar?

Hverju stjórnar ósjálfstæði?

Hvað kemur ótti í veg fyrir?

Hvað kemur vald í veg fyrir að fólk spyrji um?

Hvaða endurtekna mynstur heldur áfram vegna þess að fólk þegir?

Þess vegna er nauðsynlegt að spyrja um þögnina til að vernda huga barna og efla nám þeirra.

Þegar börn læra að spyrja um þögnina byrja þau að sjá það sem er falið undir yfirborði menntunar, kerfa, valds, frásagna, peninga og endurtekinnar hegðunar.

Þegar þau sjá hvað þögnin ver byrja þau að skilja gangverkið á bak við svik.

Þegar þau skilja gangverkið á bak við svik þróast sjálfstæð hugsun.

Þegar sjálfstæð hugsun þróast missa skapaðar lygar leið sína í gegnum huga barna.

Þannig gefur L2Q spurningaverkfærakistan börnum aðferðina til að fjarlægja svik úr skynjun þeirra á heiminum.

Hún gefur þeim hæfni til að spyrja um það sem er sýnt, það sem er falið, það sem er varið, það sem er endurtekið, það sem er greitt fyrir, það sem er óttast, það sem er þaggað niður og það sem er sett fram sem sannleikur.

Þetta er lykilatriði í að bæta menntun vegna þess að menntun getur ekki batnað meðan hún kennir börnum að endurtaka upplýsingar án þess að kenna þeim að spyrja um þögn, peninga, ósjálfstæði, hvata og vald sem móta heimsumhverfið í kringum þau.

HVERS VEGNA ÞETTA ER LYKILATRÍÐI FYRIR Q2L OG YOUNG QUESTIONERS

Þetta er lykilatriði fyrir Q2L og Young Questioners.

Náð er til barna á öruggan hátt í gegnum foreldra, kennara, umönnunaraðila, skóla, menntunarumhverfi og ábyrga fullorðna svo þau fái verkfærin til að spyrja rétt, læra af raunverulega heimsumhverfinu og þróa sjálfstæða hugsun áður en sami heimur mótar þau þannig að þau endurtaki hann.

Hlutverkið er ekki að segja börnum hvað þau eiga að hugsa.

Hlutverkið er að gefa börnum L2Q aðferðina svo þau spyrji, sjái, skilji, greini sannleikann, verji huga sína, efli nám og læri af raunverulega heimsumhverfinu.

Börn læra ekki aðeins af fullorðnum.

Börn læra af öðrum börnum.

Þau fylgjast hvert með öðru.

Þau hafa áhrif hvert á annað.

Þau deila hugmyndum, hegðun, venjum, áhugamálum, skilningi og hugsunarháttum.

Þegar spurningavinna þróast dreifist hún frá barni til barns.

Þegar skilningur þróast hjá börnum dreifist hann frá barni til barns.

Þegar sjálfstæð hugsun þróast hjá börnum dreifist hún frá barni til barns.

Börn sem læra að spyrja hjálpa öðrum börnum að læra að spyrja.

Börn sem læra að skilja hjálpa öðrum börnum að læra að skilja.

Börn sem þróa sjálfstæða hugsun hjálpa öðrum börnum að þróa sjálfstæða hugsun.

Þess vegna eru börn aðalleiðin til breytinga.

Áhrifin stöðvast ekki hjá einu barni.

Þau færast í gegnum barnahópa, kennslustofur, skóla, samfélög og komandi kynslóðir.

Þegar börn læra að spyrja byrja þau að sjá.

Þegar þau byrja að sjá byrja þau að skilja.

Þegar skilningur þróast þróast sjálfstæð hugsun.

Þegar sjálfstæð hugsun þróast missa svik leið sína.

Þegar svik missa leið sína missir skaðinn sem svik skapa leið sína í gegnum fólk, menntun, kerfi og samfélag.

Þess vegna er að gefa börnum hæfni til að spyrja rétt eitt það mikilvægasta sem menntun verður að gera.

Það verndar huga barna.

Það styrkir nám.

Það þróar sjálfstæða hugsun.

Það fjarlægir svik úr heiminum með því að gefa næstu kynslóð hæfni til að greina sannleikann.

Börn þurfa verkfæri til að spyrja rétt.

Þannig þróast nám.

Þannig þróast sjálfstæð hugsun.

Þannig missa svik leið sína.

Þannig batnar menntun svo heimurinn batni.

Heimur byggður á sannleika hefst þegar börnum eru gefin verkfæri til að spyrja rétt.

HVERS VEGNA L2Q SKIPULAGÐA GAGNREYNDA SPURNINGAKERFIÐ ER MENNTUNARLEIÐIN SEM VANTAR

L2Q skipulagða gagnreynda spurningakerfið er öðruvísi vegna þess hvaðan það kom.

Það var þróað út frá Book of Evidence.

Book of Evidence skráði meira en 30 ára tímasetta reynslu frá fyrstu hendi, sönnunargögn, opinber gögn, áskoranir og endurtekin mynstur sem heimsumhverfið sjálft sýndi.

Eftir því sem sönnunargögnin jukust varð mótsögn sífellt sýnilegri.

Spurningavinna var til staðar.

Samt hélt endurtekningin áfram.

Sama blekkingin hélt áfram.

Sama þögnin hélt áfram.

Sama ósjálfstæðið hélt áfram.

Sömu mótsagnirnar héldu áfram.

Sömu endurteknu mynstrin héldu áfram.

Book of Evidence afhjúpaði ekki skort á spurningavinnu.

Hún afhjúpaði að spurningavinna var þegar til staðar á meðan sami heimur hélt áfram að endurtaka sig.

Þessi mótsögn er í kjarna L2Q skipulagða gagnreynda spurningakerfisins.

Ef spurningavinna var þegar til staðar, hvers vegna héldu sömu mynstrin áfram?

Book of Evidence afhjúpaði sömu mótsögnina ítrekað.

Spurningavinna var til staðar.

Samt hélt endurtekningin áfram.

Þetta sýndi að vandamálið var ekki skortur á spurningavinnu.

Vandamálið var skortur á skipulagðri gagnreyndri menntunarleið til að læra hvernig á að spyrja um heimsumhverfið sjálft.

Fólk getur spurt spurninga og samt endurtekið heiminn í kringum sig.

Fólk getur spurt spurninga og samt haldist mótað af sama heimsumhverfi sem ber ábyrgð á að framleiða endurtekninguna.

Fólk getur spurt spurninga og samt erft, samþykkt, varið og haldið áfram endurteknum mynstrum.

Tilvist spurningavinnu er því ekki sönnun þess að fólki hafi verið kennt hvernig á að spyrja.

Tilvist spurningavinnu er ekki sönnun þess að fólki hafi verið kennt hvernig á að skilja það sem framleiðir endurtekninguna.

Það sem vantaði var ekki meiri upplýsingar.

Upplýsingar voru þegar til staðar.

Það sem vantaði var ekki meiri spurningavinna.

Spurningavinna var þegar til staðar.

Það sem vantaði var skipulögð gagnreynd menntunarleið til að læra hvernig á að spyrja um heimsumhverfið sjálft.

Skipulögð gagnreynd menntunarleið til að rannsaka það sem hélt ítrekað áfram þrátt fyrir að spurningavinna væri þegar til staðar.

Skipulögð gagnreynd menntunarleið til að rannsaka gangverkin sem bera ábyrgð á að framleiða endurtekningu.

Sú leið sem vantaði varð L2Q skipulagða gagnreynda spurningakerfið.

L2Q skipulagða gagnreynda spurningakerfið var þróað út frá þeim sönnunargagnagrunni sem Book of Evidence hafði byggt upp.

Það var þróað vegna þess að Book of Evidence afhjúpaði endurtekin mynstur sem héldu áfram þrátt fyrir að spurningavinna væri þegar til staðar.

Það var þróað vegna þess að Book of Evidence afhjúpaði menntunarleið sem vantaði.

Það var þróað vegna þess að Book of Evidence sýndi að spurningavinna og það að læra hvernig á að spyrja eru ekki það sama.

L2Q var þróað til að rannsaka það sem hélt ítrekað áfram þrátt fyrir að spurningavinna væri þegar til staðar.

L2Q var þróað til að rannsaka gangverkin sem bera ábyrgð á að framleiða endurtekningu, fremur en aðeins að rannsaka niðurstöðurnar sem endurtekningin framleiðir.

L2Q var þróað til að rannsaka heimsumhverfið fremur en einfaldlega að starfa innan þess.

L2Q var þróað til að hjálpa fólki að skilja heimsumhverfið fremur en einfaldlega að virka innan þess.

Þess vegna er L2Q skipulagðá gagnreynda spurningakerfið öðruvísi.

Þess vegna táknar L2Q skipulagðá gagnreynda spurningakerfið menntunarleiðina sem vantar.

Heimild og uppruni spurningavinnu skipta máli.

Heimild og uppruni L2Q skipulagðá gagnreynda spurningakerfisins skiptir máli.

L2Q skipulagðá gagnreynda spurningakerfið á uppruna sinn í þeim sönnunargagnagrunni sem Book of Evidence byggði upp.

Að skilja hvaðan kerfið kom er fyrsta skrefið að því að skilja hvers vegna það er öðruvísi.

Þess vegna hefst fyrsti hlutinn á Heimild og uppruni.

HLUTI 1 – HEIMILD OG UPPRUNI

HVAÐ HEIMILD OG UPPRUNI ER Í RAUN

Heimild og uppruni er grunnur spurningaverkfærakistunnar Lærðu að spyrja (L2Q) vegna þess að allt byrjar á því hvaðan upplýsingar koma og hvað mótar þær.

Fólk er stöðugt umkringt upplýsingum en því er ekki kennt hvernig á að rannsaka þær almennilega eða hvernig á að læra af heimsumhverfinu sem umlykur það.

Fólki eru sýndar upplýsingar.

Fólki eru sagðar upplýsingar.

Fólki eru kenndar upplýsingar.

Ætlast er til að fólk leggi upplýsingar á minnið.

Ætlast er til að fólk endurtaki upplýsingar.

Ætlast er til að fólk beiti upplýsingum.

Ætlast er til að fólk verji upplýsingar.

En fólk er ekki kennt hvernig á að spyrja, sjá, skilja og læra af því sem því er sýnt.

Fólk býr nú inni í stærsta námsumhverfi sem til er, en samt hefur því ekki verið kennt almennilega hvernig á að læra af því.

Fólk hefur verið látið starfa inni í heimi sem því hefur ekki verið kennt almennilega hvernig á að skilja.

Því er ekki kennt í gegnum skipulagða gagnreynda menntunarleið
hvernig heimsumhverfið mótar huga þess, trú, tilfinningar, traust,
hegðun, skynjun og skilning.

Því er ekki kennt hvernig peningar, ósjálfstæði, vald, þögn,
frásagnir, endurtekning, ótti, hvatar, útbreiðsla, staða og skapaðar
lygar hafa áhrif á mannkynið.

Heimsumhverfið sjálft er námsumhverfi.

Það býður mannkyninu stöðugt upp á tækifæri til að læra.

Fólk bíður oft eftir að vera kennt á meðan það stendur þegar inni í
stærsta námsumhverfi sem til er.

Heimsumhverfið menntar því fólk á hverjum degi, hvort sem það
gerir sér grein fyrir því eða ekki.

Vandamálið er að mörgum hefur ekki verið kennt hvernig á að sjá
þær lexíur.

Þeim hefur ekki verið kennt að spyrja:

Hvað mótar hugsun mína?

Hvað mótar trú mína?

Hvað mótar tilfinningar mínar?

Hvað mótar traust mitt?

Hvað mótar hegðun mína?

Hvað mótar skynjun mína?

Hvað mótar skilning minn?

Hvað mótar heiminn í kringum mig?

Án þessara spurninga getur fólk eytt allri ævi sinni í að vera mótað án þess að átta sig á því að það er mótað.

Fólk erfir oft yfirborð heimsins án þess að skilja hvað er undir því.

Það kann að sjá kerfi.

Það kann að sjá reglur.

Það kann að sjá vald.

Það kann að sjá peninga.

Það kann að sjá menntun.

Það kann að sjá endurtekin vandamál.

En það skilur ekki endilega hvað skapar þau, ver þau, mótar þau eða leyfir þeim að halda áfram.

Þess vegna getur fólk ekki lært af því sem það getur ekki séð.

Að sjá merkir ekki einfaldlega að horfa.

Að sjá er ferlið að spyrja nógu djúpt til að fara út fyrir yfirborðslegar skýringar og byrja að þekkja gangverkin sem móta heimsumhverfið.

Að sjá skapar skilning.

Skilningur skapar nám.

Nám skapar sjálfstæða hugsun.

Heimild og uppruni snýst því ekki einfaldlega um að bera kennsl á hvaðan upplýsingar komu.

Það snýst um að læra hvernig á að spyrja nógu djúpt til að sjá hvað mótar upplýsingarnar sjálfar.

Fólk verður að læra að spyrja:

Hver skapaði þetta?

Hvaðan kom þetta?

Hvers vegna var þetta skapað?

Hver hagnast á því?

Hvaða hvatar eru til staðar?

Hvað hefur áhrif á það?

Hvað ver það?

Hvað er verið að fela?

Hvað er verið að endurtaka?

Hvað mótar fólkið sem á hlut að máli?

Hvaða heimsumhverfi framleiddi það?

Þessar spurningar skipta máli vegna þess að fólk erfir ekki einfaldlega upplýsingar.

Það erfir hegðun.

Það erfir kerfi.

Það erfir frásagnir.

Það erfir ósjálfstæði.

Það erfir þögn.

Það erfir vald.

Það erfir endurtekin mynstur.

Það erfir einnig skapaðar lygar.

Skapaðar lygar eru ekki einfaldlega til sem einstök brot af röngum upplýsingum.

Skapaðar lygar festast inn í heimsumhverfið sjálft.

Þær verða normalíseraðar.

Þær verða varðar.

Þær verða endurteknar.

Þeim er varið.

Að lokum verða þær samþykktar sem sannleikur.

Fólk erfir síðan þessar sköpuðu lygar án þess nokkurn tíma að átta sig á því að þær voru skapaðar í upphafi.

Fólki er kennt hvernig á að starfa innan heimsumhverfisins án þess að því sé kennt hvernig á að skilja það í gegnum skipulagða gagnreynda menntunarleið.

Fólk getur orðið afar gott í að starfa inni í heimi sem það skilur ekki almennilega.

Að starfa gerir fólki kleift að lifa af innan kerfa.

Skilningur gerir fólki kleift að læra af kerfum.

Ef menntun kennir fólki aðeins að starfa innan heimsumhverfisins hjálpar menntunin til við að endurskapa sama heimsumhverfi.

Fólk verður þá afurð heimsumhverfisins í stað þess að vera nemandi heimsumhverfisins.

Mannkynið býr inni í heimsumhverfi sem mannkynið sjálft endurskapar stöðugt.

Heimsumhverfið mótar fullorðna.

Fullorðnir móta kennara.

Kennarar móta börn.

Börn verða fullorðin.

Fullorðnir endurskapa síðan sama heimsumhverfið.

Hringrásin mun halda áfram endalaust nema fólk læri hvernig á að spyrja um hana í gegnum skipulagða gagnreynda spurningaleið.

Fólk verður einnig að skilja að eigin hugur er mikilvægasta verkfæri þess til að læra af heimsumhverfinu.

Enginn titill, ekkert vald, ekkert kerfi, engin stofnun, engin heimild og enginn einstaklingur getur sjálfstætt skapað skilning fyrir aðra manneskju.

Skilningur verður að þróast af huga einstaklingsins sjálfs.

Spurningavinna þróar skilning.

Skilningur þróar nám.

Nám þróar sjálfstæða hugsun.

Fólk verður því að læra af orsökum í stað þess að endurtaka afleiðingar endalaust.

Það verður að læra hvað mótar heiminn í stað þess að aðlagast honum aðeins.

Þess vegna er Heimild og uppruni í upphafi spurningaverkfærakistunnar Lærðu að spyrja (L2Q).

Ef Heimild og uppruni er veikur veikist hver annar hluti með honum.

Sönnunargagnastaðall veikist.

Hvati og ávinningur veikist.

Eðli og samræmi veikist.

Leyfi til að spyrja veikist.

Tilfinningaleg áhrif veikjast.

Frásögn gegn veruleika veikist.

Sálræn áhrif veikjast.

Beittu sama staðli alls staðar veikist.

Heimild og uppruni er því grunnur alls rammans.

Það er upphafspunkturinn sem gerir fólki kleift að byrja að læra af heiminum sjálfum.

Framvindan er:

Spyrðu.

Sjáðu.

Skildu.

Lærðu.

Þróaðu sjálfstæða hugsun.

Þannig hættir fólk að endurtaka heim sem það skilur ekki almennilega.

Þannig byrjar fólk að læra af heimsumhverfinu í stað þess að verða einfaldlega afurð þess.

Og þess vegna er Heimild og uppruni fyrsti hluti spurningaverkfærakistunnar Lærðu að spyrja (L2Q).

SKYNJUN

Fólk mótast af heimsumhverfinu áður en það gerir sér grein fyrir því að það er að móta það.

Ein stærsta ástæðan fyrir því að endurtekin mynstur halda áfram um allan heim er að fólk trúir oft því sem það sér ítrekað.

Fólk getur ruglað endurtekningu saman við sannleika.

Fólk getur ruglað kunnugleika saman við sönnunargögn.

Fólk getur ruglað vinsældum saman við trúverðugleika.

Fólk getur ruglað valdi saman við réttleika.

Fólk getur ruglað sýnileika saman við mikilvægi.

Fólk getur ruglað sjálfstrausti saman við sérþekkingu.

Fólk getur ruglað stöðu saman við skilning.

Margir gera sér ekki grein fyrir því að skynjun þeirra er stöðugt mótuð.

Fólki er ekki kennt í gegnum skipulagða gagnreynda menntunarleið hvernig trú þess myndast.

Því er kennt hverju það á að trúa.

Því er ekki kennt hvernig það komst að því að trúa því.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvernig komst ég að því að trúa þessu?

Hver kynnti þessa trú fyrir mér?

Hversu lengi hef ég trúað þessu?

Hversu oft hef ég komist í snertingu við þetta?

Hvað hefur ítrekað styrkt þetta?

Hef ég rannsakað þetta sjálfstætt?

Eða hef ég erft þetta?

Börn mótagast einnig af heimsumhverfinu á meðan núverandi menntun kennir þeim ekki skipulögðu gagnreynðu leiðina til að læra hvernig á að spyrja um það.

Börn fylgjast með fullorðnum.

Börn fylgjast með hegðun.

Börn fylgjast með kerfum.

Börn fylgjast með valdi.

Börn fylgjast með peningum.

Börn fylgjast með ósjálfstæði.

Börn fylgjast með frásögnum.

Börn fylgjast með endurtekningu.

Börn fylgjast með þögn.

Börn fylgjast með því sem er umbunað.

Börn fylgjast með því sem fólk er latt til að gera.

Heimsumhverfið byrjar því að kenna börnum á meðan núverandi menntun veitir ekki skipulögðu gagnreyndu leiðina til að læra hvernig á að spyrja um það.

Fullorðnir eru einnig stöðugt menntaðir af heimsumhverfinu, hvort sem þeir gera sér grein fyrir því eða ekki.

Ef menntun kennir ekki börnum og fullorðnum hvernig á að spyrja um raunverulegt heimsumhverfi fara þau síðan óafvitandi inn í sömu hringrásir endurtekningar og mótuðu fólkið á undan þeim.

Fólk getur einnig festst inni í einföldum frásögnum.

Fólk getur verið hvatt til að velja sér hlið í stað þess að læra af því sem því er sýnt.

Fólk getur verið hvatt til að hugsa í hugtökum hetja og illmenna í stað þess að skilja gangverkin sem móta heimsumhverfið.

Því oftast sem fólk sér eitthvað, því eðlilegra getur það orðið.

Því eðlilegra sem það verður, því ólíklegra er að spurt sé um það.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvað mótar skynjun mína?

Hvað mótar traust mitt?

Hvað mótar skilning minn?

Hvað mótar trú mína?

Er ég að sjá heiminn skýrt?

Eða sé ég aðeins það sem hefur ítrekað verið sett fram fyrir mér?
Heimild og uppruni er til þess að færa fólk út fyrir skynjun og í átt að skilningi.

ÚTBREIÐSLA, STAÐA OG UPPLÝSINGAUMHVERFI

Fólk gerir oft ráð fyrir að upplýsingar með mesta útbreiðslu hljóti að vera mikilvægustu upplýsingarnar.

Það verður að spyrja um þetta.

Margir fylgja ómeðvitað stærstu röddunum, stærstu áheyrendahópunum, stærstu vettvöngunum og hæstu stöðunni.

Fólk útvistar oft forvitni sinni.

Margir bíða eftir að einhver með vald segi þeim hvað sé mikilvægt áður en þeir fá áhuga.

Margir bíða eftir vinsældum áður en þeir rannsaka eitthvað.

Margir bíða eftir stöðu áður en þeir leyfa sér að læra.

Margir bíða eftir að einhver annar ákveði hvað verðskuldar athygli þeirra.

Þetta þýðir að fólk getur leyft kerfum útbreiðslu og stöðu að ákveða hvað hugur þess fær að telja mikilvægt.

Einstaklingar geta óafvitandi orðið óvirkir nemendur í stað virkra nemenda.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvers vegna er þessari heimild gefin svona mikil útbreiðsla?

Hver stjórnar umhverfinu sem þessum upplýsingum er dreift í gegnum?

Hver ákveður hvað er kynnt?

Hver ákveður hvað er endurtekið?

Hver ákveður hvað er falið?

Hver ákveður hvað er fjarlægt?

Hver ákveður hvað fær sýnileika?

Hver ákveður hvað missir sýnileika?

Fólk verður einnig að skilja að útbreiðsla sjálf getur byrjað að framleiða skynjaðan sannleika.

Því meira sem eitthvað sést, því kunnuglegra verður það.

Því kunnuglegra sem það verður, því auðveldara getur það orðið samþykkt.

Því meira sem það er samþykkt, því frekar getur það farið að virðast satt.

Þess vegna verður að spyrja um sýnileikann sjálfan.

Fólk ætti því að spyrja:

Fylgi ég þessari heimild vegna sönnunargagna?

Eða fylgi ég þessari heimild vegna útbreiðslu hennar?

Fylgi ég þessari heimild vegna skilnings?

Eða fylgi ég þessari heimild vegna stöðu hennar?

Er ég að hunsa upplýsingar vegna þess að þeim hefur ekki verið gefin útbreiðsla?

Er ég að bíða eftir að einhver annar segi mér að þetta skipti máli?

Er ég að leyfa einhverjum öðrum að ákveða hvað verðskuldar rannsókn?

Fólk verður að hætta að bíða eftir leyfi til að læra.

Einstaklingar verða að verða virkir nemendur í stað óvirkra nemenda.

Eigin hugur þeirra verður að verða mikilvægasta verkfæri þeirra til náms.

PENINGAR, ÓSJÁLFSTÆÐI OG KERFI

Peningar eru eitt stærsta gangverkið sem mótar hegðun um allt heimsumhverfið.

Fólk verður því að læra að spyrja um gangverkin í kringum upplýsingar.

Peningar geta skapað ósjálfstæði.

Ósjálfstæði getur mótað hegðun.

Hegðun getur mótað það sem er sagt.

Hegðun getur mótað það sem er endurtekið.

Hegðun getur mótað það sem er varið.

Hegðun getur mótað það sem er falið.

Hegðun getur mótað það sem er áskorað.

Hegðun getur mótað það sem fær að halda áfram.

Fólk ætti því að spyrja:

Skapar þessi heimild peningaleiðina?
Stjórnar þessi heimild peningaleiðinni?
Fjármagnar þessi heimild peningaleiðina?
Hefur þessi heimild áhrif á peningaleiðina?
Skapar þessi heimild eða hefur hún áhrif á kerfi sem fólk er háð?

Er fólk háð þessum kerfum?
Hefur ósjálfstæði áhrif á hegðun?
Hefur ósjálfstæði áhrif á spurningavinnu?
Hefur ósjálfstæði áhrif á þögn?
Hefur ósjálfstæði áhrif á það sem fólk er tilbúið að ögra?
Þetta snýst ekki um að kenna einstaklingum um.
Þetta snýst um að skilja gangverkin sem móta hegðun.

KENNARAR SEM HEIMILDIR

Kennarar verða upplýsingaveitur fyrir börn.
Þetta þýðir að kennarar sjálfir verða einnig að læra hvernig á að spyrja.
Margir kennarar hafa farið í gegnum sömu menntakerfi og börn eru að ganga inn í.
Þeim hafa verið kenndar upplýsingar.
Þeir hafa verið þjálfaðir til að miðla upplýsingum.
Þeir hafa verið metnir út frá upplýsingum.

Þeir hafa síðan verið settir í hlutverk þar sem þeir miðla upplýsingum til næstu kynslóðar.

Þetta snýst ekki um að kenna kennurum um.

Þetta snýst um að skilja umhverfið sem mótar þá.

Kennarar eru þátttakendur inni í sama heimsumhverfi.

Þeir hafa einnig erfð upplýsingar.

Þeir hafa einnig lært af fólki sem sjálfu var ekki kennt hvernig á að læra af heimsumhverfinu.

Fólki er kennt hvernig á að starfa innan kerfa án þess að því sé kennt hvernig á að skilja þau.

Fólk getur orðið afar gott í að starfa innan kerfa sem það skilur ekki almennilega.

Kennarar sjálfir hafa oft farið í gegnum þessa sömu leið.

Þetta er ein af ástæðunum fyrir því að endurtekning getur haldið áfram milli kynslóða.

Fólk ætti því að spyrja:

Hver kenndi kennaranum?

Hver þjálfaði kennarann?

Hvaða kerfi mótuðu kennarann?

Var kennaranum kennt raunverulega heimsumhverfið?

Var kennaranum kennt hvernig peningar, ósjálfstæði, vald, þögn, frásagnir, endurtekning, útbreiðsla og staða móta mannkynið?

Eða var kennaranum kennt hvernig á að starfa innan kerfis sem þegar var til?

Kennarar ættu því að verða leiðbeinendur spurningavinnu, sjónar, skilnings, náms og sjálfstæðrar hugsunar.

AÐ LÆRA AF LYGUM

Fólk heldur oft að lygar séu aðeins til til að blekkja.

Heimild og uppruni kennir fólki að fara út fyrir þetta.

Lygar geta orðið að menntunarverkfærum þegar hugurinn er tilbúinn að spyrja um þær.

Lygar afhjúpa hegðun.

Lygar afhjúpa ósjálfstæði.

Lygar afhjúpa hvata.

Lygar afhjúpa frásagnir.

Lygar afhjúpa þögn.

Lygar afhjúpa endurtekin mynstur.

Lygar afhjúpa hvað gerist þegar fólki er ekki kennt hvernig á að spyrja um það sem lygar sýna.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvað afhjúpar þessi lygi?

Hvaða gangverk leyfði þessari lygi að halda áfram?

Hver hefur hagnast á þessari lygi?

Hver varði þessa lygi?

Hver endurtók þessa lygi?

Hvaða endurtekna mynstur afhjúpar þessi lygi?

Hvað getur mannkynið lært af þessari lygi?

Tilgangurinn er ekki að kenna fólki að hata lygar.

Tilgangurinn er að kenna fólki að læra af þeim.

AÐ LÆRA AF ÞVÍ SEM ER SÝNT

Margir bregðast við því sem þeim er sýnt í stað þess að læra af því sem þeim er sýnt.

Viðbrögð stöðva oft framþróun.

Fólk verður reitt.

Fólk verður óttaslegið.

Fólk velur sér hlið.

Fólk ver afstöðu.

Fólk ræðst á afstöðu.

Fólk festist inni í frásögnum.

Heimild og uppruni kennir fólki að fara út fyrir viðbrögð.

Fólk ætti að spyrja:

Hvað er hægt að læra af þessu?

Hvaða hegðun er verið að afhjúpa?

Hvaða endurtekna mynstur er verið að afhjúpa?

Hvað afhjúpar þetta um mannkynið?

Hvað afhjúpar þetta um ósjálfstæði?

Hvað afhjúpar þetta um peninga?

Hvað afhjúpar þetta um þögn?

Hvað afhjúpar þetta um heimsumhverfið?

Fólk verður einnig að skilja að það er ekki einfaldlega að læra upplýsingar.

Það er að læra hvernig á að sjá heiminn.

Framvindan verður:

Spyrðu.

Sjáðu.

Skildu.

Lærðu.

Þróaðu sjálfstæða hugsun.

Þannig færast fólk frá því að vera afurð heimsumhverfisins yfir í að verða nemandi heimsumhverfisins.

SÝNILEG HEIMILD GEGN ENDANLEGRI HEIMILD

Ein stærsta takmörkunin í spurningavinnu manna er að fólk nemur oft staðar við fyrstu sýnilegu heimildina.

Fólk sér einstakling.

Fólk sér stofnun.

Fólk sér ríkisstjórn.

Fólk sér opinberan starfsmann.

Fólk sér fjölmiðil.

Fólk sér sérfræðing.

Fólk sér höfund á netinu.

Fólk telur þá að það hafi fundið heimildina.

En Heimild og uppruni kennir fólki að halda áfram að spyrja.

Sýnilega heimildin er kannski ekki endanlega heimildin.

Sýnilega heimildin kann að vera að framkvæma upplýsingar.

Sýnilega heimildin kann að vera að endurtaka upplýsingar.

Sýnilega heimildin kann að vera að verja upplýsingar.

Sýnilega heimildin kann að vera háð annarri heimild.

Sýnilega heimildin kann sjálf að vera mótuð af heimsumhverfinu.

Sýnilega heimildin kann sjálf enn að vera að læra af heimsumhverfinu.

Fólk nemur oft staðar við fyrstu skýringuna sem því er gefin.

Fyrsta skýringin getur fundist þægileg.

Fyrsta skýringin getur fundist fullkomin.

Fyrsta skýringin getur fundist fullnægjandi.

En að finna fyrir fullnægju er ekki það sama og að skilja.

Fólk ætti því að spyrja:

Er þetta raunverulega heimildin?

Eða er þetta fyrsta heimildin sem ég hef rekist á?

Hver stendur á bak við þessa heimild?

Hver hefur áhrif á þessa heimild?

Hver hagnast á þessari heimild?

Í hvaða umhverfi starfar þessi heimild?

Hvaða gangverk móta þessa heimild?

Fólk stöðvast oft of snemma.

Heimild og uppruni kennir fólki að halda áfram.

MÖGULEGAR HVATIR

Fólk nemur oft staðar við einfaldar niðurstöður.

Ríkisstjórnin er slæm.

Fjölmiðlar eru slæmir.

Lögreglan er slæm.

Vald er slæmt.

Stofnanir eru slæmar.

Fólk bregst oft tilfinningalega við því sem því er sýnt í stað þess að rannsaka hvað hægt er að læra af því.

Heimild og uppruni kennir fólki að fara út fyrir einfaldar niðurstöður.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvaða forsendur er ég að gefa mér?

Er ég að samþykkja fyrstu skýringuna?

Hvaða hvatir hef ég ekki enn tekið til greina?

Hvaða skýringar hef ég ekki enn tekið til greina?

Hvaða langtímaafleiðingar hef ég ekki enn tekið til greina?

Er ég aðeins að spyrja innan frásagnar sem mér hefur verið sýnd?

Tilgangurinn er ekki að festa fólk í niðurstöðu.

Tilgangurinn er að hjálpa fólki að rannsaka sjálfstætt möguleika og læra af því sem því er sýnt.

HEIMSUMHVERFIÐ ER STÖÐUGT AÐ KENNA

Fólk bíður oft eftir að vera kennt á meðan það stendur þegar inni í stærsta námsumhverfi sem til er.

Heimsumhverfið kennir stöðugt.

Það kennir með hegðun.

Það kennir með endurtekningu.

Það kennir með frásögnum.

Það kennir með hvötum.

Það kennir með ósjálfstæði.

Það kennir með valdi.

Það kennir með afleiðingum.

Það kennir með þögn.

Vandamálið er ekki að lexíur vanti.

Vandamálið er að fólki hefur ekki verið gefin skipulögð gagnreynd menntunarleið til að sjá þær og læra af þeim.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvað er þetta að kenna mér?

Hvaða endurtekna mynstur afhjúpar þetta?

Hvaða afleiðing er verið að sýna?

Hvaða hegðun er verið að afhjúpa?

Hvað getur mannkynið lært af þessu?

MANNKYNID LÆRIR AF MANNKYNINU

Mannkyninu er að miklu leyti kennt af mannkyninu.

En mannkyninu sjálfu hefur ekki verið kennt hvernig á að læra af heimsumhverfinu.

Fólk erfir upplýsingar áður en það lærir hvernig á að rannsaka þær sjálfstætt.

Fólk ver upplýsingar áður en það skilur þær.

Fólk bregst við áður en það lærir.

Fólk fylgir áður en það spyr.

Fólk endurtekur áður en það skilur.

Fólk nemur staðar við einfaldar skýringar vegna þess að því hefur ekki verið kennt skipulögð leið til að þróa dýpri spurningavinnu.

Þetta þýðir ekki að mannkynið geti ekki tekið framförum.

Það þýðir að mannkynið þarf betri verkfæri til náms.

AÐ FYLGJA, TRÚ OG AÐ FRAMSALDA HUGSUN

Eitt stærsta gangverkið sem endurtekur heimsumhverfið er að framselja hugsun.

Fólki er kennt að fylgja án þess að því sé kennt að spyrja um þetta.

Fólki er kennt að ákveðið fólk viti meira en það sjálft.

Fólki er kennt að treysta titlum.

Fólki er kennt að treysta valdi.

Fólki er kennt að treysta stöðum.

Fólki er kennt að treysta stöðu.

Fólki er kennt að leggja á minnið það sem því er sagt.

Fólki er síðan greitt fyrir að hrinda í framkvæmd því sem því er sagt að fylgja.

Margir leyfa síðan öðru fólki að hugsa fyrir sig.

Fólk ætti því að spyrja:

Er ég að leyfa einhverjum öðrum að hugsa fyrir mig?

Er ég að leyfa einhverjum öðrum að spyrja fyrir mig?

Er ég að leyfa einhverjum öðrum að ákveða sannleikann fyrir mig?

Treysti ég titlum í stað sönnunargagna?

Treysti ég stöðu í stað hegðunar?

Treysti ég valdi í stað skilnings?

Fólk verður einnig að skilja að það að yfirgefa eina frásögn skapar ekki sjálfkrafa sjálfstæða hugsun.

Fólk getur yfirgefið eitt vald og samþykkt annað.

Fólk getur yfirgefið einn hóp og gengið í annan.

Fólk getur yfirgefið eina skýringu og erft aðra.

Sjálfstæð hugsun er ekki að skipta um hlið.

Sjálfstæð hugsun er að læra hvernig á að spyrja um allar hliðar.

FRAMFARIR MANNLEGRAR MEÐVITUNDAR

Tilgangur Heimildar og uppruna er miklu stærri en einfaldlega að kenna fólki hvernig á að spyrja um upplýsingar.

Hann snýst um að efla getu mannkynsins til að læra af heimsumhverfinu.

Framfarir mannlegrar meðvitundar snúast ekki einfaldlega um að safna meiri upplýsingum.

Þær snúast um að verða betri í að læra.

Þær snúast um að auka getu mannkynsins til að spyrja.

Auka getu mannkynsins til að sjá.

Auka getu mannkynsins til að skilja.

Auka getu mannkynsins til að læra.

Auka getu mannkynsins til að hugsa sjálfstætt.

Fólk verður einnig að skilja að allir eru inni í heimsumhverfinu.

Enginn stendur utan þess.

Ríkisstjórnir eru inni í því.

Fjölmíðlar eru inni í því.

Kennarar eru inni í því.

Lögregla er inni í því.

Stofnanir eru inni í því.

Foreldrar eru inni í því.

Börn eru inni í því.

Sérfræðingar eru inni í því.

Höfundar eru inni í því.

Lesendur eru inni í því.

Allir hafa áhrif á það.

Allir verða fyrir áhrifum frá því.

Allir taka þátt í því.

Sérhver ákvörðun hjálpar annaðhvort endurtekningu eða námi.

Að samþykkja.

Að endurtaka.

Að fylgja.

Að deila.

Að verja.

Að þegja.

Allt hefur afleiðingar.

Frumstæð framvinda lítur oft svona út:

Fylgja.

Bregðast við.

Verja.

Endurtaka.

Velja hliðar.

Þróuð framvinda lítur svona út:

Spyrðu.

Sjáðu.

Skildu.

Lærðu.

Þróaðu sjálfstæða hugsun.

Læra af heimsúmhverfinu.

Áfangastaðurinn er ekki endalaus spurningavinna.

Áfangastaðurinn er skilningur.

Áfangastaðurinn er nám.

Áfangastaðurinn er sjálfstæð hugsun.

Tilgangurinn er ekki einfaldlega að bæta spurningavinnu.

Tilgangurinn er að bæta getu mannkynsins til að læra af heimsumhverfinu sjálfu.

Þannig færast fólk frá því að vera afurð heimsumhverfisins yfir í að verða nemandi heimsumhverfisins.

HLUTI 2 – SÖNNUNARGAGNASTAÐALL

HVAÐ SÖNNUNARGAGNASTAÐALL ER Í RAUN

Hluti 1 sýndi fram á að fólk verður að læra af heimsumhverfinu í stað þess að verða einfaldlega afurð þess.

Heimild og uppruni byrjar á því að spyrja hvaðan upplýsingar, kerfi, sögur, reglur, titlar, hegðun og endurtekin mynstur koma, hvað mótaði þau, hvað þau hafa sýnt yfir tíma og hvaða heimsumhverfi framleiddi þau.

Hluti 2 færir nú yfir í Sönnunargagnastaðal.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort sönnunargögn styðji í raun það sem er fullyrt, kennt, endurtekið, varið, skráð, sett fram eða framfylgt.

Sönnunargagnastaðall er til vegna þess að fólki er kennt hverju það á að trúa án þess að því sé almennilega kennt hvað sönnunargögn eru í raun.

Fólki eru sýndar upplýsingar.

Fólki eru sagðar upplýsingar.

Fólki eru kenndar upplýsingar.

Ætlast er til að fólk samþykki upplýsingar.

Ætlast er til að fólk endurtaki upplýsingar.

Ætlast er til að fólk verji upplýsingar.

En fólki er ekki kennt hvernig á að rannsaka almennilega hvort sönnunargögn styðji það sem verið er að segja.

Þetta skapar eitt stærsta vandamálið innan heimsumhverfisins.

Upplýsingar geta verið settar fram sem sannleikur áður en spurt hefur verið almennilega um þær.

Sögur geta verið endurteknar sem sannleikur áður en sönnunargögn hafa verið rannsökuð.

Titlar geta verið meðhöndlaðir sem sönnunargögn.

Vald getur verið meðhöndlað sem sönnunargögn.

Kerfi geta verið meðhöndluð sem sönnunargögn.

Vinsældir geta verið meðhöndlaðar sem sönnunargögn.

Skráðar heimildir geta verið meðhöndlaðar sem sönnunargögn.

Endurteknar fullyrðingar geta verið meðhöndlaðar sem sönnunargögn.

Ótti getur verið settur fram sem sönnunargögn.

Mótfrásagnir geta verið meðhöndlaðar sem sönnunargögn.

Búið til, breytt, valið eða framleitt efni getur verið sett fram sem sönnunargögn.

En ekkert af þessu er sönnunargögn út af fyrir sig.

Sönnunargagnastaðall er til þess að koma í veg fyrir að óstuddar upplýsingar verði samþykktar sem sannleikur.

Sönnunargagnastaðall kennir fólki að hægja á áður en samþykki á sér stað.

Hann kennir fólki að spyrja hvað er raunverulega verið að sýna, hvað er verið að fullyrða, hvað styður fullyrðinguna, hvað vantar, hvað er

í mótsögn, hvað er sett fram með ótta eða tilfinningalegum þrýstingi og hvað hefur einfaldlega verið endurtekið þar til það virðist satt.

Sönnunargagnastaðall kemur ekki í stað Heimildar og uppruna. Hann byggir á henni.

Heimild og uppruni spyr hvaðan eitthvað kom og hvað mótaði það.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort sönnunargögn styðji það sem verið er að fullyrða út frá því.

Tilgangur Sönnunargagnastaðals er ekki að segja fólki hverju það á að trúa.

Tilgangurinn er að kenna fólki hvernig á að rannsaka upplýsingar áður en það trúir þeim, endurtekur þær, ver þær eða bregst við þeim.

HVAÐ SÖNNUNARGÖGN VERÐA AÐ GERA

Sönnunargögn eru ekki einfaldlega upplýsingar sem eru til.

Sönnunargögn verða að sýna eitthvað.

Sönnunargögn verða að styðja það sem fullyrt er.

Sönnunargögn verða að standast spurningavinnu.

Sönnunargögn verða að vera opin fyrir frekari rannsókn.

Sönnunargögn verða að tengjast veruleikanum.

Sönnunargögn verða að samræmast hegðun.

Sönnunargögn verða að afhjúpa mótsögn.

Sönnunargögn verða að vera samkvæm yfir tíma.

Sönnunargögn verða að hjálpa fólki að læra af því sem er sýnt.

Sönnunargögn fagna einnig spurningum.

Sönnunargögn þurfa ekki vernd frá spurningavinnu.

Sönnunargögn óttast ekki rannsókn.

Sönnunargögn reiða sig ekki á titla, vald, endurtekningu, ótta, stöðu eða tilfinningalegan þrýsting til að lifa af.

Spurningavinna styrkir sönnunargögn.

Spurningavinna bætir skilning.

Spurningavinna afhjúpar veikleika.

Spurningavinna afhjúpar mótsögn.

Spurningavinna afhjúpar það sem vantar.

Spurningavinna afhjúpar það sem er óstutt.

Spurningavinna hjálpar fólki að læra.

Óstuddar upplýsingar standa oft gegn spurningavinnu því að spurningavinna ógnar því sem ekki er hægt að styðja almennilega.

Sönnunargagnastaðall kennir því fólki að spurningavinna er ekki óvinur sannleikans.

Spurningavinna er ein af leiðunum inn í sannleikann.

UPPLÝSINGAR ERU EKKI SÖNNUNARGÖGN

Upplýsingar eru ekki sjálfkrafa sönnunargögn.

Fullyrðing er ekki sjálfkrafa sönnunargagn.

Titill er ekki sjálfkrafa sönnunargagn.

Hlutverk er ekki sjálfkrafa sönnunargagn.

Kerfi er ekki sjálfkrafa sönnunargagn.

Endurtekin saga er ekki sjálfkrafa sönnunargagn.

Skrifuð saga er ekki sjálfkrafa sönnunargagn.

Erfð trú er ekki sjálfkrafa sönnunargagn.

Varin frásögn er ekki sjálfkrafa sönnunargagn.

Einstaklingur sem fær greitt fyrir að endurtaka upplýsingar er ekki sjálfkrafa sönnunargagn.

Kerfi sem segir að eitthvað sé satt er ekki sjálfkrafa sönnunargagn.

Ótti tengdur upplýsingum er ekki sjálfkrafa sönnunargagn.

Mótfrásögn sem stendur gegn annarri frásögn er ekki sjálfkrafa sönnunargagn.

Upplýsingar sem eru búnar til af gervigreind, breyttar, dregnar saman, valdar eða settar fram eru ekki sjálfkrafa sönnunargögn.

Fólk verður að spyrja:

Hvað er verið að fullyrða?

Hvaða sönnunargögn styðja það?

Hvaðan komu sönnunargögnin?

Er hægt að rannsaka sönnunargögnin?

Er hægt að spyrja um sönnunargögnin?

Styðja sönnunargögnin fullyrðinguna?

Styður hegðun fullyrðinguna?

Styður samræmi fullyrðinguna?

Hvaða sönnunargögn vantar?

Hvaða sönnunargögn hafa verið falin?

Hvaða sönnunargögn stangast á við fullyrðinguna?

Hvað hefur verið samþykkt án sönnunargagna?

Voru þessi sönnunargögn búin til, breytt, valin, dregin saman, endurrömmuð eða sett fram á þann hátt að þau gætu villt um fyrir?

Þetta skiptir máli vegna þess að fólki getur verið kennt að samþykkja upplýsingar án þess nokkurn tíma að læra hvort þær séu almennilega studdar.

Það getur lagt óstuddar upplýsingar á minnið.

Það getur endurtekið óstuddar upplýsingar.

Það getur varið óstuddar upplýsingar.

Það getur miðlað óstuddum upplýsingum til næstu kynslóðar.

Heimsumhverfið endurtekur sig síðan í gegnum upplýsingar sem voru samþykktar áður en þær voru almennilega rannsakaðar.

ENDURTEKNAR SÖGUR VERÐA AÐ SANNNLEIKA

Ein stærsta mistökin í mannlegu námi er að fólk getur ruglað endurtekningu saman við sannleika.

Saga getur verið búin til.

Titill getur veitt henni vald.

Kerfi getur veitt henni útbreiðslu.

Peningar geta gefið fólki ástæðu til að endurtaka hana.

Tími getur gert hana kunnuglega.

Skráðar heimildir geta gefið henni yfirbragð varanleika.

Nógu margir sem endurtaka hana geta veitt henni félagslega staðfestingu.

Komandi kynslóðir geta síðan erft hana sem sannleika.

En endurtekning er ekki sönnunargagn.

Endurtekin saga er ekki sönnunargagn.

Skrifuð saga er ekki sönnunargagn.

Erfð saga er ekki sönnunargagn.

Varin saga er ekki sönnunargagn.

Saga sem er studd af titlum, kerfum, peningum, útbreiðslu, ótta, stöðu og tíma er samt ekki sönnunargagn nema hægt sé að rannsaka hana almennilega og styðja hana.

Fólk verður því að spyrja:

Hver skapaði þessa sögu?

Hver veitti henni vald?

Hver endurtók hana?

Hver hagnast á því að henni sé trúað?

Hver fékk greitt fyrir að viðhalda henni?

Hver varði hana gegn spurningavinnu?

Hvaða sönnunargögn styðja hana?

Hvaða sönnunargögn stangast á við hana?

Hvað gerist þegar henni er ögrað?

Eru þetta sönnunargögn?

Eða er þetta erfð trú?

Án Sönnunargagnastaðals geta endurteknar sögur orðið samþykktar sem sannleikur einfaldlega vegna þess að nógu margir endurtaka þær, skrifa um þær, verja þær eða miðla þeim áfram.

TITLAR, VALD OG LAUNUÐ HLUTVERK ERU EKKI SÖNNUNARGÖGN

Fólki er oft kennt að trúa titlum.

Því er kennt að trúa valdi.

Því er kennt að trúa opinberum hlutverkum.

Því er kennt að trúa kerfum.

Því er kennt að trúa fólki sem fær greitt fyrir að tala, framfylgja, kenna, kynna eða endurtaka upplýsingar.

En titill er ekki sönnunargagn.

Vald er ekki sönnunargagn.

Launað hlutverk er ekki sönnunargagn.

Opinber staða er ekki sönnunargagn.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvaða sönnunargögn styðja þennan titil?

Hvaða sönnunargögn styðja þetta vald?

Hvaða sönnunargögn styðja þetta hlutverk?

Hvaða sönnunargögn styðja það sem þessi einstaklingur segir?

Hvaða sönnunargögn styðja það sem þetta kerfi fullyrðir?

Hver hagnast ef þessu er trúað?

Hver hagnast ef ekki er spurt um þetta?

Hver fær greitt fyrir að endurtaka það?

Hver fær greitt fyrir að framfylgja því?

Hver fær greitt fyrir að verja það?

Hvað gerist þegar óskað er eftir sönnunargögnum?

Þetta snýst ekki um að hafna sjálfkrafa hverjum titli, hlutverki, kerfi eða valdi.

Þetta snýst um að rugla þeim ekki saman við sönnunargögn.

Sönnunargagnastaðall kennir fólki að vald verður samt að rannsaka.

Titla verður samt að rannsaka.

Kerfi verður samt að rannsaka.

Launuð hlutverk verður samt að rannsaka.

Sami staðall verður að gilda alls staðar.

KERFI, HEIMILD OG SÖNNUNARGÖGN

Það að kerfi sé til staðar er ekki sönnunargagn um að kerfið hafi verið skapað út frá sannleika.

Þetta tengist beint Heimild og uppruna.

Heimild og uppruni spyr:

Hvaðan kom þetta kerfi?

Hver skapaði það?

Hvað mótaði það?

Hvaða hegðun hefur það sýnt yfir tíma?

Hvað ver það?

Hvað endurtekur það?

Hvað felur það?

Hvað leyfir það?

Sönnunargagnastaðall spyr síðan:

Hvaða sönnunargögn styðja fullyrðingar kerfisins?

Hvaða sönnunargögn stangast á við þær?

Hvaða sönnunargögn vantar?

Hvaða sönnunargögn eru framleidd eftir áskorun?

Sýna sönnunargögnin sannleika?

Eða sýna þau aðeins vald, hlítingu, endurtekningu og vernd?

Fólk trúir oft að vegna þess að eitthvað sé til staðar hljóti það að hafa verið skapað út frá sannleika.

Það verður að spyrja um þetta.

Ef kerfi voru sköpuð, viðhaldið eða varin af fólki sem starfaði ekki út frá sannleika, þá er ekki hægt að samþykkja einfaldlega upplýsingar, titla, reglur, skrár, vald og frásagnir sem þessi kerfi framleiða sem sannleika aðeins vegna þess að þau eru til.

Aldur kerfis er ekki sönnunargagn um sannleika.

Máttur kerfis er ekki sönnunargagn um sannleika.

Opinber staða kerfis er ekki sönnunargagn um sannleika.

Það að kerfi sé endurtekið í gegnum kynslóðir er ekki sönnunargagn um sannleika.

Það að kerfi sé varið með peningum, stöðu, valdi, ótta eða valdbeitingu er ekki sönnunargagn um sannleika.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvaða sönnunargögn styðja það?

Hvaða sönnunargögn stangast á við það?

Hvaða sönnunargögn vantar?

Hvaða sönnunargögn voru hunsuð?

Hvaða hegðun sýnir kerfið?

Hvað gerir kerfið þegar því er ögrað?

Svarar það?

Leiðréttir það?

Forðast það?

Ver það sjálft sig?

Framleiðir það sannleika?

Eða framleiðir það hlítinu?

Þarna tengist Sönnunargagnastaðall beint heimsumhverfinu.

Sönnunargögn eiga ekki aðeins við um fullyrðingar.

Þau eiga við um kerfi.

Þau eiga við um reglur.

Þau eiga við um vald.

Þau eiga við um titla.

Þau eiga við um hegðun.

Þau eiga við um frásagnir.

Þau eiga við um endurtekin mynstur.

Þau eiga við um framsetningu byggða á ótta.

Þau eiga við um mótfrásagnir.

Þau eiga við um búið til, breytt, valið eða framleitt efni.

Þess vegna er Sönnunargagnastaðall ein af leiðunum sem vantar í menntun.

Án hans er hægt að kenna fólki að starfa innan kerfa án þess nokkurn tíma að kenna því hvernig á að spyrja hvort þessi kerfi séu studd af sannleika, sönnunargögnum, samræmi og hegðun.

Sönnunargagnastaðall er til þess að koma í veg fyrir að óstuddar upplýsingar verði samþykktar sem sannleikur.

Hann hjálpar fólki að byrja að færast frá samþykki yfir í rannsókn.

Hann hjálpar fólki að færast frá trú yfir í skilning.

Hann hjálpar fólki að færast frá því að verða afurðir endurtekinna upplýsinga yfir í að verða nemendur heimsumhverfisins.

SÖNNUNARGÖGN YFIR TÍMA

Fyrsti hluti þessa kafla útskýrði að upplýsingar, titlar, vald, launuð hlutverk, kerfi, skráðar heimildir, endurteknar sögur, erfð trú, framsetning byggð á ótta, mótfrásagnir og búið til, breytt, valið eða framleitt efni eru ekki sjálfkrafa sönnunargögn.

Hann útskýrði einnig að sönnunargögn fagna spurningum.

Þessi hluti færir nú yfir í hvernig rannsaka verður sönnunargögn yfir tíma.

Sönnunargagnastaðall rannsakar ekki aðeins eitt augnablik.

Hann rannsakar það sem er sýnt yfir tíma.

Ein fullyrðing getur verið villandi.

Ein skrá getur verið ófullnægjandi.

Ein skýring getur verið valkvæð.

Eitt svar getur forðast víðara mynstur.

Seinkaða fullyrðingu er hægt að nota til að koma í stað þess sem var sýnt í rauntíma.

Þess vegna verður að rannsaka sönnunargögn yfir tíma.

Fólk ætti að spyrja:

Hvað hefur verið sýnt yfir tíma?

Hvenær var það sýnt?

Var það sýnt í rauntíma?

Var það skráð eftir atburðinn?

Var það útskýrt síðar?

Samræmist seinni skýringin sönnunargögnum í rauntíma?

Hafa sönnunargögnin haldist samkvæm?

Hefur hegðunin haldist samkvæm?

Hefur sagan breyst?

Hefur skýringin breyst?

Hefur sama mynstur endurtekið sig?

Hefur mótsögn komið fram?

Hefur sönnunargögnum verið bætt við?

Hafa sönnunargögn verið fjarlægð?

Hafa sönnunargögn verið hunsuð?

Hvað gerðist eftir áskorun?

Seinkaðar skýringar mega aldrei fá að ganga framar
sönnunargögnum í rauntíma sem sýnd eru í röð.

Þetta skiptir máli vegna þess að sannleikur ætti ekki að byggjast á
einu einangruðu augnabliki þegar lengra mynstur sýnir eitthvað
annað.

Sönnunargögn yfir tíma hjálpa fólki að sjá mynstur.

Þau hjálpa fólki að sjá mótsögn.

Þau hjálpa fólki að sjá hvað er varið.

Þau hjálpa fólki að sjá hvað er forðast.

Þau hjálpa fólki að sjá hvort orð, hegðun, skrár, tímasetning og niðurstöður samræmist.

Sönnunargagnastaðall kennir því fólki að rannsaka sönnunargögn sem hluta af röð, ekki sem ótengd upplýsingabrot.

HEGÐUN SEM SÖNNUNARGÖGN

Orð eru ekki nóg.

Það sem fólk segir verður að bera saman við það sem fólk gerir.

Hegðun getur afhjúpað það sem fullyrðingar fela.

Hegðun getur afhjúpað það sem titlar verja.

Hegðun getur afhjúpað það sem kerfi forðast.

Hegðun getur afhjúpað það sem peningar, ósjálfstæði, ótti, staða, orðspor eða hvati móta.

Einstaklingur getur sagt að hann starfi út frá sannleika.

Kerfi getur sagt að það starfi út frá réttlæti.

Stofnun getur sagt að hún starfi út frá umhyggju.

Launað hlutverk getur sagt að það starfi út frá skyldu.

Titill getur sagt að hann starfi út frá valdi.

En Sönnunargagnastaðall spyr hvort hegðun styðji það sem fullyrt er.

Fólk ætti að spyrja:

Passar hegðun við orðin?

Passar athöfn við fullyrðinguna?

Svarar kerfið þegar því er ögrað?

Leiðréttir valdið þegar því eru sýnd sönnunargögn?

Ver launaða hlutverkið sannleikann?

Eða ver það stöðu, kerfi, peninga, orðspor eða frásögn?

Stangast þögn á við fullyrðinguna?

Stangast forðun á við fullyrðinguna?

Stangast töf á við fullyrðinguna?

Stangast fjarlæging, lokun, höfnun eða refsing á við fullyrðinguna?

Hegðun yfir tíma getur orðið ein skýrasta sönnunargagnaleiðin vegna þess að hegðun sýnir hvað fólk og kerfi eru í raun að gera, ekki aðeins hvað þau segjast gera.

Ef orð og hegðun skiljast að verður Sönnunargagnastaðall að spyrja um aðskilnaðinn.

Ef fullyrðing segir eitt en hegðun sýnir ítrekað annað verður að rannsaka hegðunina.

SÖNNUNARGÖGN EFTIR ÁSKORUN

Sönnunargagnastaðall verður einnig að rannsaka hvað gerist eftir að upplýsingum er ögrað.

Margar fullyrðingar virðast sterkar þar til óskað er eftir sönnunargögnum.

Mörg kerfi virðast sannsögul þar til þau eru beðin um að svara.

Margir titlar virðast trúverðugir þar til fullyrðingar þeirra eru rannsakaðar.

Margar frásagnir virðast stöðugar þar til mótsagnir eru sýndar.

Áskorun afhjúpar sönnunargagnastaðla.

Sönnunargögn fagna spurningum vegna þess að spurningavinna styrkir það sem er satt og afhjúpar það sem er veikt, vantar, er í mótsögn eða óstutt.

Óstuddar upplýsingar standa oft gegn spurningavinnu því að spurningavinna ógnar því sem ekki er hægt að styðja almennilega.

Fólk ætti að spyrja:

Hvað gerist þegar óskað er eftir sönnunargögnum?

Eru sönnunargögn lögð fram?

Er spurningunni svarað?

Er málið leiðrétt?

Er tekið á mótsögninni?

Eru sönnunargögnin hunsuð?

Er ráðist á þann sem spyr?

Er þögn notuð?

Er vald notað í stað sönnunargagna?

Er ferli notað í stað sannleika?

Er málinu frestað þar til fólk hættir að spyrja?

Er kerfið varið í stað þess að sönnunargögnin séu rannsökuð?

Það sem gerist eftir áskorun skiptir máli vegna þess að viðbrögðin verða að sönnunargögnum.

Svar getur orðið að sönnunargagni.

Leiðrétting getur orðið að sönnunargagni.

Neitun um að svara getur orðið að sönnunargagni.

Forðun getur orðið að sönnunargagni.

Þögn getur orðið að sönnunargagni.

Mótsögn getur orðið að sönnunargagni.

Vernd getur orðið að sönnunargagni.

Endurtekið svarleysi getur orðið að sönnunargagni.

Sönnunargagnastaðall kennir fólki að rannsaka ekki aðeins upphaflegu fullyrðinguna heldur einnig hegðunina sem fylgir þegar spurt er um fullyrðinguna.

SÖNNUNARGÖGN, TÍMALÍNA OG VIÐBRÖGÐ

Sönnunargagnastaðall krefst einnig að fólk fylgi sönnunargögnum í gegnum tímalínu og viðbrögð.

Sönnunargögn ættu ekki að vera slitin frá því hvenær þau voru sýnd, hvaðan þau komu, hver sá þau, hver fékk þau, hver gat ögrað þeim og hvað gerðist á eftir.

Fólk ætti að spyrja:

Hvenær var þetta sýnt?

Hvar var þetta sýnt?

Hver framleiddi það?

Hver fékk það?

Hver sá það?

Hverjum var ögrað?

Hver hafði tækifæri til að svara?

Hver hafði tækifæri til að leiðrétta?

Hver hafði tækifæri til að hrekja?

Hver þagði?

Hvað gerðist næst?

Hvaða hegðun fylgdi?

Hvaða mynstur hélt áfram?

Þetta skiptir máli vegna þess að sönnunargögn geta veikt þegar þau eru aðskilin frá tímalínu sinni.

Sönnunargögn geta einnig veikt þegar fólk hunsar hver sá þau, hver fékk þau, hver hafði tækifæri til að svara og hvað gerðist á eftir.

Sönnunargögn í rauntíma skipta máli vegna þess að þau sýna hvað var sett fram, sýnt, skráð, ögrað eða gert sýnilegt á þeim tíma.

Spyrja verður um seinkaðar skýringar með hliðsjón af því sem sýnt var í rauntíma.

Fólk ætti að spyrja:

Samræmist seinni skýringin sönnunargögnum í rauntíma?

Endurskrifar seinni fullyrðingin það sem var sýnt?

Forðast seinni skráningin það sem var ögrað?

Fjarlægir seinni skýringin samhengi?

Styður tímalínan fullyrðinguna?

Styður hegðunin eftir að málið varð sýnilegt fullyrðinguna eða stangast hún á við hana?

Raunverulegur sönnunargagnastaðall spyr ekki aðeins hvort eitthvað sé til.

Hann spyr hvernig það er til innan víðari skráningar.

Hann spyr hvað sönnunargögnin sýna þegar þau eru sett í röð.

Hann spyr hvort tímalínan styðji fullyrðinguna.

Hann spyr hvort hegðun eftir sýnileika styðji fullyrðinguna eða stangist á við hana.

Þannig byrjar fólk að læra af sönnunargögnum í stað þess að safna einfaldlega upplýsingum.

SÉÐ, FALIÐ, VANTAR OG Í MÓTSÖGN

Sönnunargagnastaðall verður að kenna fólki að bera saman það sem er sýnt við það sem er ekki sýnt.

Fólk er oft leitt af þeim sönnunargögnum sem eru sett fyrir framan það.

En það sem vantar getur verið jafn mikilvægt.

Það sem er falið getur verið jafn mikilvægt.

Það sem er í mótsögn getur verið jafn mikilvægt.

Það sem er varið gegn spurningavinnu getur verið jafn mikilvægt.

Fólk ætti að spyrja:

Hvað er sýnt?

Hvað er ekki sýnt?

Hvað vantar?

Hvað er falið?

Hvað er óstutt?

Hvað er í mótsögn?

Hvað er varið?

Hvað er forðast?

Hvað hefur verið fjarlægt?

Hverju hefur ekki verið svarað?

Þetta skiptir máli vegna þess að fólk getur verið leitt af völdum sönnunargögnum.

Því getur verið sýndur einn hluti myndarinnar á meðan afgangurinn er falinn.

Því getur verið sýnd fullyrðing á meðan hegðun stangast á við hana.

Því getur verið sýnd skráning á meðan tímalínan er hunsuð.

Því getur verið sýnt vald á meðan sönnunargögn vantar.

Því getur verið sýnt sjálfstraust á meðan stuðning vantar.

Sönnunargagnastaðall hjálpar fólki að sjá út fyrir valda framsetningu.

Hann hjálpar fólki að bera það sem er sýnt saman við það sem vantar, er falið, í mótsögn, forðast eða varið.

FRAMSETNING SÖNNUNARGAGNA, ÓTTI OG HLÝÐNI

Sönnunargagnastaðall verður einnig að spyrja hvernig sönnunargögn eru sett fram.

Því öflugra sem gangverkið sem setur sönnunargögnin fram er, því mikilvægara verður að spyrja um sönnunargögnin sjálf.

Hægt er að sýna fólki ótta og leiða það til að líta á óttaumhverfið sjálft sem sönnunargagn.

Ótti getur skapað brýna þörf.

Ótti getur skapað hlýðni.

Ótti getur stöðvað spurningavinnu.

Ótti getur látið fólk samþykkja veik, ófullkomin, valin eða óstudd sönnunargögn áður en það rannsakar þau almennilega.

Ótti getur látið fólk fylgja titlum, kerfum, launuðum hlutverkum, opinberum yfirlýsingum, endurteknum viðvörunum og almenningsþrýstingi án þess að spyrja hvort sönnunargögnin styðji það sem fullyrt er.

En ótti er ekki sönnunargagn.

Brýnt ástand er ekki sönnunargagn.

Opinber þrýstingur er ekki sönnunargagn.

Endurteknar viðvaranir eru ekki sönnunargögn.

Launuð hlíting er ekki sönnunargagn.

Fjölldaendurtekning er ekki sönnunargagn.

Sönnunargagnastaðall verður að spyrja hvort fólki séu sýnd sönnunargögn eða hvort því sé sýndur ótti sem er hannaður til að fá það til að samþykkja án sönnunargagna.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða sönnunargögn eru sýnd?

Hvernig eru þau sett fram?

Hvaða ótti er tengdur við þau?

Hvaða viðbragð er verið að skapa?

Hvaða sönnunargögn vantar?

Hvaða sönnunargögn eru í mótsögn?

Hvaða sönnunargögn eru varin gegn spurningavinnu?

Er verið að hjálpa fólki að skilja?

Eða er verið að þrýsta á fólk til hlítingar?

Þetta skarast við Tilfinningaleg áhrif, Frásögn gegn veruleika og Sálræn áhrif, en á heima hér vegna þess að Sönnunargagnastaðall verður að spyrja hvort ótti sé notaður í stað sönnunargagna.

MÓTFRÁSÖGN OG SÖNNUNARGAGNASTAÐALL

Sönnunargagnastaðall verður einnig að spyrja um mótfrásagnir.

Fólk getur séð eina ranga frásögn, hafnað henni og síðan samþykkt mótfrásögnina vegna þess að hún virðist standa gegn þeirri fyrri.

En andstaða er ekki sönnunargagn.

Mótfrásögn getur samt verið búin til.

Mótfrásögn getur samt verið fjármögnuð.

Mótfrásögn getur samt fengið útbreiðslu.

Mótfrásögn getur samt verið stjórnað.

Mótfrásögn getur samt leitt fólk til trúar án sönnunargagna.

Fólk getur sloppið úr einni skapaðri sögu og strax gengið inn í aðra skapaða sögu.

Sönnunargagnastaðall verður því að spyrja um bæði frásögnina og mótfrásögnina.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða sönnunargögn styðja mótfrásögnina?

Hvaðan kom hún?

Hver gaf henni útbreiðslu?

Hver hagnast á því að henni sé trúað?

Hjálpar hún fólki að rannsaka sönnunargögn?

Eða flytur hún fólk einfaldlega úr einni trú yfir í aðra?

Spyr hún Heimild og uppruna?

Spyr hún Sönnunargagnastaðal?

Spyr hún Hvata og ávinning?

Beitir hún sama staðli alls staðar?

Sönnunargagnastaðall má ekki leyfa fólki að skipta einni óstuddri trú út fyrir aðra óstudda trú.

Leiðin er ekki frá einni frásögn yfir í aðra frásögn.

Leiðin er frá óstuddri trú yfir í gagnreynda spurningavinnu, sjón, skilning, nám og sjálfstæða hugsun.

GERVIGREIND, FRAMLEIDD SÖNNUNARGÖGN OG SAGA HEIMILDAR

Sönnunargagnastaðall verður einnig að undirbúa fólk undir að spyrja um sönnunargögn sem má búa til, breyta, draga saman, velja, endurramma eða framleiða.

Því sannfærandi sem framleidd sönnunargögn verða, því mikilvægari verður Heimild og uppruni.

Gervigreind getur látið fölsk sönnunargögn líta út fyrir að vera raunveruleg.

Gervigreind getur látið falskar sögur líta út fyrir að vera studdar.

Gervigreind getur látið falskar myndir, raddir, skjöl, samantektir og skýringar virðast trúverðugar.

Gervigreind má einnig nota til að fela, endurramma, draga saman, velja eða afbaka sönnunargögn.

Því má ekki meðhöndla upplýsingar sem eru búnar til eða settar fram af gervigreind sem sönnunargögn án rannsóknar.

Þetta tengist beint aftur við Heimild og uppruna.

Heimild og uppruni spyr:

Hvaðan komu þessi sönnunargögn?

Hvenær urðu þau fyrst til?

Hver framleiddi þau?

Hvaða sögu hafa þau?

Voru þau sýnileg áður en verkfæri voru til til að búa þau til, breyta þeim eða framleiða þau?

Sönnunargagnastaðall spyr síðan:

Er hægt að rannsaka þessa sögu?

Styður tímalínan hana?

Er hægt að athuga upprunalegu heimildina?

Er hægt að aðgreina sönnunargögnin frá efni sem er búið til, breytt, dregið saman eða endurrammað?

Sönnunargögn með skýra sögu frá því fyrir mögulega meðhöndlun gervigreindar eru öðruvísi en sönnunargögn sem birtast aðeins eftir að verkfæri eru til þess að búa þau til, breyta þeim eða framleiða þau.

Fólk ætti að spyrja:

Hvað skapaði þessi sönnunargögn?

Voru þau búin til?

Var þeim breytt?

Voru þau dregin saman?

Voru þau valin?

Voru þau tekin úr samhengi?

Er hægt að rannsaka frumritið?

Er hægt að athuga heimildina?

Er hægt að athuga tímalínuna?

Styður hegðun þau?

Styður víðari skrá sönnunargagna þau?

Sönnunargagnastaðall verður að hjálpa fólki að spyrja hvort það sé að sjá sönnunargögn eða framleidda framsetningu sem lítur út eins og sönnunargögn.

SÖNNUNARGAGNASTAÐALL OG FRAMFARIR MANNKYNS

Sönnunargagnastaðall snýst ekki aðeins um að sanna eða hrekja einstakar fullyrðingar.

Hann er hluti af Menntunarleiðinni sem vantar til framfara mannkyns.

Sönnunargagnastaðall snýst ekki aðeins um að spyrja um sönnunargögn. Hann á að koma í veg fyrir að mannkynið rugli framsetningu saman við sannleika.

Mannkynið getur ekki tekið framförum meðan framsetningu er ruglað saman við sannleika, ótta ruglað saman við sönnunargögn, valdi við sannleika, endurteknum sögum við sönnunargögn og óstuddar upplýsingar eru erfðar af komandi kynslóðum.

Sönnunargagnastaðall er til þess að stöðva þessa leið frá því að endurtaka sig.

Hann hjálpar til við að vernda leiðina inn í skilning.

Hann kennir fólki að hægja á áður en það samþykkir.

Hann kennir fólki að rannsaka það sem er sýnt.

Hann kennir fólki að taka eftir því sem vantar.

Hann kennir fólki að bera orð saman við hegðun.

Hann kennir fólki að fylgja sönnunargögnum í gegnum tíma.

Hann kennir fólki að spyrja um viðbrögð eftir áskorun.

Hann kennir fólki að spyrja um framsetningu byggða á ótta.

Hann kennir fólki að spyrja um mótfrásagnir.

Hann kennir fólki að spyrja um framleidd eða breytt sönnunargögn.

Hann kennir fólki að beita sama staðli alls staðar.

Þannig byggir Sönnunargagnastaðall á Heimild og uppruna.

Heimild og uppruni hjálpar fólki að spyrja hvaðan upplýsingar, kerfi, sögur, titlar, hegðun og endurtekin mynstur komu.

Sönnunargagnastaðall hjálpar fólki síðan að prófa hvort sönnunargögnin styðji það sem er fullyrt, sýnt, endurtekið, varið, ögrað, falið eða í mótsögn.

Þannig færast fólk frá trú yfir í rannsókn.

Þannig færast fólk frá rannsókn yfir í að sjá.

Þannig færast fólk frá því að sjá yfir í skilning.

Þannig færist fólk frá skilningi yfir í nám.

Þannig færist fólk frá námi yfir í sjálfstæða hugsun.

Þannig færist fólk frá því að vera afurð óstuddra upplýsinga yfir í að verða nemandi heimsumhverfisins.

Sönnunargagnastaðall skiptir máli vegna þess að tilgangurinn er ekki einfaldlega að spyrja um sönnunargögn.

Tilgangurinn er að bæta getu mannkynsins til að læra af sönnunargögnum sem heimsumhverfið sjálft sýnir.

Án Sönnunargagnastaðals getur fólk erfð óstuddar upplýsingar og endurtekið þær sem sannleika.

Með Sönnunargagnastaðli getur fólk byrjað að sjá hvað er stutt, hvað vantar, hvað er í mótsögn, hvað er varið, hvað er framleitt, hvað byggist á ótta og hvað þarf að spyrja nánar um.

Þess vegna á Sönnunargagnastaðall heima innan Menntunarleiðarinnar sem vantar til framfara mannkyns.

HLUTI 3 – HVATI OG ÁVINNINGUR

HVAÐ HVATI OG ÁVINNINGUR ER Í RAUN

Hluti 1 sýndi fram á að fólk verður að læra af heimsumhverfinu í stað þess að verða einfaldlega afurð þess.

Hluti 2 sýndi fram á að fólk verður að rannsaka hvort sönnunargögn styðji það sem er fullyrt, endurtekið, varið, sett fram eða framfylgt.

Hluti 3 færir nú yfir í Hvata og ávinning.

Hvati og ávinningur er til vegna þess að fólk getur ekki skilið mannlega hegðun almennilega fyrir en það skilur hvaða hegðun er umbunuð, varin, sem treyst er á eða sem fólk óttast að missa.

Fólki er oft kennt að horfa á athafnir.

Því er ekki kennt að spyrja hvað knýr þær athafnir.

Fólki er oft kennt að horfa á niðurstöður.

Því er ekki kennt að spyrja um hvatana sem framleiða þessar niðurstöður.

Fólki er kennt að treysta kerfum.

Því er ekki kennt að spyrja hvað þessi kerfi fá út úr því að halda áfram.

Fólki er oft kennt að dæma einstaklinga.

Því er ekki kennt að spyrja um gangverkin sem móta einstaklinginn.

Hvati og ávinningur kennir fólki að spyrja:

Hver græðir?

Hver hagnast?

Hver er háður þessu?

Hver ver þetta?

Hver óttast að missa þetta?

Hver fær umbun fyrir þetta?

Hver fær greitt fyrir þetta?

Hver leggur sitt af mörkum til að þetta haldi áfram?

Fólk býr ekki aðeins inni í heimsumhverfinu.

Með hegðun sem er mótuð af hvötum hjálpar það til við að endurskapa það.

Þetta er ein stærsta ástæðan fyrir því að mannkynið endurtekur sama heiminn.

Fólk skapar ekki ítrekað sama heiminn vegna þess að það sé illt.

Það skapar ítrekað sama heiminn vegna þess að hvatar umbuna því ítrekað fyrir að endurskapa hann.

Mannkynið endurskapar oft sama heiminn án þess að skilja að fullu hvað það er að leggja sitt af mörkum til.

Þetta er ein stærsta ástæðan fyrir því að endurtekin vandamál heimsins halda áfram.

PENINGAR, ÓSJÁLFSTÆÐI OG HEIMSUMHVERFIÐ

Peningar eru eitt stærsta gangverkið sem mótar mannlega hegðun.

Peningar geta skapað ósjálfstæði.

Ósjálfstæði getur skapað hlítinu.

Hlítinu getur skapað þögn.

Þögn getur verndað kerfi.

Kerfi geta haldið áfram vegna þess að fólk er háð þeim.

Fólki er oft kennt að hugsa um peninga aðeins sem greiðslu.

En peningar móta einnig hegðun.

Peningar geta haft áhrif á það sem fólk segir.

Peningar geta haft áhrif á það sem fólk segir ekki.

Peningar geta haft áhrif á það sem fólk endurtekur.

Peningar geta haft áhrif á það sem fólk ver.

Peningar geta haft áhrif á það sem fólk forðast að spyrja.

Peningar geta haft áhrif á það sem fólk framfylgir.

Peningar geta haft áhrif á það sem fólk leyfir að halda áfram.

Peningar geta haft áhrif á það sem fólk normalíserar.

Fólk ætti að spyrja:

Hver fær greitt?

Hver greiðir þeim?

Fyrir hvað fá þeir greitt?

Hvað fá þeir greitt fyrir að spyrja ekki?

Hvað fá þeir greitt fyrir að endurtaka?

Hvað fá þeir greitt fyrir að framfylgja?

Hvað fá þeir greitt fyrir að verja?

Hvað gerist ef þeir ögra?

Hvað gerist ef þeir afhjúpa?

Peningar þurfa ekki að stjórna hverri hugsun.

Ósjálfstæði getur verið nóg.

Fólk getur orðið afurð hvata án þess nokkurn tíma að gera sér það fullkomlega ljóst.

MANNLEG UMBUN, TILHEYRING OG AÐ FALLA INN

Fólk verður ekki aðeins fyrir áhrifum af peningum.

Það getur einnig orðið fyrir áhrifum af:

Samþykki.

Vinsældum.

Viðurkenningu.

Athygli.

Stöðu.

Samþykki annarra.

Tilheyringu.

Þægindum.

Öryggi.

Að forðast gagnrýni.

Að forðast höfnun.

Að forðast útilokun.

Fólk spyr oft ekki:

„Er þetta satt?“

Það kann í staðinn að spyrja:

„Hvað er annað fólk að gera?“

„Mun fólk samþykkja mig?“

„Mun ég enn tilheyra ef ég er ósammála?“

Óttinn við að standa einn getur orðið sterkari en löngunin til að skilja.

Fólk kann að breyta hegðun sinni til að fá samþykki, forðast útilokun, viðhalda tilheyringu og falla inn í umhverfi sem það telur sig vera háð.

Fólk getur smám saman leyft tilheyringu að verða mikilvægari en skilningur.

Fólk ætti að spyrja:

Er ég að fylgja sannleikanum?

Eða er ég að fylgja fólki?

Er ég að hugsa sjálfstætt?

Eða er ég að reyna að falla inn?

Hver hagnast þegar fólk hættir að hugsa sjálfstætt?

Hvaða hegðun er verið að herma eftir?

Hvaða hegðun er verið að normalísera?

FÓLK HERMIR EFTIR FÓLKI

Fólk erfir oft hegðun frá öðru fólki.

Fólk hermir eftir:

Tungumáli.

Skoðunum.

Tískusveiflum.

Lífsstíl.

Útliti.

Viðhorfum.

Venjum.

Félagslegri hegðun.

Hegðun á netinu.

Ekki endilega vegna þess að það skilji hana sjálfstætt, heldur vegna þess að hún virðist eðlileg, vinsæl, árangursrík eða samþykkt.

Endurtekin hegðun getur orðið normalíseruð einfaldlega vegna þess að nógu margir gera hana.

Að falla inn getur orðið eðlilegt.

Normalísering getur orðið að endurtekningu.

Endurtekning getur orðið að erfðri hegðun.

Erfð hegðun getur orðið að samþykktum veruleika.

Því lengur sem hegðun er endurtekin, því ósýnilegra getur gangverkið á bak við hana orðið.

Fólk getur hætt að spyrja vegna þess að endurtekningin sjálf getur skapað yfirbragð sannleika.

YFIRBORÐSLEG UMHVERFI

Nútímaumhverfi geta hvatt fólk til að forgangsraða útliti fram yfir skilning.

Fólk getur orðið upptekið af:

Hvernig það lítur út.

Hvernig það birtist á netinu.

Hversu árangursríkt það virðist.

Hversu hamingjusamt það virðist.

Hversu vinsælt það virðist.

Hvað öðrum finnst um það.

Fólk getur sett fram fullkomnaðar útgáfur af sjálfu sér á meðan það felur veruleikann.

Fölsuð bros geta komið í stað raunverulegrar vellíðanar.

Sýndur árangur getur komið í stað sannleika.

Sjálfsmynd á netinu getur komið í stað ósvikni.

Ímyndin getur orðið mikilvægari en skilningurinn.

Fólk getur virst tengt á meðan það finnur fyrir einangrun.

Fólk getur virst hamingjusamt á meðan það er óhamingjusamt.

Fólk getur virst árangursríkt á meðan það glímir við vandamál í einrúmi.

Þegar útlit verður mikilvægara en sannleikur geta yfirborðsleg umhverfi þróast.

VINSÆLDIR, STAÐA OG SAMANBURÐUR

Fólk kann að mæla sig við aðra.

Meiri peningar.

Meiri eignir.

Fleiri fylgjendur.

Meiri staða.

Meiri athygli.

Meiri viðurkenning.

Þetta getur skapað endalausar hringrásir samanburðar án skilnings.

Vinsældir eru ekki sönnunargögn.

Athygli er ekki sönnunargagn.

Fylgjendur eru ekki sönnunargögn.

Staða er ekki sönnunargagn.

Það að eitthvað sé víða sýnilegt gerir það ekki sjálfkrafa satt.

Fólk getur ruglað sýnileika saman við sannleika, vinsældum við réttleika og áhrifum við trúverðugleika.

ÓTTI, ÞÖGN OG TILHEYRING

Fólk kann að forðast spurningavinnu vegna þess að hún getur ógnað tilheyringu.

Fólk kann að óttast:

Gagnrýni.

Háðsglósur.

Höfnun.

Útilokun.

Vandræði.

Einangrun.

Að missa tækifæri.

Að standa eitt.

Ótti getur hvatt til þagnar.

Þögn getur verndað endurtekningu.

Endurtekning getur orðið normalíseruð.

Normalíseruð hegðun getur erfst af komandi kynslóðum.

Hringrásin getur haldið áfram án þess að fólk skilji að fullu hvað það er að leggja sitt af mörkum til.

Fólk verður einnig að skilja að hvatar geta orðið sterkari en sannleikur.

Fólk getur vitað að spyrja ætti um eitthvað og samt haldið áfram vegna þess að hvatar verja hegðunina.

MENNTUN, KENNARAR OG AÐ ENDURTAKA HEIMINN

Menntun er eitt skýrasta dæmið um Hvata og ávinning.

Kennarar eru oft afurðir sama menntakerfis og þeir voru menntaðir innan.

Þeir voru menntaðir innan þess.

Þeir voru þjálfaðir innan þess.

Þeir fá greitt innan þess.

Þeir eru metnir innan þess.

Þeir eru settir í hlutverk innan þess.

Ætlast er til að þeir kenni innan þess.

Ætlast er til að þeir miðli upplýsingum innan þess.

Ætlast er til að þeir meti upplýsingar innan þess.

En þeim er ekki kennt að kenna börnum skipulögðu gagnreyndu leiðina til að spyrja um heimsumhverfið sjálft.

Þetta snýst ekki um að ráðast á kennara.

Þetta snýst um að skilja kerfið.

Kennarar geta orðið þátttakendur í að endurtaka sama heiminn vegna þess að þeir starfa innan sama hvatadrifna umhverfis.

Menntun getur ítrekað endurskapað sama heiminn án þess nokkurn tíma að ætla sér það.

Fólk ætti að spyrja:

Hvað er menntun að umbuna?

Hvað er menntun að endurtaka?

Hvað er menntun að verja?

Hvað er menntun að forðast?

Hvað tekst menntun ekki að kenna?

Hvað gerist ef menntun breytist?

Hvað gerist ef börn læra að spyrja um heimsumhverfið sjálft?

HVERS VEGNA HVATI OG ÁVINNINGUR SKIPTIR MÁLI

Hvati og ávinningur skiptir máli vegna þess að fólk getur ekki skilið almennilega hvers vegna mannkynið endurtekur sama heiminn fyrr en það skilur hvað umbunar þeirri endurtekningu.

Heimild og uppruni spyr hvaðan eitthvað kom og hvað mótaði það.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort sönnunargögn styðji það sem er fullyrt.

Hvati og ávinningur spyr:

Hver hagnast?

Hver er háður?

Hver ver?

Hver tapar?

Hvaða hegðun skapar þessi hvati?

Hvaða heimsúmhverfi hjálpar þessi hegðun til við að endurskapa?

Þannig byrjar fólk að sjá gangverkin sem starfa undir heimsúmhverfinu.

Þannig færast fólk frá trú yfir í rannsókn.

Þannig færast fólk frá rannsókn yfir í að sjá.

Þannig færast fólk frá því að sjá yfir í skilning.

Þannig færast fólk frá skilningi yfir í nám.

Þannig færast fólk frá námi yfir í sjálfstæða hugsun.

Mannkynið getur ekki tekið framförum meðan fólk heldur áfram að gera það sem fólk á undan því gerði án þess að skilja hvað það er að leggja sitt af mörkum til.

Þannig færast fólk frá því að vera afurð hvatadrifinna kerfa yfir í að verða nemandi heimsúmhverfisins.

HVATI OG ÁVINNINGUR

HVATI YFIR TÍMA

Fyrsti hluti þessa kafla útskýrði að fólk býr ekki aðeins inni í heimsumhverfinu.

Með hegðun sem mótast af hvötum hjálpar það til við að endurskapa það.

Þessi hluti færir nú yfir í hvernig hvatar halda áfram yfir tíma.

Fólk afhjúpar ekki alltaf hvata sína strax.

Hegðun yfir tíma afhjúpar þá oft.

Einstaklingur kann að segja eitt en haga sér ítrekað á annan hátt.

Kerfi kann að segja að það sé til í einum tilgangi en verja ítrekað eitthvað annað.

Samtök kunna að segjast hlutlaus en framleiða ítrekað sömu niðurstöður.

Hlutverk kann að segjast byggjast á skyldu á meðan það framleiðir ítrekað hlítingu.

Launuð staða kann að segjast standa fyrir sannleika á meðan hún ver ítrekað kerfið sem hún er háð.

Hvatar yfir tíma hjálpa fólki að sjá mynstur sem einstök augnablik geta falið.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða hegðun hefur verið endurtekin yfir tíma?

Hvaða niðurstöður hafa verið endurteknar?

Hvaða hvatar eru áfram varðir?

Hvaða hvatar eru áfram faldir?

Hver hagnast ítrekað?

Hver forðast ítrekað tap?

Hver fær ítrekað peninga?

Hver fær ítrekað stöðu?

Hver heldur ítrekað stöðu sinni?

Hver forðast ítrekað ábyrgð?

Hver leggur ítrekað sitt af mörkum til að sama umhverfið haldi áfram?

Mynstur yfir tíma geta afhjúpað hvata sem fullyrðingar einar geta ekki útskýrt.

Þetta tengist beint Sönnunargagnastaðli.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort hegðun styðji það sem er fullyrt.

Hvati og ávinningur spyr hvaða hvati mótar þá hegðun.

ERFÐ HLUTVERK OG ENDURTEKIÐ FRAMLAG

Hvatar geta erfst í gegnum hlutverk.

Einstaklingur kann að taka við hlutverki eftir að einhver annar hættir, fer á eftirlaun, deyr eða er skipt út.

Einstaklingurinn kann að halda að hann sé einfaldlega að taka við starfi.

En hlutverkið kann þegar að bera mynstur.

Það kann að bera endurtekna hegðun.

Það kann að bera endurtekna þögn.

Það kann að bera endurtekna vernd.

Það kann að bera endurtekna framfylgd.

Það kann að bera endurtekna hlýðni.

Það kann að bera endurtekna kennslu.

Það kann að bera endurtekna hlítingu.

Einstaklingurinn sem tekur við hlutverkinu kann síðan að halda áfram því sem fyrra fólk hélt áfram.

Þannig getur heimsumhverfið endurtekið sig í gegnum kynslóðir.

Fólk þarf ekki að hafa skapað upprunalega gangverkið til að leggja sitt af mörkum til þess.

Það getur erft hlutverk og hjálpað til við að halda gangverkinu áfram.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða hegðun framleiddi þetta hlutverk áður en þessi einstaklingur tók við því?

Hvaða hegðun krefst þetta hlutverk nú?

Hvaða hegðun mun þetta hlutverk halda áfram eftir að þessi einstaklingur yfirgefur það?

Hvað ver hlutverkið?

Hvað endurtekur hlutverkið?

Hvað letur hlutverkið?

Hvað kemur hlutverkið í veg fyrir að fólk spyrji?

Hvað gerir hlutverkið eðlilegt?

Þetta skiptir máli vegna þess að fólk getur lagt sitt af mörkum til endurtekens skaða, endurtekinnar þagnar, endurtekinnar hlítingar og endurtekinnar kerfisverndar á meðan það telur sig einfaldlega vera að gera það sem fólk á undan því gerði.

ÞÖGN, VERND OG HVATI

Þögn getur verið einn sterkasti vísirinn að hvata.

Fólk heldur oft að þögn þýði ekkert.

En þögn getur orðið að hegðun.

Þögn getur verndað kerfi.

Þögn getur verndað peninga.

Þögn getur verndað vald.

Þögn getur verndað ósjálfstæði.

Þögn getur verndað orðspor.

Þögn getur verndað stöður.

Þögn getur verndað frásagnir.

Þögn getur verndað ranglæti.

Fólk ætti að spyrja:

Hver þegir?

Hvað er verið að verja með þögninni?

Hver hagnast á þögninni?

Hver tapar ef þögninni lýkur?

Hvað gerist ef einhver talar?

Hvaða afleiðingum gæti hann mætt?

Hvaða hvatar hvetja fólk til að þegja áfram?

Hverju hefur þögn leyft að halda áfram?

Fólk kann að þegja vegna þess að tal ógnar því sem það er háð.

Fólk kann að þegja vegna þess að tal ógnar tekjum þess.

Fólk kann að þegja vegna þess að tal ógnar orðspori þess.

Fólk kann að þegja vegna þess að tal ógnar stöðu þess innan kerfis.

Fólk kann að þegja vegna þess að tal ógnar hlutverkinu sem það erfði.

Fólk kann að þegja vegna þess að normalísing hefur kennt því að spyrja ekki.

Þögn verður því að hegðun sem þarf að spyrja um.

ÓTTI VIÐ TAP

Fólk bregst ekki aðeins við vegna þess sem það fær.

Fólk bregst einnig við vegna þess sem það óttast að missa.

Ótti við tap getur mótað hegðun jafn sterkt og ávinningurinn sjálfur.

Fólk kann að óttast að missa:

Peninga.

Atvinnu.

Stöðu.

Hlutverk.

Tilheyringu.

Samþykki.

Vernd.

Vald.

Áhrif.

Öryggi.

Orðspor.

Framtíð.

Ótti við tap getur stöðvað spurningavinnu áður en hún hefst.

Ótti við tap getur skapað þögn.

Ótti við tap getur fengið fólk til að fylgja.

Ótti við tap getur skapað hlýðni.

Ótti við tap getur skapað þátttöku í hlutum sem fólk er kannski ekki að fullu sammála.

Fólk ætti að spyrja:

Hvað óttast þessi einstaklingur að missa?

Hvað óttast þetta hlutverk að missa?

Hvað óttast þetta kerfi að missa?

Hvað breytist ef fólk hættir að trúá?

Hvað breytist ef fólk hættir að sýna hlítingu?

Hvað breytist ef fólk byrjar að spyrja?

Hvað breytist ef fólk hættir að gera það sem fólk á undan því gerði?

Ótti við tap getur skapað hlítingu löngu áður en nokkru valdi þarf að beita.

Fólk verður einnig að skilja að sannleikurinn er ekki alltaf nógu sterkur til að sigrast á hvötum.

Fólk getur vitað að spyrja ætti um eitthvað og samt haldið áfram vegna þess að ótti við tap ver hegðunina.

SAMVERKANDI FRAMLAG OG ENDURTEKNI HEIMURINN

Heimsumhverfinu er yfirleitt ekki viðhaldið af einum einstaklingi. Því er viðhaldið af milljónum manna sem leggja lítil brot til sama gangverks.

Einn einstaklingur kennir.

Einn einstaklingur framfylgir.

Einn einstaklingur endurtekur.

Einn einstaklingur samþykkir.

Einn einstaklingur skrifar.

Einn einstaklingur þegir.

Einn einstaklingur fylgir.

Einn einstaklingur ver.

Ein og sér geta þessar hegðanir virst skaðlausar.

Saman geta þær endurskapað heilt heimsumhverfi.

Fólk kann aðeins að sjá:

Eigin hlutverk.

Eigin verkefni.

Eigin laun.

Eigin fyrirmæli.

Eigin ábyrgð.

Eigin afkomu.

En heimsumhverfið er byggt úr samanlögðu framlagi margra sem endurtaka litla hluta sama gangverks.

Fólk ætti því að spyrja:

Hverju er ég að leggja mitt af mörkum til?

Hvaða endurtekna mynstri hjálpa ég að halda áfram?

Hvaða heimsumhverfi hjálpar hegðun mín til við að endurskapa?

Hvað myndi gerast ef milljónir manna halda áfram að gera það sama?

Þetta er einn mikilvægasti hluti Hvata og ávinnings.

MENNTUN, KENNARAR OG HVATI

Spyrja verður um menntun í gegnum Hvata og ávinning vegna þess að menntun mótar næstu kynslóð.

Kennarar eru afurðir sama hvatadrifna kerfisins.

Þeir voru menntaðir innan þess.

Þeir voru þjálfaðir innan þess.

Þeir fá greitt innan þess.

Þeir eru metnir innan þess.

Þeir eru settir í hlutverk innan þess.

Ætlast er til að þeir miðli upplýsingum innan þess.

Ætlast er til að þeir meti upplýsingar innan þess.

Ætlast er til að þeir hjálpi börnum að starfa innan þess.

En þeim er ekki gefin skipulögð gagnreynd menntunarleið til að kenna börnum að spyrja um raunverulegt heimsumhverfi.

Þetta skiptir máli vegna þess að kennarar verða upplýsingaveitur fyrir börn.

Þeir verða einnig hluti af hvatakerfinu sem mótar hvað börnum er kennt, hvað börn endurtaka, fyrir hvað börnum er umbunað og hvað þau eru hvött til að spyrja ekki.

Þetta snýst ekki um að ráðast á kennara.

Þetta snýst um að skilja hvatadrifna kerfið sem þeir starfa innan.

Því getur menntun ítrekað endurskapað sama heiminn án þess nokkurn tíma að ætla sér það.

Fólk ætti að spyrja:

Hvað er menntun að umbuna?

Hvað er menntun að endurtaka?

Hvað er menntun að verja?

Hvað er menntun að normalísera?

Hvað letur menntun fólk til að gera?

Um hvað tekst menntun ekki að spyrja?

Hvað fá kennarar greitt fyrir að miðla?

Hvað eru kennarar þjálfaðir til að meta?

Innan hvers er verið að undirbúa börn að starfa?

Hvað gerist ef kennarar spyrja um kerfið sjálft?

Hvað gerist ef börnum er kennt að spyrja um heimsumhverfið

sjálft? Menntun getur ekki batnað almennilega ef ekki er spurt um hvata innan menntunar.

Ef kennarar fá greitt, eru þjálfaðir, metnir og settir í hlutverk sem endurtaka sama kerfið, þá getur menntun haldið áfram að framleiða fólk sem er undirbúið til að starfa innan heimsumhverfisins fremur en að læra af því.

KERFI, HVATI OG ENDURTEKNAR NIÐURSTÖÐUR

Kerfi geta lifað lengi vegna þess að hvatar eru innbyggðir í þau.

Fólk kann að ganga inn í kerfi í þeirri trú að það sé sjálfstætt.

En kerfi geta smám saman mótað hegðun með ósjálfstæði.

Því lengur sem ekki er spurt um hvatana, því eðlilegri geta þeir virst.

Kerfi geta umbunað þögn.

Kerfi geta umbunað hlítingu.

Kerfi geta umbunað tryggð.

Kerfi geta umbunað endurtekningu.

Kerfi geta umbunað framfylgd.

Kerfi geta umbunað því að verja kerfið sjálft.

Kerfi geta refsað spurningavinnu.

Kerfi geta refsað afhjúpun.

Kerfi geta refsað sannleika.

Kerfi geta refsað neitun.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða hegðun umbunar kerfið?

Hvaða hegðun letur kerfið?

Hvaða hegðun refsar kerfið?

Hvaða hegðun ver kerfið?

Hvaða niðurstöður skapar kerfið ítrekað?

Hvaða endurteknu vandamál halda áfram að birtast?

Hvaða hvatar valda þessum niðurstöðum?

Fólk reynir oft að laga niðurstöður án þess að spyrja um hvatana.

Ef hvatar haldast óbreyttir helst hegðun oft óbreytt.

Ef hegðun helst óbreytt haldast niðurstöður oft óbreyttar.

Mannkynið getur því endurtekið sama heiminn á meðan það trúir að það sé að reyna að bæta hann.

HVATI OG FRAMFARIR MANNKYNS

Hvati og ávinningur er hluti af Menntunarleiðinni sem vantar til framfara mannkyns.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan hvatar eru ósýnilegir.

Mannkynið getur ekki tekið framförum meðan fólk heldur áfram að gera það sem fólk á undan því gerði án þess að skilja hvað það er að leggja sitt af mörkum til.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan tilheyning verður sterkari en sannleikur.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan vinsældir koma í stað skilnings.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan yfirborðsleg umhverfi koma í stað ósvikni.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan ótti við útilokun stöðvar spurningavinnu.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan normalisering breytir endurtekningu í samþykktan veruleika.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan kerfi umbuna endurtekningu í stað skilnings.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan menntun undirbýr börn til að starfa innan heimsumhverfisins án þess að kenna þeim hvernig á að spyrja um það rétt.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk ver það sem skaðar það vegna þess að það er háð því.

Heimild og uppruni spyr hvaðan eitthvað kom og hvað mótaði það.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort sönnunargögn styðji það sem er fullyrt.

Hvati og ávinningur spyr:

Hver hagnast?

Hver er háður?

Hver ver?

Hver tapar?

Hver fær greitt?

Hver þegir?

Hver fylgir?

Hver normalíserar?

Hvaða hegðun skapar þessi hvati?

Hvaða heimsumhverfi hjálpar þessi hegðun til við að endurskapa?

Þannig byrjar fólk að sjá gangverkin sem starfa undir heimsumhverfinu.

Þannig færast fólk frá trú yfir í rannsókn.

Þannig færast fólk frá rannsókn yfir í að sjá.

Þannig færast fólk frá því að sjá yfir í skilning.

Þannig færast fólk frá skilningi yfir í nám.

Þannig færast fólk frá námi yfir í sjálfstæða hugsun.

Þegar hvatar verða sýnilegir verður hegðun sýnileg.

Þegar hegðun verður sýnileg verður framlag sýnilegt.

Þegar framlag verður sýnilegt verður skilningur mögulegur.

Þegar skilningur verður mögulegur getur mannkynið byrjað að hætta að endurtaka sama heiminn.

HLUTI 4 – EÐLI OG SAMRÆMI

HVAÐ EÐLI OG SAMRÆMI ER Í RAUN

Hluti 1 sýndi fram á að fólk verður að læra að sjá heimsumhverfið í stað þess að verða einfaldlega afurð þess.

Hluti 2 sýndi fram á að fólk verður að rannsaka hvort sönnunargögn styðji það sem er fullyrt.

Hluti 3 sýndi fram á að fólk verður að skilja hvaða hvatar umbuna, verja og endurtaka hegðun.

Hluti 4 færir nú yfir í Eðli og samræmi.

Eðli og samræmi er til vegna þess að fólk getur ekki skilið fólk, kerfi, samtök, umhverfi eða heiminn sjálfan almennilega fyrir en það skilur hvaða hegðun er ítrekað sýnd yfir tíma.

Fólki er oft kennt að hlusta á orð.

Því er ekki kennt almennilega að rannsaka hegðun.

Fólki er kennt að treysta titlum.

Því er ekki kennt almennilega að rannsaka samræmi.

Fólki er oft kennt að trúá loforðum.

Því er ekki kennt almennilega að spyrja um mynstur.

Fólki er oft kennt að dæma einangruð augnablik.

Því er ekki kennt að læra af endurtekinni hegðun.

Eðli og samræmi kennir fólki að spyrja:

Hvaða hegðun er ítrekað sýnd?

Hvaða hegðun er ítrekað umbunuð?

Hvaða hegðun er ítrekað varin?

Hvaða hegðun er ítrekað forðast?

Hvaða hegðun helst samkvæm yfir tíma?

Hvaða hegðun breytist eftir aðstæðum?

Hvaða hegðun hjálpar til við að endurskapa heimsumhverfið?

Eðli er ekki eitt augnablik.

Eðli er hegðun sem er ítrekað sýnd yfir tíma.

Samræmi er ekki ein fullyrðing.

Samræmi er endurtekið samræmi milli orða, hegðunar og niðurstaðna yfir tíma.

Eðli er eitt stærsta námsverkfæri mannkynsins vegna þess að endurtekin hegðun afhjúpar það sem orð, ímynd, orðspor og framsetning fela oft.

Þetta skiptir máli vegna þess að endurtekin hegðun afhjúpar oft meira en einangruð augnablik geta nokkurn tíma gert.

HVAÐ ER VERIÐ AÐ SÝNA

Heimsumhverfið er þegar að sýna mannkyninu hvernig það starfar.

Vandamálið er ekki alltaf að ekkert sé sýnt.

Vandamálið er að fólki hefur ekki verið kennt almennilega hvernig á að spyrja, sjá, skilja og læra af því sem er sýnt.

Fólk kann að sjá lygar.

Fólk kann að sjá mótsögn.

Fólk kann að sjá þögn.

Fólk kann að sjá ósjálfstæði.

Fólk kann að sjá ótta.

Fólk kann að sjá peninga móta hegðun.

Fólk kann að sjá kerfi verja sig sjálf.

Fólk kann að sjá fjölmiðla endurtaka frásagnir.

Fólk kann að sjá vald forðast sönnunargögn.

Fólk kann að sjá fólk fylgja.

Fólk kann að sjá endurtekin myndur halda áfram.

En án rétta spurningarammasins getur fólk samt komist að röngum skilningi.

Fólk kemst oft að röngum skilningi vegna þess að því hefur ekki verið kennt almennilega hvernig á að spyrja, sjá, skilja og læra af því sem er sýnt.

Fólk getur séð það sem er sýnt og samt ekki skilið hvað það þýðir.

Það getur séð hegðun og einblínt aðeins á einstaklinga.

Það getur séð mótsögn og numið staðar við reiði.

Það getur séð lygar og numið staðar við ásanir.

Það getur séð kerfi og numið staðar við yfirborðslegar skýringar.

Það getur séð endurtekin vandamál og enn ekki skilið gangverkin sem skapa þau.

Eðli og samræmi kennir fólki að spyrja um það sem kemur fram í endurtekinni hegðun.

Það biður fólk ekki aðeins að spyrja:

Hvað gerðist?

Heldur einnig:

Hvað er þetta að sýna?

Hvaða hegðun er verið að afhjúpa?

Hvaða mynstur er verið að afhjúpa?

Hvaða mótsögn er verið að sýna?

Hvað kennir þetta um heimsumhverfið?

Hvað getur mannkynið lært af þessu?

Heimurinn er hinn raunverulegi skóli vegna þess að heimsumhverfið sýnir stöðugt hegðun, mótsögn, endurtekningu, hvata, þögn, ósjálfstæði, vald, ótta og afleiðingu.

Fólk getur ekki lært af því sem það getur ekki séð.

En fólk getur heldur ekki lært af því sem því hefur ekki verið kennt hvernig á að spyrja.

ORÐ, HEGÐUN OG MYNSTUR

Fólk dæmir oft það sem fólk segir.

En hegðun getur afhjúpað það sem orð fela.

Orð má æfa.

Orð má velja.

Orð má endurtaka.

Orð má verja.

Orð má setja fram.

Hegðun er oft erfiðara að fela yfir langan tíma.

Upplýsingar geta sagt fólki hvað gerðist.

Hegðun getur kennt fólki hvers vegna það gerðist.

Fólk ætti að spyrja:

Passa orðin við hegðunina?

Passa athafnirnar við fullyrðingarnar?

Passa niðurstöðurnar við loforðin?

Helst hegðun sú sama yfir tíma?

Breytist hegðun eftir því hver horfir?

Breytist hegðun eftir því hver hagnast?

Endurtekin hegðun getur afhjúpað mótsagnir sem einangraðar fullyrðingar geta ekki.

Mynstur afhjúpa oft meira en loforð.

Samræmi afhjúpar oft meira en orðspor.

Hegðun afhjúpar oft meira en titlar.

Fólk verður því að læra að rannsaka mynstur í stað einangraðra augnablika.

HEGÐUN ER ALDREI EINANGRUÐ

Hegðun er ekki til í einangrun.

Fólk hefur áhrif á fólk.

Kerfi hafa áhrif á fólk.

Fólk hefur áhrif á kerfi.

Fullorðnir hafa áhrif á börn.

Börn verða fullorðin.

Komandi kynslóðir erfa hegðun.

Komandi kynslóðir hjálpa síðan til við að endurskapa heimsumhverfið.

Sérhver endurtekin hegðun hefur afleiðingar út fyrir einstaklinginn.

Endurtekin hegðun getur orðið normalíseruð.

Normalísering getur orðið að arfi.

Arfur getur orðið að samþykktum veruleika.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvaða hegðun er þetta að skapa?

Hver er að læra af þessari hegðun?

Hver mun erfa þessa hegðun?

Hvaða framtíðarheimssumhverfi hjálpar þessi hegðun til við að endurskapa?

Eðli og samræmi kennir fólki að hugsa út fyrir einstaklinginn og byrja að læra af víðara umhverfinu.

EÐLI FRAM YFIR ORÐSPOR

Fólki er oft kennt að treysta orðspori.

En orðspor er ekki sjálfkrafa eðli.

Orðspor má skapa.

Orðspor má verja.

Orðspor má endurtaka.

Orðspor má kynna.

Orðspor má erfa.

Eðli er öðruvísi.

Eðli er ítrekað sýnt með hegðun.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða hegðun er ítrekað sýnd?

Hvað gerist þegar þrýstingur kemur fram?

Hvað gerist þegar enginn horfir?

Hvað gerist þegar eitthvað er að vinna?

Hvað gerist þegar eitthvað er að tapa?

Hvað gerist þegar sannleikur rekst á hvata?

Eðli verður oft sýnilegast þegar hvatar koma við sögu.

Þess vegna tengist Eðli og samræmi beint Hvata og ávinningi.

SAMRÆMI YFIR TÍMA

Samræmi er ekki hægt að dæma út frá einum atburði.

Samræmi verður að rannsaka yfir tíma.

Fólk kann að segjast meta sannleika.

Fólk kann að segjast meta nám.

Fólk kann að segjast meta sanngirni.

Fólk kann að segjast meta spurningavinnu.

En samræmi spyr hvort hegðun styðji þessar fullyrðingar ítrekað.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða hegðun hefur verið sýnd yfir tíma?

Hvaða mynstur hafa verið endurtekin?

Hvaða mótsagnir hafa komið fram?

Hvaða hegðun hefur haldist óbreytt?

Hvaða hegðun hverfur þegar aðstæður breytast?

Samræmi verður oft ein sterkasta sönnunargagnaleiðin vegna þess að fólk sýnir að lokum hvað það gerir ítrekað.

Þetta tengist beint Sönnunargagnastaðli.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort hegðun styðji það sem er fullyrt.

Eðli og samræmi spyr hvort hegðun haldist ítrekað í samræmi yfir tíma.

ÍMYND GEGN EÐLI

Fólk getur orðið fært í að stýra ímynd.

Ímynd er það sem fólk vill að aðrir sjái.

Eðli er það sem hegðun sýnir ítrekað.

Ímynd má skapa.

Ímynd má verja.

Ímynd má sýna.

Ímynd má kynna.

Ímynd má umbuna.

En ímynd er ekki sjálfkrafa eðli.

Fólk ætti að spyrja:

Er ég að sjá ímynd?

Eða er ég að sjá hegðun?

Er ég að sjá framsetningu?

Eða er ég að sjá samræmi?

Hvaða hegðun er ítrekað sýnd?

Hvaða hegðun er ítrekað falin?

Hvaða hegðun birtist þegar þrýstingur er fjarlægður?

Hvaða hegðun birtist þegar þrýstingur er aukinn?

Fólk getur varið árum í að vernda ímynd á meðan hegðun þess sýnir ítrekað eitthvað annað.

FÓLK, KERFI OG HEIMSUMHVERFIÐ

Eðli og samræmi á ekki aðeins við um einstaklinga.

Það á við um allt sem starfar innan heimsumhverfisins.

Það á við um:

Fólk.

Kennara.

Foreldra.

Skóla.

Ríkisstjórnir.

Fjölmíðla.

Stofnanir.

Kerfi.

Samtök.

Samfélög.

Umhverfi.

Fólk rannsakar oft hvað þessir hlutir segja.

Það rannsakar ekki almennilega hvað þessir hlutir gera ítrekað.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvaða hegðun er ítrekað sýnd?

Hvaða hegðun er ítrekað varin?

Hvaða hegðun er ítrekað forðast?

Hvaða hegðun er ítrekað umbunuð?

Hvaða hegðun er ítrekað normalíseruð?

Hvaða hegðun er ítrekað erfð?

Hvaða hegðun er sýnd mannkyninu sem eitthvað til að læra af?

Eðli og samræmi verður að beita alls staðar.

MENNTUN, KENNARAR OG EÐLI

Einnig verður að spyrja um menntun í gegnum Eðli og samræmi.

Kennarar verða upplýsingaveitur fyrir börn.

Börn læra ekki aðeins af upplýsingum.

Þau læra einnig af hegðun.

Börn fylgjast með:

Hvað fullorðnir gera.

Hvað kennarar gera.

Hvað kerfi umbuna.

Hvað kerfi forðast.

Hvað kerfi verja.

Hvað kerfi endurtaka.

Hvað kerfi sýna sem eðlilegt.

Þetta snýst ekki um að ráðast á kennara.

Þetta snýst um að skilja umhverfið sem þeir starfa innan.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða hegðun sjá börn ítrekað?

Fyrir hvaða hegðun fá börn ítrekað umbun?

Hvaða hegðun eru börn ítrekað hvött til að spyrja ekki?

Er verið að undirbúa börn til að endurtaka heimsumhverfið?

Eða er verið að undirbúa börn til að læra af því?

Ef börnum er ekki kennt hvernig á að spyrja um hegðun, mótsögn, hvata, þögn og endurtekin mynstur geta þau erfð sama heimsumhverfið án þess að skilja hvað er verið að sýna þeim.

HVERS VEGNA EÐLI OG SAMRÆMI SKIPTIR MÁLI

Eðli og samræmi skiptir máli vegna þess að fólk getur ekki skilið heimsumhverfið almennilega fyrr en það skilur endurtekna hegðun.

Tilgangurinn er ekki að festast í reiði, ásökunum, ótta eða endalausri andstöðu.

Tilgangurinn er að læra af því sem heimsumhverfið er þegar að sýna.

Heimsumhverfið sjálft verður menntunarumhverfi.

Hegðun verður kennslustundin.

Mótsögn verður kennslustundin.

Endurtekning verður kennslustundin.

Umhverfið sjálft verður kennarinn.

Mannleg meðvitund tekur framförum þegar fólk hættir að bregðast við því sem því er sýnt og byrjar að læra af því sem því er sýnt.

Heimild og uppruni spyr hvaðan eitthvað kom og hvað mótaði það.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort sönnunargögn styðji það sem er fullýrt.

Hvati og ávinningur spyr hvað er að umbuna hegðuninni.

Eðli og samræmi spyr:

Samræmist hegðun ítrekað því sem er fullýrt?

Hvað er hegðunin að sýna?

Hvað er mótsögnin að kenna?

Hvað afhjúpar endurtekna mynstrið?

Hvað getur mannkynið lært af því sem er sýnt?

Þannig byrjar fólk að fara út fyrir einangruð augnablik.

Þannig byrjar fólk að þekkja mynstur.

Þannig byrjar fólk að þekkja mótsagnir.

Þannig byrjar fólk að þekkja samræmi.

Þannig byrjar fólk að læra af því sem heimsumhverfið er þegar að sýna.

Þannig færast fólk frá trú yfir í rannsókn.

Þannig færast fólk frá rannsókn yfir í að sjá.

Þannig færast fólk frá því að sjá yfir í skilning.

Þannig færast fólk frá skilningi yfir í nám.

Þannig færast fólk frá námi yfir í sjálfstæða hugsun.

Þannig færast fólk frá því að vera afurð heimsumhverfisins yfir í að verða nemandi heimsumhverfisins.

EÐLI YFIR TÍMA

Fyrsti hluti þessa kafla útskýrði að Eðli og samræmi snýst ekki um einangruð augnablik.

Það snýst um að skilja endurtekna hegðun yfir tíma.

Þessi hluti færir nú yfir í hvernig Eðli og samræmi starfar yfir tíma.

Fólk afhjúpar ekki alltaf eðli sitt strax.

Hegðun yfir tíma afhjúpar það oft.

Einstaklingur kann að segja eitt en gera ítrekað annað.

Kerfi kann að segjast hafa einn tilgang en framleiða ítrekað aðrar niðurstöður.

Samtök kunna að segjast hlutlaus en verja ítrekað ákveðna hegðun.

Stofnun kann að segjast sanngjörn en forðast ítrekað erfiðar spurningar.

Hlutverk kann að segjast byggjast á skyldu en framleiða ítrekað hlítinu.

Eðli yfir tíma hjálpar fólki að sjá mynstur sem einangruð augnablik geta falið.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða hegðun hefur verið sýnd ítrekað?

Hvaða niðurstöður hafa verið framleiddar ítrekað?

Hvaða mynstur halda áfram að birtast?

Hvaða mótsagnir halda áfram að birtast?

Hvaða hegðun helst óbreytt?

Hvaða hegðun breytist eftir aðstæðum?

Hvaða hegðun breytist eftir því hver horfir?

Mynstur yfir tíma afhjúpa oft eðli nákvæmar en fullyrðingar einar.

MÓTSÖGN OG MANNLEG HEGÐUN

Mótsögn getur orðið ein sterkasta leiðin inn í skilning á eðli.

Fólk getur sagst meta sannleika á meðan það forðast erfiðan sannleika.

Fólk getur sagst meta spurningavinnu á meðan það letur fólk frá því að spyrja.

Fólk getur sagst meta nám á meðan það ver endurtekningu.

Fólk getur sagst meta sanngirni á meðan það framleiðir ítrekað ósanngjarnar niðurstöður.

Fólk getur sagst meta sjálfstæða hugsun á meðan það umbunar fylgispekt.

Fólk ætti að spyrja:

Hvar skiljast orð og hegðun að?

Hvaða mótsagnir birtast ítrekað?

Hvaða mynstur halda áfram þrátt fyrir mótsögnina?

Hver hagnast á því að mótsögnin haldi áfram?

Hvaða hvatar verja mótsögnina?

Mótsögn er ekki sjálfkrafa sönnun fyrir slæmum ásetningi.

En það verður að spyrja um endurtekna mótsögn.

Endurtekin mótsögn getur afhjúpað gangverk sem starfa undir yfirborðinu.

HEIMSUMHVERFIÐ ER ÞEGAR AÐ SÝNA MANNKYNIN

Heimsumhverfið er þegar að sýna mannkyninu hvernig það starfar.

Vandamálið er ekki alltaf að ekkert sé sýnt.

Vandamálið er að mannkyninu hefur ekki verið kennt almennilega hvernig á að læra af því sem er sýnt.

Fólk getur séð mótsögn og numið staðar við ásakanir.

Fólk getur séð lygar og numið staðar við reiði.

Fólk getur séð kerfi og numið staðar við yfirborðslegar skýringar.

Fólk getur séð endurtekin vandamál og numið staðar við vonbrigði.

Fólk getur séð endurtekna hegðun og numið staðar við tilfinningaleg viðbrögð.

Fólk getur séð sýnilega atburði og samt ekki skilið gangverkin sem skapa þá.

Fólk kemst oft að röngum skilningi vegna þess að það hefur ekki enn næga þekkingu, skilning eða hæfni til að spyrja.

Fólk kann að sjá:

Einn atburð.

Einn einstakling.

Eitt kerfi.

Eina lygi.

Eina mótsögn.

Eina niðurstöðu.

Og hætta síðan þar.

Eðli og samræmi kennir fólki að halda áfram.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða hegðun afhjúpar þetta?

Hvaða gangverk afhjúpar þetta?

Hvaða endurtekna mynstur sýnir þetta?

Hvaða mótsögn er þetta að sýna?

Hvað getur mannkynið lært af þessu?

Tilgangurinn er ekki endalaus spurningavinna.

Tilgangurinn er skilningur.

VIÐBRÖGÐ GEGN NÁMI

Ein stærsta takmörkunin á framförum mannkyns er að fólk bregst oft við því sem því er sýnt í stað þess að læra af því sem því er sýnt.

Viðbrögð geta stöðvað framþróun.

Fólk verður reitt.

Fólk verður óttaslegið.

Fólk velur sér hlið.

Fólk ver afstöðu.

Fólk ræðst á afstöðu.

Fólk festist inni í frásögnum.

Fólk getur varið gríðarlegri orku í viðbrögð án þess að skilja hvað það er að bregðast við.

Eðli og samræmi kennir fólki að fara út fyrir viðbrögð.

Fólk ætti að spyrja:

Hvað er þetta að sýna?

Hvað er þetta að kenna?

Hvaða hegðun er verið að afhjúpa?

Hvaða endurtekna mynstur er verið að afhjúpa?

Hvaða gangverk er að verki?

Hvað getur mannkynið lært af þessu?

Áfangastaðurinn er ekki viðbrögð.

Áfangastaðurinn er skilningur.

VALKVÆTT EÐLI OG VALKVÆÐ HUGSUN

Fólk hegðar sér ekki alltaf samkvæmlega.

Fólk kann að hegða sér öðruvísi eftir:

Peningum.

Stöðu.

Áhorfendum.

Valdi.

Samþykki.

Vinsældum.

Ótta.

Ávinningi.

Tapi.

Fólk kann að virðast sannleiksríkt í einu umhverfi og forðast sannleikann í öðru.

Fólk kann að spyrja um eitt viðfangsefni á meðan það ver annað.

Fólk kann að ögra einu kerfi á meðan það ver annað.

Fólk kann að beita meginreglum valkvætt.

Fólk ætti að spyrja:

Helst þessi hegðun samkvæm alls staðar?

Eða birtist hún aðeins við ákveðnar aðstæður?

Hvað breytist þegar hvatar birtast?

Hvað breytist þegar þrýstingur birtist?

Hvað breytist þegar eitthvað verðmætt er í hættu?

Eðli verður oft sýnilegast þegar hvatar og þrýstingur rekast saman.

ÞÖGN, ÞÁTTTAKA OG ENDURTEKIN HEGÐUN

Eðli kemur ekki aðeins fram í athöfnum.

Eðli getur einnig komið fram í þögn.

Þögn getur orðið að hegðun.

Þögn getur orðið að vernd.

Þögn getur orðið að þátttöku.

Fólk ætti að spyrja:

Hver þegir?

Hvað er verið að verja?

Hvaða endurtekin hegðun fær að halda áfram?

Hvaða sannleikur er forðast?

Hvaða mótsögn er hunsuð?

Fólk kann að þegja vegna þess að tal ógnar því sem það er háð.

Fólk kann að þegja vegna þess að tal ógnar stöðu þess.

Fólk kann að þegja vegna þess að tal ógnar tilheyringu.

Fólk kann að þegja vegna þess að tal ógnar samþykki.

Eðli felur því einnig í sér það sem fólk kys ítrekað að gera ekki.

HEGÐUN, ÁHRIF OG KOMANDI KYNSLÓÐIR

Hegðun er aldrei til í einangrun.

Fólk hefur áhrif á fólk.

Kerfi hafa áhrif á fólk.

Fólk hefur áhrif á kerfi.

Fullorðnir hafa áhrif á börn.

Börn verða fullorðin.

Komandi kynslóðir erfa hegðun.

Komandi kynslóðir hjálpa síðan til við að endurskapa heimsumhverfið.

Sérhver endurtekin hegðun hefur afleiðingar út fyrir einstaklinginn.

Fólk kann að halda að það sé aðeins að taka litla ákvörðun.

En milljónir endurtekinna hegðana geta endurskapað heilt heimsumhverfi.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvaða hegðun er ég að leggja mitt af mörkum til?

Hvaða hegðun hjálpa ég til við að normalísera?

Hvaða hegðun munu komandi kynslóðir erfa?

Hvaða heimsumhverfi hjálpar þessi hegðun til við að endurskapa?

MENNTUN, KENNARAR OG EÐLI

Menntun verður einnig að rannsaka í gegnum Eðli og samræmi.

Börn erfa ekki aðeins upplýsingar.

Börn erfa hegðun.

Börn fylgjast með:

Hvernig fullorðnir hegða sér.

Hvernig kennarar hegða sér.

Hvernig vald hegðar sér.

Hvernig kerfi hegða sér.

Hvernig fólk bregst við.

Hvernig fólk þegir.

Hvernig fólk spyr.

Hvernig fólk forðast að spyrja.

Börn geta smám saman erfð þessa hegðun sjálf.

Þetta snýst ekki um að ráðast á kennara.

Þetta snýst um að skilja umhverfið sem mótar þá.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða hegðun sjá börn ítrekað?

Hvaða hegðun erfa börn ítrekað?

Fyrir hvaða hegðun fá börn ítrekað umbun?

Hvaða hegðun eru börn ítrekað hvött til að spyrja ekki?

Menntun getur ekki batnað almennilega ef endurtekin hegðun helst ósýnileg.

MANNLEG MEÐVITUND OG AÐ LÆRA AF HEIMSUMHVERFINU

Ein stærsta leiðin sem vantar í framfarir mannkyns er að læra af því sem þegar er sýnilegt.

Mannkyninu er stöðugt sýnt:

Mótsögn.

Ósjálfstæði.

Þögn.

Vald.

Ótti.

Að fylgja.

Normalísering.

Hvatar.

Endurtekning.

Hegðun.

En mannkyninu hefur ekki verið kennt almennilega hvernig á að læra af þessum gangverkum.

Fólk bíður oft eftir að vera kennt á meðan það stendur þegar inni í stærsta námsumhverfi sem til er.

Heimsumhverfið sjálft er kennslustundin.

Heimsumhverfið sjálft er sönnunargagnið.

Heimsumhverfið sjálft er tækifærið til að læra.

Heimsumhverfið sjálft er kennarinn.

Mannleg meðvitund tekur framförum þegar fólk hættir að bregðast við því sem því er sýnt og byrjar að læra af því sem því er sýnt.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvað er þetta að sýna?

Hvað er þetta að kenna?

Hvað getur mannkynið lært af þessu?

Hvaða endurtekna mynstur er verið að afhjúpa?

Hvaða hegðun er verið að sýna?

Hvaða heimsumhverfi er verið að endurskapa?

Þegar fólk lærir að spyrja þessara spurninga byrjar það að fara út fyrir viðbrögð og í átt að skilningi.

EÐLI OG FRAMFARIR MANNKYNS

Eðli og samræmi er hluti af Menntunarleiðinni sem vantar til framfara mannkyns.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan endurteknar mótsagnir haldast ósýnilegar.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk segir eitt og gerir ítrekað annað.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan ímynd verður mikilvægari en hegðun.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan orðspor verður mikilvægara en samræmi.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan tvöfaldir staðlar haldast normalíseraðir.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan hvatar yfirgnæfa ítrekað meginreglur.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan endurtekin hegðun erfist án rannsóknar.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan börn erfa hegðun án þess að þeim sé kennt hvernig á að spyrja um hana.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk bregst við því sem er sýnt í stað þess að læra af því sem er sýnt.

Heimild og uppruni spyr hvaðan eitthvað kom og hvað mótaði það.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort sönnunargögn styðji það sem er fullyrt.

Hvati og ávinningur spyr hvað er að umbuna og verja hegðun.

Eðli og samræmi spyr:

Samræmist hegðun ítrekað því sem er fullyrt?

Hvað er hegðunin að sýna?

Hvað er mótsögnin að kenna?

Hvað afhjúpar endurtekna mynstrið?

Hvað getur mannkynið lært af því sem er sýnt?

Þannig byrjar fólk að þekkja mynstur.

Þannig byrjar fólk að þekkja mótsagnir.

Þannig byrjar fólk að þekkja samræmi.

Þannig byrjar fólk að læra af því sem heimsumhverfið er þegar að sýna.

Þannig færast fólk frá trú yfir í rannsókn.

Þannig færast fólk frá rannsókn yfir í að sjá.

Þannig færast fólk frá því að sjá yfir í skilning.

Þannig færast fólk frá skilningi yfir í nám.

Þannig færast fólk frá námi yfir í sjálfstæða hugsun.

Þannig færast fólk frá því að vera afurð heimsumhverfisins yfir í að verða nemandi heimsumhverfisins.

HLUTI 5 – LEYFI TIL AÐ SPYRJA

HVAÐ LEYFI TIL AÐ SPYRJA ER Í RAUN

Hluti 1 sýndi fram á að fólk verður að læra að sjá heimsumhverfið í stað þess að verða einfaldlega afurð þess.

Hluti 2 sýndi fram á að fólk verður að rannsaka hvort sönnunargögn styðji það sem er fullyrt.

Hluti 3 sýndi fram á að fólk verður að skilja hvaða hvatar umbuna, verja og endurtaka hegðun.

Hluti 4 sýndi fram á að fólk verður að læra af því sem endurtekin hegðun er þegar að sýna mannkyninu.

Hluti 5 færir nú yfir í Leyfi til að spyrja.

Leyfi til að spyrja er til vegna þess að fólk mótast af umhverfum sem kenna því að samþykkja, fylgja, endurtaka, hlýða og þegja og því er ekki kennt hvernig á að spyrja um þetta.

Fólki er kennt hvað það á að hugsa án þess að því sé kennt hvernig á að spyrja um hugsunina sjálfa almennilega.

Fólki er kennt hverju það á að trúá en því er ekki kennt hvernig trúin myndaðist.

Fólki er kennt hvað það á að endurtaka en því er ekki kennt hvernig á að rannsaka það sem er endurtekið.

Fólki er kennt hverjum það á að treysta en því er ekki kennt hvernig á að spyrja um traustið.

Fólki er kennt hvaða vald það á að samþykkja en því er ekki kennt hvernig á að spyrja um vald.

Fólki er kennt hvernig á að starfa innan kerfa en því er ekki kennt hvernig á að spyrja um kerfi.

Þetta skapar eina stærstu hindrunina fyrir framfarir mannkyns.

Fólk getur byrjað að finna að spurningavinna krefjist leyfis.

Leyfis frá valdi.

Leyfis frá kerfum.

Leyfis frá kennurum.

Leyfis frá foreldrum.

Leyfis frá vinnuveitendum.

Leyfis frá stjórnvöldum.

Leyfis frá fjölmiðlum.

Leyfis frá sérfræðingum.

Leyfis frá hópum.

Leyfis frá vinsældum.

Leyfis frá félagslegu samþykki.

Leyfis frá heimsumhverfinu í kringum þau.

Leyfi til að spyrja kennir fólki að spyrja:

Má ég spyrja um þetta?

Hver kenndi mér að ég þyrfti leyfi?

Hvað óttast ég að gerist ef ég spyr?

Hver hagnast ef ég spyr ekki?

Hvaða hegðun er varin þegar fólk er latt frá því að spyrja?

Hvaða heimsumhverfi er endurskapað þegar fólk bíður eftir leyfi til að spyrja?

Leyfi til að spyrja snýst ekki aðeins um að spyrja spurninga.

Það snýst um að skilja hvers vegna fólk stöðvar sjálft sig frá því að spyrja í fyrsta lagi.

Leyfi til að spyrja kennir fólki einnig að spyrja um leyfið sjálft.

SKILYRÐING OG ÆVILÖNG LEYFISKERFI

Fólk er oft skilyrt til að leita leyfis alla ævi sína.

Börn kunna að leita leyfis hjá fullorðnum.

Nemendur kunna að leita leyfis hjá kennurum.

Starfsmenn kunna að leita leyfis hjá vinnuveitendum.

Fólk kann að leita leyfis hjá kerfum.

Fólk kann að leita leyfis hjá hópum.

Fólk kann að leita leyfis hjá valdi.

Fólk kann að leita leyfis hjá samfélaginu sjálfu.

Með tímanum getur þessi hegðun orðið eðlileg.

Fólk getur smám saman hætt að treysta eigin athugunum.

Það getur smám saman hætt að treysta eigin getu til að læra.

Það getur smám saman hætt að spyrja um það sem er sýnt.

Fólk getur vanist svo mikið að leita leyfis að það þekkir ekki lengur að það er að gera það.

Leyfiskerfi geta að lokum orðið ósýnileg.

Fólk gerir sér kannski ekki lengur grein fyrir því að það starfar innan þeirra.

Fólk ætti að spyrja:

Hver kenndi mér að leita leyfis?

Hvenær byrjaði ég að leita leyfis?

Hvaða leyfiskerfi hef ég erfð?

Treysti ég eigin getu til að læra?

Eða bíð ég eftir samþykki áður en ég læri?

AÐ BÍÐA EFTIR LEYFI TIL AÐ LÆRA

Fólk bíður oft eftir að vera kennt á meðan það stendur þegar inni í stærsta námsumhverfi sem til er.

Heimsumhverfið sýnir þegar hegðun, mótsögn, endurtekningu, ósjálfstæði, þögn, vald, hvata, ótta, afleiðingu og endurtekin mynstur.

En fólk kann samt að bíða eftir að einhver annar segi því hvað sé mikilvægt.

Það kann að bíða eftir að vald samþykki það.

Það kann að bíða eftir að fjölmiðlar sýni það.

Það kann að bíða eftir að sérfræðingar útskýri það.

Það kann að bíða eftir að kennarar kenni það.

Það kann að bíða eftir að hópar samþykki það.

Það kann að bíða eftir vinsældum áður en það rannsakar það.

Það kann að bíða eftir leyfi áður en það lærir.

Mannkynið bíður oft eftir leyfi til að læra af heimi sem er þegar sýnilegur.

Þetta þýðir að fólk getur lifað inni í heimsumhverfinu án þess að læra af því.

Það getur séð það sem er sýnt og samt ekki spurt um það.

Það getur séð mótsögn og samt beðið eftir að einhver annar útskýri hana.

Það getur séð endurtekna hegðun og samt beðið eftir að einhver annar samþykki að spyrja um hana.

Það getur séð kerfi endurtaka sömu mynstur og samt beðið eftir að einhver annar segi því að það skipti máli.

Fólk ætti að spyrja:

Er ég að læra af heimsumhverfinu?

Eða bíð ég eftir leyfi til að læra af því?

Er ég að spyrja um það sem er sýnt?

Eða bíð ég eftir að einhver annar spyrji um það fyrst?

Er ég að nota eigin huga?

Eða bíð ég eftir að önnur heimild ákveði hvað verðskuldar athygli mína?

Heimurinn er hinn raunverulegi skóli.

En fólk getur ekki lært af heiminum ef það bíður eftir leyfi til að spyrja um hann.

VALD, SAMÞYKKI OG FRAMSÖLUÐ HUGSUN

Fólki er kennt að treysta valdi án þess að því sé almennilega kennt að spyrja um vald.

Því er kennt að treysta titlum.

Því er kennt að treysta hlutverkum.

Því er kennt að treysta stöðum.

Því er kennt að treysta kerfum.

Því er kennt að treysta opinberum yfirlýsingum.

Því er kennt að treysta samþykktum heimildum.

Því er kennt að treysta því sem er sett fram sem ásættanlegt.

Þetta getur skapað framselda hugsun.

Framseld hugsun verður til þegar fólk leyfir öðrum einstaklingi, hlutverki, kerfi, heimild, hópi eða valdi að ákveða hvað það má spyrja, trúá, samþykkja, endurtaka eða hafna.

Fólk kann að halda að það hugsí sjálfstætt á meðan það hugsar enn innan marka sem aðrir hafa skapað.

Það kann að spyrja um eitt atriði en skilja víðari rammann eftir óspurðan.

Það kann að hafna einu valdi en samþykkja annað.

Það kann að yfirgefa eina frásögn og ganga inn í aðra.

Það kann að staldra við niðurstöðu vegna þess að einhver sem það þegar treystir hefur samþykkt hana.

Leyfi til að spyrja kennir fólki að spyrja:

Er ég að hugsa fyrir mig sjálf?

Eða leyfi ég annarri heimild að hugsa fyrir mig?

Er ég að spyrja um rammann sjálfan?

Eða er ég aðeins að spyrja innan rammans sem mér hefur verið gefinn?

Treysti ég sönnunargögnum?

Eða treysti ég samþykki?

Fylgi ég skilningi?

Eða fylgi ég valdi?

Sjálfstæð hugsun getur ekki þróast ef fólk framselur spurningavinnu til annarra.

ÓTTI, TILHEYRING OG AÐ FALLA INN

Fólk stöðvar sig oft frá því að spyrja vegna þess að spurningavinna getur ógnað tilheyningu.

Það kann að óttast höfnun.

Það kann að óttast gagnrýni.

Það kann að óttast að verða haft að háði.

Það kann að óttast einangrun.

Það kann að óttast að missa samþykki.

Það kann að óttast að missa stöðu.

Það kann að óttast að missa vinnu.

Það kann að óttast að missa sambönd.

Það kann að óttast að standa eitt.

Tilheyring getur orðið sterkari en spurningavinna.

Samþykki getur orðið sterkara en sannleikur.

Ótti getur orðið sterkari en skilningur.

Fólk kann að þegja vegna þess að það vill falla inn.

Fólk kann að endurtaka það sem aðrir endurtaka vegna þess að það vill tilheyra.

Fólk kann að verja það sem aðrir verja vegna þess að það óttast útilokun.

Fólk kann að forðast að spyrja spurninga vegna þess að það vill ekki virðast öðruvísi.

Fólk kann að fylgja hegðun annarra áður en það skilur hvað það er að fylgja.

Þetta tengist beint Hvata og ávinningi.

Fólk kann ekki aðeins að forðast spurningavinnu vegna þess að það telur eitthvað satt.

Það kann að forðast spurningavinnu vegna þess að hún ógnar því sem það er háð, tilheyrir eða óttast að missa.

Fólk ætti að spyrja:

Hvað óttast ég að missa ef ég spyr um þetta?

Er ég að þegja vegna þess að ég skil?

Eða þegi ég vegna þess að ég óttast útilokun?

Er ég sammála vegna þess að ég hef rannsakað þetta?

Eða er ég sammála vegna þess að ég vil tilheyra?

Endurtek ég þetta vegna þess að það er satt?

Eða endurtek ég þetta vegna þess að aðrir endurtaka það?

Leyfi til að spyrja kennir fólki að aðgreina sannleika frá tilheyringu.

AÐ FYLGJA, FYLGISPEKT OG FÉLAGSLEGT SAMÞYKKI

Mannleg umhverfi umbuna oft því að fylgja.

Fólk getur fengið umbun fyrir að vera sammála.

Fólk getur fengið umbun fyrir að endurtaka.

Fólk getur fengið umbun fyrir hlítingu.

Fólk getur fengið umbun fyrir að halda sig innan samþykktra marka.

Fólk getur fengið umbun fyrir að láta samþykkt atriði óspurð.

Fylgispekt getur orðið eðlileg.

Normalísering getur gengið í arf.

Erfð hegðun getur orðið að samþykktum veruleika.

Fólk getur þá ruglað félagslegu samþykki saman við sannleika.

Það kann að trúa að eitthvað sé rétt vegna þess að margir samþykkja það.

Það kann að trúa að eitthvað sé öruggt vegna þess að margir fylgja því.

Það kann að trúa að rangt sé að spyrja um eitthvað vegna þess að fáir spyrja um það.

Það kann að trúa að eitthvað sé ekki mikilvægt vegna þess að það hefur ekki fengið samþykki, útbreiðslu, stöðu eða vinsældir.

Fólk kann einnig að óttast að vera öðruvísi.

Það kann að óttast að skera sig úr.

Það kann að óttast að falla ekki inn í hópinn.

Það kann að óttast að virðast hafa rangt fyrir sér.

Það kann að óttast að vera eitt.

Fólk ætti að spyrja:

Fylgi ég vegna þess að ég skil?

Eða fylgi ég vegna þess að aðrir fylgja?

Samþykki ég vegna þess að sönnunargögn styðja það?

Eða samþykki ég vegna þess að það er félagslega samþykkt?

Forðast ég að spyrja vegna þess að ég hef rannsakað það?

Eða vegna þess að spyrja um það myndi skilja mig frá öðrum?

Að fylgja er ekki skilningur.

Fylgispekt er ekki sannleikur.

Félagslegt samþykki er ekki sönnunargagn.

Leyfiskerfi geta orðið eitt stærsta gangverkið sem gerir endurteknum vandamálum heimsins kleift að halda áfram.

Leyfi til að spyrja skiptir máli vegna þess að fólk getur ekki orðið sjálfstætt hugsandi á meðan það treystir á félagslegt samþykki til að ákveða hvað má spyrja um.

BÖRN, MENNTUN OG AÐ MISSA GETUNA TIL AÐ SPYRJA

Börn spyrja eðlilega spurninga.

Börn vilja oft vita hvers vegna.

Þau spyrja hvers vegna hlutir gerast.

Þau spyrja hvers vegna fólk hagar sér á ákveðinn hátt.

Þau spyrja hvers vegna reglur eru til.

Þau spyrja hvers vegna fullorðnir segja eitt og gera annað.

Þau spyrja vegna þess að þau eru að reyna að skilja.

En heimsumhverfið getur smám saman vanið börn af því að spyrja.

Börnum kann að vera kennt að þegja.

Börnum kann að vera kennt að samþykkja.

Börnum kann að vera kennt að endurtaka.

Börnum kann að vera kennt að hlýða.

Börnum kann að vera kennt að hætta að spyrja hvers vegna.

Börnum kann að vera kennt að spurningavinna sé dónaleg.

Börnum kann að vera kennt að rangt sé að spyrja um vald.

Börnum kann að vera kennt að rétt svör skipti meira máli en betri spurningar.

Börnum kann að vera kennt að samþykki skipti meira máli en skilningur.

Börn geta jafnvel verið stimpluð erfið, truflandi, vandamál eða vandræðaseggir einfaldlega vegna þess að þau spyrja spurninga sem ögra samþykktum mörkum.

Menntun umbunar oft svörum meira en spurningavinnu.

Hún umbunar oft endurtekningu meira en rannsókn.

Hún umbunar oft hlýðni meira en sjálfstæðri hugsun.

Hún undirbýr oft börn til að starfa innan heimsumhverfisins án þess að kenna þeim hvernig á að spyrja um það rétt.

Þess vegna er Leyfi til að spyrja mikilvægt fyrir menntun.

Ef börn missa getu til að spyrja geta þau erfitt heimsumhverfið án þess að skilja hvað mótar það.

Ef börnum er ekki kennt hvernig á að spyrja á öruggan og réttan hátt geta þau orðið afurðir sömu endurteknu mynstranna og þau fæddust inn í.

Fólk ætti að spyrja:

Er börnum kennt hvernig á að spyrja?

Eða er þeim aðeins kennt hvernig á að svara?

Er börnum kennt hvernig á að rannsaka?

Eða er þeim aðeins kennt hvernig á að endurtaka?

Er börnum kennt hvernig á að læra af heimsumhverfinu?

Eða er verið að undirbúa þau til að starfa innan þess?

Börn þurfa leyfi til að spyrja vegna þess að spurningavinna er ein af leiðunum inn í að sjá, skilja, læra og þróa sjálfstæða hugsun.

HVERS VEGNA LEYFI TIL AÐ SPYRJA SKIPTIR MÁLI

Leyfi til að spyrja skiptir máli vegna þess að fólk getur ekki lært af heimi sem því finnst það ekki mega spyrja.

Ósýnileg leyfiskerfi geta orðið sálfræðileg mörk sem fólk hættir að sjá.

Fólk getur verið líkamlega frjálst á meðan það starfar andlega innan marka sem það hefur erft.

Fólk getur eytt ævinni í að bíða eftir að einhver annar leysi vandamál sem það sjálft leggur sitt af mörkum til.

Það getur beðið eftir leiðtogum.

Það getur beðið eftir kerfum.

Það getur beðið eftir sérfræðingum.

Það getur beðið eftir valdi.

Það getur beðið eftir að einhver annar bregðist við.

Mannkynið getur ekki þróað sjálfstæða hugsun á meðan það bíður eftir leyfi til að hugsa sjálfstætt.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk bíður eftir leyfi til að verða nemandi heimsumhverfisins.

Heimild og uppruni spyr hvaðan eitthvað kom og hvað mótaði það.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort sönnunargögn styðji það sem er fullyrt.

Hvati og ávinningur spyr hvað er að umbuna og verja hegðun.

Eðli og samræmi spyr hvort hegðun samræmist ítrekað því sem er fullyrt.

Leyfi til að spyrja spyr:

Hver eða hvað fékk fólk til að trúa að spurningavinna krefðist leyfis?

Hvað gerist þegar fólk spyr?

Hvað gerist þegar fólk spyr ekki?

Hvaða hegðun er varin þegar fólk er latt frá því að spyrja?

Hvaða heimsumhverfi er endurskapað þegar fólk bíður eftir leyfi til að spyrja?

Þannig byrjar fólk að sjá ósýnilegu mörkin í kringum eigin hugsun.

Þannig byrjar fólk að þekkja framselda hugsun.

Þannig byrjar fólk að þekkja þögn byggða á ótta.

Þannig byrjar fólk að þekkja fylgispekt.

Þannig byrjar fólk að þekkja félagslegt samþykki sem gangverk.

Þannig færist fólk frá samþykki yfir í spurningavinnu.

Þannig færist fólk frá spurningavinnu yfir í að sjá.

Þannig færist fólk frá því að sjá yfir í skilning.

Þannig færist fólk frá skilningi yfir í nám.

Þannig færist fólk frá námi yfir í sjálfstæða hugsun.

Þannig færist fólk frá því að vera afurð heimsumhverfisins yfir í að verða nemandi heimsumhverfisins.

SJÁLFSRITSKOÐUN OG INNRA LEYFI

Fyrsti hluti þessa kafla útskýrði að fólk getur farið að finna að spurningavinna krefjist leyfis.

Þessi hluti færist nú yfir í eitt stærsta ósýnilega gangverkið sem starfar innan heimsumhverfisins.

Fólk stöðvar sig oft frá því að spyrja áður en nokkur annar gerir það.

Það ritskoðar sjálft sig.

Það þaggar sjálft niður í sér.

Það hafnar eigin athugunum.

Það hunsar mótsagnir.

Það forðast erfiðar spurningar.

Það bælir forvitni.

Það stöðvar sig frá því að tala.

Fólk kann að hugsa:

Ég ætti ekki að spyrja um þetta.

Ég ætti ekki að segja þetta.

Ég ætti ekki að spyrja.

Ég ætti að láta þetta vera.

Ég ætti ekki að ögra þessu.

Ég ætti ekki að skera mig úr.

Fólk getur smám saman orðið eigin hindrun í námi.

Fólk ætti að spyrja:

Hvers vegna er ég að stöðva mig?

Hvað óttast ég?

Hver kenndi mér að óttast spurningavinnu?

Hvaða afleiðingar er ég að ímynda mér?

Er ég að verja sannleikann?

Eða er ég að verja þægindi, samþykki, tilheyringu eða ósjálfstæði?

Leyfi til að spyrja kennir fólki að þekkja innri hindranir sem stöðva nám áður en nám hefst.

Leyfi til að spyrja kennir fólki einnig að spyrja um leyfið sjálf.

ÓSÝNILEG LEYFISKERFI

Leyfiskerfi geta að lokum orðið ósýnileg.

Fólk gerir sér kannski ekki lengur grein fyrir því að það starfar innan þeirra.

Fólk kann að trúa að það hugsi frjálst á meðan það starfar enn innan erfðra marka.

Fólk kann að trúa að það sé að spyrja á meðan það heldur sig enn innan samþykktra svæða spurningavinnu.

Fólk kann að trúa að það sé sjálfstætt á meðan það leitar enn samþykkis frá öðrum.

Fólk getur orðið líkamlega frjálst á meðan það er sálfræðilega takmarkað.

Ekki vegna þess að einhver stöðvi það líkamlega heldur vegna þess að ósýnileg leyfiskerfi hafa verið normalíseruð.

Fólk getur vanist svo mikið að leita leyfis að það þekkir ekki lengur að það er að gera það.

Fólk ætti að spyrja:

Hvað má ég spyrja?

Hver ákvað þessi mörk?

Hvað hef ég aldrei spurt?

Hvað hefur mér verið kennt að spyrja ekki?

Hvað finnst óþægilegt að spyrja?

Hvað óttast ég að gerist ef ég spyr um það?

Ósýnileg leyfiskerfi geta orðið sálfræðileg mörk sem fólk hættir að sjá.

HÓPHEGÐUN OG SAMEIGINLEGT LEYFI

Manneskjur eru félagslegir nemendur.

Fólk lærir oft af hegðun annarra.

Fólk horfir á hópa.

Fólk hermir eftir hópum.

Fólk endurtekur hópa.

Fólk fylgir hópum.

Fólk ver hópa.

Fólk leitar samþykkis frá hópum.

Hópar geta því skapað sameiginleg leyfiskerfi.

Fólki kann að finnast öruggt að spyrja þegar aðrir spyrja.

Fólk kann að þegja þegar aðrir þegja.

Fólk kann að fylgja þegar aðrir fylgja.

Fólk kann að endurtaka þegar aðrir endurtaka.

Fólk kann að forðast spurningavinnu einfaldlega vegna þess að enginn annar er að spyrja.

Sameiginleg hegðun getur orðið sterkari en einstaklingsbundinn skilningur.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða hegðun er þessi hópur að umbuna?

Frá hvaða hegðun letur þessi hópur fólk?

Hvaða hegðun er þessi hópur að normalísera?

Hvaða hegðun er þessi hópur að verja?

Er ég að hugsa sjálfstætt?

Eða er ég að herma eftir hegðun hópsins?

Hópar skapa ekki sjálfkrafa skilning.

Hópar geta einnig endurskapað endurtekningu.

ÞÖGN, HLÝÐNI OG ÞÁTTTAKA

Þögn er eitt sterkasta leyfisgangverkið sem starfar innan heimsumhverfisins.

Fólk heldur oft að þögn þýði ekkert.

En þögn getur orðið að þátttöku.

Þögn getur orðið að vernd.

Þögn getur orðið að framlagi.

Fólk kann að þegja vegna þess að það óttast afleiðingar.

Fólk kann að þegja vegna þess að það er háð kerfum.

Fólk kann að þegja vegna þess að það óttast að skera sig úr.

Fólk kann að þegja vegna þess að það hefur erfitt þögn sem eðlilega hegðun.

Fólk kann að þegja vegna þess að það hefur lært að hlýðni sé umbunuð.

Fólk ætti að spyrja:

Hver hagnast á þögninni?

Hvaða hegðun er verið að verja?

Hvaða mótsögn fær að halda áfram?

Hvaða heimsumhverfi er verið að endurskapa?

Fólk verður að skilja að hlýðni er ekki sjálfkrafa skilningur.

Hlýðni er ekki sjálfkrafa sannleikur.

Þátttaka er ekki alltaf virk.

Fólk getur lagt sitt af mörkum einfaldlega með því að halda áfram hegðun sem það hefur aldrei rannsakað.

Leyfiskerfi geta orðið eitt stærsta gangverkið sem leyfir endurteknum vandamálum heimsins að halda áfram.

YFIRBORÐSMENNSKA, ÍMYND OG FÉLAGSLEGT SAMÞYKKI

Fólk lærir oft að stýra ímynd áður en það lærir að þróa skilning.

Fólk getur orðið fært í að virðast árangursríkt.

Fólk getur orðið fært í að virðast hamingjusamt.

Fólk getur orðið fært í að virðast frótt.

Fólk getur orðið fært í að virðast mikilvægt.

Fólk getur orðið fært í að virðast samþykkt.

Félagsleg umhverfi geta umbunað framsetningu.

Fólk kann að herma eftir orðum annarra.

Fólk kann að herma eftir hegðun annarra.

Fólk kann að herma eftir útliti annarra.

Fólk kann að herma eftir því sem það telur vinsælt.

Fólk kann að fela hvernig því líður í raun.

Fólk kann að sýna líf sem endurspeglar ekki veruleikann.

Fólk kann að verja ímynd í stað sannleika.

Fólk kann að eyða árum í að þykjast vera hamingjusamt á meðan það felur hvernig því líður í raun.

Fólk kann að festast í að viðhalda ímynd sem það þekkir ekki lengur sjálft sig í.

Fólk ætti að spyrja:

Hvað er ég að reyna að verja?

Er ég að sýna veruleikann?

Eða er ég að sýna ímynd?

Er ég að hugsa sjálfstætt?

Eða er ég að herma eftir því sem virðist árangursríkt?

Er ég að læra af heimsumhverfinu?

Eða er ég að læra hvernig á að falla inn í það?

Yfirborðsmennska getur orðið annað gangverk sem kemur í veg fyrir að fólk spyrji.

Fólk kann að óttast að missa ímynd sem það hefur varið árum í að byggja.

LEYFI TIL AÐ VERA ÖÐRUVÍSI

Ein stærsta ósýnilega hindrunin fyrir spurningavinnu er óttinn við að vera öðruvísi.

Fólk kann að óttast að skera sig úr.

Fólk kann að óttast ágreining.

Fólk kann að óttast að virðast hafa rangt fyrir sér.

Fólk kann að óttast að vera dæmt.

Fólk kann að óttast að vera eitt.

Fólk kann að óttast að missa samþykki.

Fólk kann að óttast að missa tilheyringu.

Fólk kann að óttast að verða utangarðs.

Þetta getur skapað gríðarlegan þrýsting til að samræmast.

Fólk getur að lokum lært að öruggara sé að falla inn en að skilja.

Fólk ætti að spyrja:

Er ég að reyna að skilja?

Eða er ég að reyna að falla inn?

Er ég að verja sannleikann?

Eða er ég að verja tilheyringu?

Fylgi ég skilningi?

Eða fylgi ég samþykki?

Framfarir mannkyns hefjast oft þegar fólk hættir að óttast að vera öðruvísi.

AÐ BÍÐA EFTIR AÐ AÐRIR LEYSI VANDAMÁL

Fólk bíður oft eftir að einhver annar leysi vandamál sem það sjálft leggur sitt af mörkum til.

Það kann að bíða eftir leiðtogum.

Það kann að bíða eftir kerfum.

Það kann að bíða eftir sérfræðingum.

Það kann að bíða eftir valdi.

Það kann að bíða eftir að einhver annar bregðist við.

En heimsumhverfið er endurskapað sameiginlega með milljónum einstaklingsbundinna framlaga.

Einn einstaklingur kennir.

Einn einstaklingur endurtekur.

Einn einstaklingur framfylgir.

Einn einstaklingur samþykkir.

Einn einstaklingur ver.

Einn einstaklingur þegir.

Einn einstaklingur fylgir.

Ein og sér geta þessar hegðanir virst litlar.

Saman geta þær endurskapað heilt heimsumhverfi.

Fólk ætti að spyrja:

Hverju er ég að leggja mitt af mörkum til?

Hvað hjálpa ég til við að endurskapa?

Hvaða hegðun er ég að endurtaka?

Hvaða hegðun er ég að verja?

Hvaða hegðun er ég að normalísera?

Mannkynið getur ekki leyst endurtekin vandamál á meðan það bíður eftir að einhver annar leysi þau.

MANNLEG MEÐVITUND OG LEYFI TIL AÐ SPYRJA

Mannleg meðvitund tekur framförum þegar fólk hættir að bíða eftir leyfi til að læra.

Fólk bíður oft eftir að vera kennt á meðan það stendur þegar inni í stærsta námsumhverfi sem til er.

Heimsumhverfið sjálft er kennslustundin.

Heimsumhverfið sjálft er sönnunargagnið.

Heimsumhverfið sjálft er tækifærið til að læra.

Heimsumhverfið sjálft er kennarinn.

Fólk þarf ekki leyfi til að læra af því sem þegar er sýnilegt.

Það þarf verkfærin til að skilja það.

Mannkynið bíður oft eftir leyfi til að læra af heimi sem er þegar sýnilegur.

Þess vegna skiptir Leyfi til að spyrja máli.

Það fjarlægir ósýnilegar hindranir sem stöðva nám.

LEYFI TIL AÐ SPYRJA OG FRAMFARIR MANNKYNS

Leyfi til að spyrja er hluti af Menntunarleiðinni sem vantar til framfara mannkyns.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk bíður eftir leyfi til að spyrja.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan framseld hugsun kemur í stað sjálfstæðrar hugsunar.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan tilheyning verður sterkari en sannleikur.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan ótti verður sterkari en skilningur.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan félagslegt samþykki stjórnar hegðun.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan yfirborðsmennska verður eðlileg.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan börn missa getu til að spyrja og verða fullorðin sem halda áfram að leita leyfis áður en þau læra.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk stöðvar sjálft sig frá námi áður en nám hefst.

Mannkynið getur ekki þróað sjálfstæða hugsun á meðan það bíður eftir leyfi til að hugsa sjálfstætt.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk bíður eftir leyfi til að verða nemandi heimsumhverfisins.

Heimild og uppruni spyr hvaðan eitthvað kom og hvað mótaði það.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort sönnunargögn styðji það sem er fullýrt.

Hvati og ávinningur spyr hvað er að umbuna og verja hegðun.

Eðli og samræmi spyr hvort endurtekin hegðun samræmist því sem er fullýrt.

Leyfi til að spyrja spyr:

Hver eða hvað stjórnar leyfinu?

Hvað stöðvar fólk frá því að spyrja?

Hvaða hegðun er varin þegar fólk er latt frá því að spyrja?

Hvaða heimsumhverfi er endurskapað þegar fólk bíður eftir leyfi?

Hvað gerist þegar fólk hættir að bíða eftir leyfi til að læra?

Þannig byrjar fólk að þekkja ósýnilegar hindranir í kringum eigin hugsun.

Þannig byrjar fólk að þekkja sjálfsritskoðun.

Þannig byrjar fólk að þekkja hóphegðun.

Þannig byrjar fólk að þekkja þögn byggða á ótta.

Þannig byrjar fólk að þekkja yfirborðsmennsku.

Þannig færast fólk frá samþykki yfir í spurningavinnu.

Þannig færast fólk frá spurningavinnu yfir í að sjá.

Þannig færast fólk frá því að sjá yfir í skilning.

Þannig færast fólk frá skilningi yfir í nám.

Þannig færast fólk frá námi yfir í sjálfstæða hugsun.

Þannig færast fólk frá því að vera afurð heimsumhverfisins yfir í að verða nemandi heimsumhverfisins.

HLUTI 6 – TILFINNINGALEG ÁHRIF

HVAÐ TILFINNINGALEG ÁHRIF ERU Í RAUN

Hluti 1 sýndi fram á að fólk verður að læra að sjá heimsumhverfið í stað þess að verða einfaldlega afurð þess.

Hluti 2 sýndi fram á að fólk verður að rannsaka hvort sönnunargögn styðji það sem er fullyrt.

Hluti 3 sýndi fram á að fólk verður að skilja hvaða hvatar umbuna, verja og endurtaka hegðun.

Hluti 4 sýndi fram á að fólk verður að læra af því sem endurtekin hegðun er þegar að sýna mannkyninu.

Hluti 5 sýndi fram á að fólk verður að skilja hvers vegna það kann að stöðva sig frá því að spyrja áður en nám hefst.

Hluti 6 færir nú yfir í Tilfinningaleg áhrif.

Tilfinningaleg áhrif eru til vegna þess að fólk getur ekki skilið mannlega hegðun, trú, traust, þögn, viðbrögð, endurtekningu eða nám almennilega fyrr en það skilur hvernig tilfinningar geta mótað hugann áður en skilningur þróast.

Manneskjur eru tilfinningaverur áður en þær verða að fullu sjálfstætt hugsandi.

Fólk getur brugðist við áður en það skilur.

Fólk getur óttast áður en það rannsakar.

Fólk getur varið áður en það spyr.

Fólk getur trúað áður en það prófar sönnunargögn.

Fólk getur valið sér hlið áður en það lærir.

Fólk getur tengst tilfinningalega áður en það skilur hvað mótaði tenginguna.

Þetta skapar eina stærstu hindrunina fyrir framfarir mannkyns.

Tilfinningar geta haft áhrif á það sem fólk samþykkir.

Tilfinningar geta haft áhrif á það sem fólk hafnar.

Tilfinningar geta haft áhrif á hverjum fólk treystir.

Tilfinningar geta haft áhrif á það sem fólk óttast.

Tilfinningar geta haft áhrif á það sem fólk ver.

Tilfinningar geta haft áhrif á það sem fólk forðast.

Tilfinningar geta haft áhrif á það sem fólk þegir um.

Tilfinningar geta haft áhrif á það sem fólk endurtekur.

Tilfinningar geta haft áhrif á það sem fólk neitar að spyrja.

Tilfinningaleg áhrif kenna fólki að spyrja:

Hvaða tilfinning er virkjuð?

Hvaða viðbragð er verið að skapa?

Hvaða ótti er vakinn?

Hvaða reiði er notuð?

Hvaða tenging er verið að verja?

Hvaða trú er verið að verja?

Hvaða hegðun er þessi tilfinning að framleiða?

Hvaða heimsumhverfi hjálpar þetta tilfinningalega viðbragð til við að endurskapa?

Tilfinningaleg áhrif snúast ekki um að fjarlægja tilfinningar úr mannkyninu.

Þau snúast um að læra hvernig tilfinningar móta mannkynið áður en skilningur þróast.

TILFINNINGAR ERU EKKI ÓVINURINN

Tilfinningar eru ekki óvinurinn.

Tilfinningar eru hluti af því að vera manneskja.

Tilfinningar geta sýnt að eitthvað skiptir máli.

Tilfinningar geta varað fólk við hættu.

Tilfinningar geta afhjúpað sársauka.

Tilfinningar geta afhjúpað umhyggju.

Tilfinningar geta afhjúpað ótta.

Tilfinningar geta afhjúpað tengingu.

Tilfinningar geta afhjúpað hvað fólk metur.

En tilfinningar eru ekki sjálfkrafa sannleikur.

Ótti er ekki sjálfkrafa sannleikur.

Reiði er ekki sjálfkrafa sannleikur.

Hneykslun er ekki sjálfkrafa sannleikur.

Spennan er ekki sjálfkrafa sannleikur.

Sorg er ekki sjálfkrafa sannleikur.

Hamingja er ekki sjálfkrafa sannleikur.

Brýnt ástand er ekki sjálfkrafa sannleikur.

Sjálfsstraust er ekki sjálfkrafa sannleikur.

Fólk getur fundið eitthvað mjög sterkt og samt misskilið það sem er sýnt.

Fólk getur verið fullvisst og samt haft rangt fyrir sér.

Fólk getur verið hrætt og samt ekki skilið hvað skapaði óttann.

Fólk getur verið reitt og samt ekki skilið gangverkið undir reiðinni.

Fólk ætti að spyrja:

Hvað er ég að finna?

Hvers vegna finn ég þetta?

Hvað skapaði þessa tilfinningu?

Hvaða sönnunargögn styðja það sem ég finn?

Hvaða hegðun ýtir þessi tilfinning mér í átt að?

Er þessi tilfinning að hjálpa mér að skilja?

Eða er þessi tilfinning að stöðva mig frá því að læra?

Spyrja ætti um tilfinningar, ekki hlýða þeim í blindni.

TILFINNINGALEG FRAMSETNING ER EKKI SÖNNUNARGAGN

Tilfinningaleg framsetning er ekki sönnunargagn.

Það að manneskja hljómi góð er ekki sönnunargagn.

Það að manneskja hljómi ástríðufull er ekki sönnunargagn.

Það að manneskja hljómi reið er ekki sönnunargagn.

Það að manneskja hljómi einlæg er ekki sönnunargagn.

Það að manneskja hljómi sjálfsörugg er ekki sönnunargagn.

Það að manneskja hljómi róleg er ekki sönnunargagn.

Það að manneskja hljómi umhyggjusöm er ekki sönnunargagn.

Það að manneskja hafi titil er ekki sönnunargagn.

Það að manneskja sé kölluð sérfræðingur er ekki sönnunargagn.

Fólk getur orðið fyrir áhrifum af tilfinningalegri framsetningu áður en það rannsakar hvort sönnunargögn styðji það sem er fullyrt.

Manneskja getur talað mjúklega og samt villt um fyrir.

Manneskja getur hljómað góð og samt blekkt.

Manneskja getur hljómað ástríðufull og samt haft rangt fyrir sér.

Manneskja getur hljómað reið og samt verið að stjórna öðrum.

Manneskja getur hljómað einlæg og samt verið að leika.

Manneskja getur hljómað sjálfsörugg og samt skort sönnunargögn.

Manneskja getur notað titil til að skapa traust áður en sannleikurinn hefur verið rannsakaður.

Fólk ætti að spyrja:

Treysti ég sönnunargögnum?

Eða treysti ég framsetningu?

Er ég að heyra sannleika?

Eða er ég að bregðast við tilfinningum?

Er verið að sýna mér sönnunargögn?

Eða er verið að hafa tilfinningaleg áhrif á mig til að fá mig til að samþykkja?

Þetta tengist beint Sönnunargagnastaðli.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort sönnunargögn styðji það sem er fullyrt.

Tilfinningaleg áhrif spyrja hvort tilfinningar séu notaðar til að fá fólk til að samþykkja áður en sönnunargögn eru rannsökuð.

TILFINNINGALEG FRAMMISTAÐA OG FÖLSK EÐLISÍMYND

Tilfinningaleg frammistaða getur með tímanum skapað falsa eðlisímynd.

Manneskja getur ítrekað sýnt góðvild.

Manneskja getur ítrekað sýnt einlægni.

Manneskja getur ítrekað sýnt sjálfstraust.

Manneskja getur ítrekað sýnt ró.

Manneskja getur ítrekað sýnt áhyggjur.

Manneskja getur ítrekað sýnt vald.

Manneskja getur ítrekað sýnt sérþekkingu.

Með tímanum getur endurtekin tilfinningaleg frammistaða skapað opinbera ímynd sem fólk ruglar saman við eðli.

Þetta tengist beint Eðli og samræmi.

Eðli er ekki það sem manneskja sýnir tilfinningalega.

Eðli er það sem hegðun sýnir ítrekað yfir tíma.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða hegðun styður þessa tilfinningalegu framsetningu?

Hvaða samræmi styður þessa ímynd?

Hvaða sönnunargögn styðja þetta traust?

Hvaða hvati kann að móta þessa frammistöðu?

Hvað gerist þegar spurt er um þessa tilfinningalegu ímynd?

Það verður að spyrja um tilfinningalega frammistöðu vegna þess að fölsk eðlisímynd getur fengið fólk til að treysta áður en það rannsakar.

VIÐBRÖGÐ ÁÐUR EN SKILNINGUR

Ein stærsta takmörkunin í mannlegu námi er að fólk bregst oft við áður en það skilur.

Viðbrögð geta gerst hratt.

Skilningur krefst vinnu.

Viðbrögð geta fundist tafarlaus.

Skilningur krefst spurningavinnu.

Viðbrögð geta fundist örugg.

Skilningur krefst rannsókna.

Viðbrögð geta látið fólk trúa að það viti nú þegar.

Skilningur krefst þess að fólk hægi á og læri.

Fólk kann að sjá eitthvað og verða strax reitt.

Það kann að heyra eitthvað og verða strax óttaslegið.

Það kann að lesa eitthvað og velja strax hlið.

Það kann að horfa á eitthvað og verja strax afstöðu.

Það kann að upplifa eitthvað og samþykkja strax niðurstöðu.

En viðbrögð eru ekki skilningur.

Fólk ætti að spyrja:

Er ég að bregðast við?

Eða er ég að læra?

Er ég að verja?

Eða er ég að rannsaka?

Er ég að velja hlið?

Eða er ég að reyna að skilja?

Er verið að hræra tilfinningalega í mér?

Eða er ég að sjá skýrt?

Áfangastaðurinn er ekki viðbrögð.

Áfangastaðurinn er skilningur.

ÓTTI SEM TILFINNINGALEGT GANGVERK

Ótti er eitt sterkasta tilfinningalega gangverkið sem starfar innan heimsumhverfisins.

Ótti getur stöðvað spurningavinnu.

Ótti getur stöðvað tal.

Ótti getur stöðvað afhjúpun.

Ótti getur stöðvað nám.

Ótti getur stöðvað sannleika.

Ótti getur stöðvað sjálfstæða hugsun.

Ótti getur skapað hlítingu.

Ótti getur skapað þögn.

Ótti getur skapað hlýðni við vald.

Ótti getur skapað endurtekningu.

Fólk kann að óttast vald.

Fólk kann að óttast kerfi.

Fólk kann að óttast að missa peninga.

Fólk kann að óttast að missa vinnu.

Fólk kann að óttast að missa tilheyringu.

Fólk kann að óttast að missa samþykki.

Fólk kann að óttast að hafa rangt fyrir sér.

Fólk kann að óttast að vera eitt.

Fólk kann að óttast að skera sig úr.

Ótti getur orðið sterkari en spurningavinna.

Ótti getur orðið sterkari en sönnunargögn.

Ótti getur orðið sterkari en samræmi.

Ótti getur orðið sterkari en sannleikur.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða ótti er að starfa?

Hver hagnast á þessum ótta?

Hvaða hegðun skapar þessi ótti?

Hvað stöðvar þessi ótti mig frá því að spyrja?

Hvað stöðvar þessi ótti mig frá því að læra?

Hvaða heimsumhverfi hjálpar þessi ótti til við að endurskapa?

Ótti ætti ekki sjálfkrafa að stjórna hegðun.

Spyrja ætti um ótta.

REIÐI, HNEYKSLUN OG TILFINNINGALEG HANDTAKA

Reiði getur afhjúpað að eitthvað skiptir máli.

En reiði getur einnig stöðvað nám.

Hneykslun getur látið fólk finna fyrir valdi á meðan hún kemur í veg fyrir skilning.

Fólk getur orðið tilfinningalega fangað af reiði.

Það getur ráðist á áður en það rannsakar.

Það getur kennt um áður en það skilur.

Það getur endurtekið áður en það spyr.

Það getur varið áður en það lærir.

Það getur festst inni í tilfinningalegum viðbrögðum.

Reiði má einnig nota af frásögnum, kerfum, hópum, fjölmiðlum og félagslegum umhverfum til að halda fólki í viðbrögðum í stað skilnings.

Fólk kann einnig að rugla reiði saman við sannleika.

Það kann að trúa manneskju vegna þess að hún hljómar reið.

Það kann að trúa manneskju vegna þess að hún virðist ástríðufull.

Það kann að trúa manneskju vegna þess að hún talar með tilfinningalegum krafti.

En reiði er ekki sönnunargagn.

Ástríða er ekki sönnunargagn.

Tilfinningalegur kraftur er ekki sönnunargagn.

Fólk ætti að spyrja:

Hvað er þessi reiði að sýna?

Hvað er þessi reiði að fela?

Hvað ýtir þessi reiði mér til að gera?

Hver hagnast á þessari reiði?

Hvaða hegðun skapar þessi hneykslun?

Er þessi reiði að hjálpa mér að læra?

Eða er hún að festa mig inni í viðbrögðum?

Reiði má ekki verða endir náms.

Reiði verður að verða eitthvað sem fólk lærir af.

FRAMLEITT TRAUST OG TILFINNINGALEG BLEKKING

Traust má framleiða tilfinningalega.

Hægt er að hafa áhrif á fólk til að treysta áður en sönnunargögn hafa verið rannsökuð.

Það kann að treysta manneskju vegna þess að hún virðist góð.

Það kann að treysta manneskju vegna þess að hún virðist róleg.

Það kann að treysta manneskju vegna þess að hún virðist einlæg.

Það kann að treysta manneskju vegna þess að hún virðist sjálfsörugg.

Það kann að treysta manneskju vegna þess að hún virðist umhyggjusöm.

Það kann að treysta manneskju vegna þess að hún virðist fagleg.

Það kann að treysta manneskju vegna þess að hún notar titil.

Það kann að treysta manneskju vegna þess að hún er kynnt sem sérfræðingur.

Það kann að treysta manneskju vegna þess að hún segir tilfinningalega sögu.

En útlit er ekki sönnunargagn.

Góðvild er ekki sönnunargagn.

Ró er ekki sönnunargagn.

Einlægni er ekki sönnunargagn.

Sjálfstraust er ekki sönnunargagn.

Faglegt yfirbragð er ekki sönnunargagn.

Staða sérfræðings er ekki sönnunargagn.

Tilfinningaleg saga er ekki sönnunargagn út af fyrir sig.

Fólk getur verið blekkt af tilfinningalegri frammistöðu.

Manneskja getur sýnt góðvild.

Manneskja getur sýnt einlægni.

Manneskja getur sýnt sjálfstraust.

Manneskja getur sýnt áhyggjur.

Manneskja getur sýnt vald.

Manneskja getur sýnt sérþekkingu.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða sönnunargögn styðja þetta traust?

Hvaða hegðun styður þetta traust?

Hvaða samræmi styður þetta traust?

Hvaða hvati kann að móta þessa framsetningu?

Er verið að hjálpa mér að skilja?

Eða er verið að hreyfa við mér tilfinningalega til að fá mig til að trúa?

Það verður að spyrja um framleitt traust vegna þess að tilfinningaleg blekking getur fengið fólk til að trúa áður en sönnunargögn eru rannsökuð.

TILFINNINGALEG TENGING VIÐ TRÚ

Fólk getur tengst trú tilfinningalega.

Það getur tengst frásögnum.

Það getur tengst hópum.

Það getur tengst sjálfsmyndum.

Það getur tengst kerfum.

Það getur tengst valdi.

Það getur tengst lygum.

Það getur tengst því sem það erfði.

Þegar tilfinningaleg tenging hefur myndast getur spurningavinna fundist eins og árás.

Að spyrja um trúna getur fundist eins og að spyrja manneskjuna.

Að spyrja um hópinn getur fundist eins og svik.

Að spyrja um kerfið getur fundist eins og hætta.

Að spyrja um frásögnina getur fundist eins og tap.

Þetta getur stöðvað fólk frá því að læra.

Fólk kann að verja trú sem það hefur aldrei rannsakað vegna þess að sú trú er orðin hluti af því sem það heldur að það sé.

Fólk ætti að spyrja:

Er ég að verja sannleikann?

Eða er ég að verja tenginguna?

Er ég að verja sönnunargögn?

Eða er ég að verja sjálfsmynd?

Er ég að rannsaka þetta?

Eða er ég að verja þetta tilfinningalega?

Hvað myndi gerast ef þessi trú væri röng?

Hvað myndi ég missa ef ég spurði um hana?

Tilfinningaleg tenging getur orðið ein stærsta hindrunin fyrir sjálfstæða hugsun.

FÉLAGSLEG UMHVERFI OG TILFINNINGALEG ÁHRIF

Nútímaumhverfi geta stöðugt virkjað tilfinningar.

Fólki er sýndur ótti.

Fólki er sýnd hneykslun.

Fólki eru sýnd átök.

Fólki er sýndur samanburður.

Fólki eru sýndar vinsældir.

Fólki er sýnd staða.

Fólki er sýnd öfund.

Fólki er sýnd afbrýðisemi.

Fólki er sýnd brýn þörf.

Fólki er sýnd yfirborðsmennska.

Þessi tilfinningalegu umhverfi geta mótað hegðun.

Þau geta látið fólk bregðast við.

Þau geta látið fólk bera sig saman.

Þau geta látið fólk herma eftir.

Þau geta látið fólk verja.

Þau geta látið fólk líða ófullnægjandi.

Þau geta látið fólk leita samþykkis.

Þau geta látið fólk óttast útilokun.

Þau geta látið fólk rugla sýnileika saman við mikilvægi.

Þau geta einnig látið fólk rugla tilfinningalegri frammistöðu saman við sannleika.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða tilfinningu er þetta umhverfi að skapa?

Hvaða hegðun er þetta umhverfi að umbuna?

Hvaða samanburður er hvattur?

Hvaða viðbragð er verið að framleiða?

Hvaða tilfinningalegri framsetningu er treyst?

Hvaða skilningi er verið að koma í veg fyrir?

Félagsleg umhverfi geta orðið tilfinningalegar kennslustofur.

En ef fólki er ekki kennt hvernig á að spyrja um tilfinningaleg áhrif geta þessar kennslustofur kennt viðbrögð í stað skilnings.

MENNTUN, BÖRN OG TILFINNINGALEG ÁHRIF

Menntun verður einnig að kenna börnum að spyrja um tilfinningaleg áhrif.

Börn þurfa ekki aðeins upplýsingar.

Börn þurfa að skilja hvernig hægt er að móta huga þeirra.

Þau þurfa að skilja hvernig tilfinningar geta haft áhrif á traust, ótta, trú, viðbrögð, þögn, tilheyringu og hegðun.

Hægt er að hræða börn.

Hægt er að gera börn reið.

Hægt er að láta börn skammast sín.

Hægt er að láta börn verða vandræðaleg.

Hægt er að láta börn finna fyrir útilokun.

Hægt er að láta börn finna að rangt sé að spyrja.

Börn kunna að læra að þegja vegna þess að tilfinningar hafa kennt þeim að spurningavinna skapi óþægindi.

Börn kunna einnig að læra að treysta tilfinningalegri framsetningu.

Þau kunna að trúa einhverjum vegna þess að hann hljómar góður.

Þau kunna að trúa einhverjum vegna þess að hann hljómar sjálfsöruggur.

Þau kunna að trúa einhverjum vegna þess að hann hljómar ástríðufullur.

Þau kunna að trúa einhverjum vegna þess að hann ber titil.

Þau kunna að trúa einhverjum vegna þess að hann er kynntur sem sérfræðingur.

Þetta snýst ekki um að fjarlægja tilfinningar úr börnum.

Það snýst um að hjálpa börnum að skilja tilfinningar.

Börn ættu að læra að það að manneskja virðist góð, reið, sjálfsörugg, einlæg, sérfróð eða valdamikil fjarlægir ekki þörfina á að spyrja um sönnunargögn, hegðun, samræmi og hvata.

Fólk ætti að spyrja:

Er börnum kennt hvernig tilfinningar móta hegðun?

Er börnum kennt hvernig ótti getur stöðvað spurningavinnu?

Er börnum kennt hvernig reiði getur stöðvað nám?

Er börnum kennt hvernig tilheyring getur mótað trú?

Er börnum kennt hvernig skömm getur skapað þögn?

Er börnum kennt hvernig tilfinningaleg framsetning getur skapað traust áður en sönnunargögn eru rannsökuð?

Er börnum kennt hvernig á að spyrja um tilfinningaleg áhrif á öruggan hátt?

Ef börnum er ekki kennt hvernig á að spyrja um tilfinningaleg áhrif geta þau orðið afurðir tilfinningalegra umhverfa sem þau skilja ekki.

HVERS VEGNA TILFINNINGALEG ÁHRIF SKIPTA MÁLI

Tilfinningaleg áhrif skipta máli vegna þess að mannkynið getur ekki lært almennilega af heimsumhverfinu á meðan tilfinningar yfirgnæfa ítrekað skilning.

Heimild og uppruni spyr hvaðan eitthvað kom og hvað mótaði það.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort sönnunargögn styðji það sem er fullyrt.

Hvati og ávinningur spyr hvað er að umbuna og verja hegðun.

Eðli og samræmi spyr hvort endurtekin hegðun samræmist því sem er fullyrt.

Leyfi til að spyrja spyr hver eða hvað stjórnar leyfinu.

Tilfinningaleg áhrif spyrja:

Hvaða tilfinning mótar þetta?

Hvaða viðbragð er verið að skapa?

Hvaða ótti er notaður?

Hvaða reiði er notuð?

Hvaða traust er verið að framleiða?

Hvaða tenging er verið að verja?

Hvaða hegðun er þessi tilfinning að framleiða?

Hvaða skilningi kemur þessi tilfinning í veg fyrir?

Þannig byrjar fólk að þekkja tilfinningaleg áhrif.

Þannig byrjar fólk að þekkja viðbrögð.

Þannig byrjar fólk að þekkja tilfinningalega tengingu.

Þannig byrjar fólk að þekkja framleitt traust.

Þannig byrjar fólk að þekkja tilfinningalega blekkingu.

Þannig byrjar fólk að þekkja hegðun byggða á ótta.

Þannig færist fólk frá viðbrögðum yfir í spurningavinnu.

Þannig færist fólk frá spurningavinnu yfir í að sjá.

Þannig færist fólk frá því að sjá yfir í skilning.

Þannig færist fólk frá skilningi yfir í nám.

Þannig færist fólk frá námi yfir í sjálfstæða hugsun.

Þannig færist fólk frá því að vera afurð tilfinningalegra umhverfa yfir í að verða nemandi heimsumhverfisins.

TILFINNINGALEG ÁHRIF YFIR TÍMA

Fyrsti hluti þessa kafla útskýrði að tilfinningar séu ekki óvinurinn, en tilfinningar eru ekki sjálfkrafa sannleikur.

Hann útskýrði einnig að tilfinningaleg framsetning sé ekki sönnunargagn, að traust megi framleiða tilfinningalega áður en sönnunargögn eru rannsökuð og að endurtekin tilfinningaleg frammistaða geti með tímanum skapað falsa eðlisímynd.

Þessi hluti færist nú yfir í hvernig Tilfinningaleg áhrif starfa yfir tíma.

Tilfinningaleg áhrif gerast ekki aðeins á einu augnabliki.

Þau geta verið endurtekin.

Þau geta verið normalíseruð.

Þau geta erfst.

Þau geta orðið hluti af heimsumhverfinu.

Fólk kann ítrekað að bregðast við áður en það skilur.

Það kann ítrekað að óttast áður en það rannsakar.

Það kann ítrekað að verja áður en það spyr.

Það kann ítrekað að verja trú áður en það prófar sönnunargögn.

Það kann ítrekað að fylgja tilfinningum áður en það lærir.

Það kann ítrekað að treysta framsetningu áður en það rannsakar sönnunargögn.

Með tímanum geta tilfinningaleg viðbrögð orðið að mynstrum.

Tilfinningaleg mynstur geta orðið að hegðun.

Hegðun getur hjálpað til við að endurskapa heimsumhverfið.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða tilfinningalega viðbragð hefur verið endurtekið yfir tíma?

Hvaða ótti hefur verið endurtekinn?

Hvaða reiði hefur verið endurtekin?

Hvaða tenging hefur verið varin?

Hvaða tilfinningalegri framsetningu hefur ítrekað verið treyst?

Hvaða tilfinningalega frammistaða hefur ítrekað skapað traust?

Hvaða tilfinningalega mynstur heldur áfram að birtast?

Hvaða hegðun hefur þessi tilfinning ítrekað framleitt?

Hvaða heimsúmhverfi hefur þetta tilfinningalega mynstur hjálpað til við að endurskapa?

Tilfinningaleg áhrif yfir tíma hjálpa fólki að sjá að viðbrögð eru ekki alltaf einangruð.

Þau geta orðið að endurtekinni mannlegri hegðun.

TILFINNINGALEG SKILYRÐING

Fólk getur verið tilfinningalega skilyrt af heimsúmhverfinu.

Það getur verið skilyrt til að óttast ákveðnar spurningar.

Það getur verið skilyrt til að skammast sín fyrir að spyrja.

Það getur verið skilyrt til að finna til sektarkenndar yfir því að skera sig úr.

Það getur verið skilyrt til að finna reiði áður en skilningur þróast.

Það getur verið skilyrt til að finna tryggð áður en rannsókn fer fram.

Það getur verið skilyrt til að finna fyrir ógn þegar spurt er um trú.

Það getur verið skilyrt til að finna fyrir öryggi þegar það samræmist.

Það getur einnig verið skilyrt til að treysta tilfinningalegri framsetningu.

Það kann að læra að treysta sjálfstrausti.

Það kann að læra að treysta ástríðu.
Það kann að læra að treysta mýkt.
Það kann að læra að treysta góðvild.
Það kann að læra að treysta titlum.
Það kann að læra að treysta framsetningu sérfræðings.
Það kann að læra að treysta tilfinningalegum sögum.
Það kann að læra að treysta fólki sem virðist einlægt.
Þessi tilfinningalega skilyrðing getur hafist snemma á lífsleiðinni.
Börn geta lært hvað skapar samþykki.
Börn geta lært hvað skapar höfnun.
Börn geta lært hvað skapar vandræði.
Börn geta lært hvað skapar refsingu.
Börn geta lært hvað skapar tilheyringu.
Börn geta lært hvaða tilfinningalega framsetning öðlast traust.
Börn geta síðan vaxið upp í fullorðna sem bera tilfinningaleg mynstur sem þau hafa aldrei spurt um.
Fólk ætti að spyrja:
Hvaða tilfinningaleg viðbrögð hef ég erfð?
Hvaða tilfinningaleg viðbrögð voru mér kennd?
Hvaða tilfinningaleg viðbrögð fengu umbun?
Hvaða tilfinningalegum viðbrögðum var refsað?
Hvaða tilfinningalegri framsetningu hefur mér verið kennt að treysta?

Hvaða viðfangsefni vekja hjá mér tilfinningalega varnarstöðu?

Hvaða spurningar valda mér óþægindum?

Hvaða tilfinningar stöðva mig frá því að rannsaka almennilega?

Tilfinningaleg skilyrðing getur orðið eitt af földu gangverkunum sem móta mannlega hegðun.

ÓTTI, VALD OG HLÝÐNI

Ótti getur tengst valdi sterkum böndum.

Fólk kann að óttast að spyrja um vald.

Fólk kann að óttast að ögra kerfum.

Fólk kann að óttast að vera ósammála kennurum.

Fólk kann að óttast að spyrja stjórnvöld.

Fólk kann að óttast að spyrja fjölmiðla.

Fólk kann að óttast að spyrja sérfræðinga.

Fólk kann að óttast að spyrja vinnuveitendur.

Fólk kann að óttast afleiðingar.

Ótti getur þá skapað hlýðni áður en skilningur þróast.

Fólk kann að hlýða vegna þess að það skilur.

En fólk kann einnig að hlýða vegna þess að það óttast hvað gerist ef það gerir það ekki.

Fólk ætti að spyrja:

Hlýði ég vegna þess að ég skil?

Eða hlýði ég vegna ótta?

Samþykki ég vegna þess að sönnunargögn styðja það?

Eða samþykki ég vegna þess að vald skapar ótta?

Þegi ég vegna þess að ég er sammála?

Eða þegi ég vegna þess að ég óttast afleiðingar?

Hlýðni byggð á ótta getur látið endurtekin vandamál heimsins halda áfram vegna þess að fólk kann að hætta að spyrja áður en sannleikurinn er rannsakaður.

TILFINNINGALEG TENGING OG SJÁLFSMYND

Fólk getur tengst tilfinningalega því sem það telur sig vera.

Það getur tengst sjálfsmynd sinni.

Hópi sínum.

Hlutverki sínu.

Stöðu sinni.

Trú sinni.

Skoðunum sínum.

Sögu sinni.

Ímynd sinni.

Orðspori sínu.

Valdi sínu.

Kerfi sínu.

Þegar sjálfsmynd verður tilfinningalega tengd trú getur spurningavinna fundist persónuleg.

Spurning getur fundist eins og árás.

Sönnunargögn geta fundist eins og ógn.

Mótsögn getur fundist eins og niðurlæging.

Leiðrétting getur fundist eins og höfnun.

Nám getur fundist eins og tap.

Fólk kann þá að verja sjálfsmynd í stað þess að leita sannleika.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða hluti af mér finnur fyrir ógn?

Hvaða sjálfsmynd er ég að verja?

Hvaða trú er of sársaukafull til að spyrja?

Hvað myndi ég missa ef ég breytti skilningi mínum?

Er ég að verja sannleikann?

Eða er ég að verja það sem ég tel mig vera?

Framfarir mannkyns krefjast þess að fólk geti lært án þess að meðhöndla hverja áskorun sem persónulega eyðileggingu.

TILFINNINGALEG STJÓRNUN OG FRAMSETNING

Tilfinningar má nota til að móta hvernig upplýsingum er tekið.

Upplýsingar má setja fram með ótta.

Þær má setja fram með brýnni þörf.

Þær má setja fram með hneykslun.

Þær má setja fram með samúð.

Þær má setja fram með skömm.

Þær má setja fram með sekt.

Þær má setja fram með stolti.

Þær má setja fram með tilheytingu.

Þær má setja fram með ógn.

Þær má setja fram með góðvild.

Þær má setja fram með ró.

Þær má setja fram með einlægni.

Þær má setja fram með sjálfstrausti.

Þær má setja fram í gegnum sjálfsmýnd sérfræðings.

Þær má setja fram í gegnum faglega stöðu.

Þessi framsetning getur haft áhrif á fólk áður en sönnunargögn eru rannsökuð.

Fólk kann að samþykkja vegna þess að það er hrætt.

Það kann að endurtaka vegna þess að það er reitt.

Það kann að verja vegna þess að það finnur tryggð.

Það kann að sýna hlítinu vegna þess að það finnur fyrir sekt.

Það kann að þegja vegna þess að það skammast sín.

Það kann að treysta vegna þess að einhver hljómar góður.

Það kann að treysta vegna þess að einhver hljómar einlægur.

Það kann að treysta vegna þess að einhver hljómar sjálföruggur.

Það kann að treysta vegna þess að einhver hljómar rólegur.

Það kann að treysta vegna þess að einhver hljómar faglegur.

Það kann að treysta vegna þess að einhver er kynntur sem sérfræðingur.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða tilfinning er tengd þessum upplýsingum?

Eru tilfinningar notaðar til að hjálpa skilningi?

Eða eru tilfinningar notaðar til að stöðva spurningavinnu?

Eru sönnunargögn sýnd?

Eða er tilfinningalegur þrýstingur notaður í stað sönnunargagna?

Er traust unnið með sönnunargögnum?

Eða er traust framleitt með framsetningu?

Þetta tengist beint Sönnunargagnastaðli.

Ótti er ekki sönnunargagn.

Hneykslun er ekki sönnunargagn.

Brýnt ástand er ekki sönnunargagn.

Tilfinningalegur þrýstingur er ekki sönnunargagn.

Góðvild er ekki sönnunargagn.
Einlægni er ekki sönnunargagn.
Sjálfsstraust er ekki sönnunargagn.
Framsetning sérfræðings er ekki sönnunargagn.

TILFINNINGALEGAR SÖGUR OG SKÖPUÐ TRÚ

Sögur geta skapað tilfinningalega trú.
Saga getur látið fólk finna samúð.
Saga getur látið fólk finna reiði.
Saga getur látið fólk finna ótta.
Saga getur látið fólk finna tryggð.
Saga getur látið fólk finna sekt.
Saga getur látið fólk finna ábyrgð.
Saga getur látið fólk velja hliðar.
Saga getur látið fólk samþykkja áður en það rannsakar.
Sögur geta verið sannar.
Sögur geta einnig verið valdar.
Sögur geta verið mótaðar.
Sögur geta verið fluttar sem frammistaða.
Sögur geta verið endurteknar.
Sögur má nota til að stýra tilfinningalegum viðbrögðum.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða tilfinningu er þessi saga að skapa?

Hvaða sönnunargögn styðja söguna?

Hvaða sönnunargögn vantar?

Hvaða sjónarhorn er verið að velja?

Hvaða hegðun framleiðir þessi saga?

Hver hagnast á því að fólk trúir þessari sögu?

Er þessi saga að hjálpa fólki að skilja?

Eða er þessi saga að stýra fólki tilfinningalega?

Það verður að spyrja um tilfinningalegar sögur því þær geta fengið fólk til að finna áður en það rannsakar.

TILFINNINGAR, FRÁSAGNIR OG AÐ VELJA HLIÐAR

Tilfinningaleg áhrif tengjast einnig frásögnum.

Fólk getur verið dregið tilfinningalega inn í sögur.

Það getur verið hvatt til að velja hliðar.

Það getur verið hvatt til að verja einn hóp og ráðast á annan.

Það getur verið hvatt til að sjá hetjur og illmenni áður en það skilur gangverkin.

Það getur verið hvatt til að bregðast tilfinningalega við áður en sönnunargögn eru rannsökuð.

Frásagnir geta orðið öflugar þegar þær tengjast tilfinningum.

Fólk kann að verja frásögnina vegna þess að hún veitir því tilheyringu.

Það kann að verja hana vegna þess að hún veitir því sjálfsmynd.

Það kann að verja hana vegna þess að hún veitir því vissu.

Það kann að verja hana vegna þess að hún veitir því óvin.

En að velja hlið er ekki það sama og að skilja.

Fólk ætti að spyrja:

Inn í hvaða sögu er verið að draga mig?

Hvaða tilfinningu skapar þessi saga?

Hver hagnast á því að fólk velji hliðar?

Hvaða sönnunargögn eru hunsuð?

Hvaða gangverk er verið að fela?

Hvaða skilningi er verið að koma í veg fyrir?

Mannkynið getur ekki tekið framförum ef tilfinningar halda fólki föstu inni í frásögnum í stað þess að hjálpa því að læra af heimsumhverfinu.

TILFINNINGALEG ÁHRIF, ÞÖGN OG SJÁLFSVERND

Tilfinningar geta skapað þögn.

Fólk kann að þegja vegna þess að það er hrætt.

Það kann að þegja vegna þess að það skammast sín.

Það kann að þegja vegna þess að því finnst það vandræðalegt.

Það kann að þegja vegna þess að það finnur fyrir sekt.

Það kann að þegja vegna þess að það óttast höfnun.

Það kann að þegja vegna þess að það óttast að hafa rangt fyrir sér.

Það kann að þegja vegna þess að það óttast að standa eitt.

Þögn getur þá verndað endurtekningu.

Þögn getur verndað kerfi.

Þögn getur verndað frásagnir.

Þögn getur verndað ósjálfstæði.

Þögn getur verndað ranglæti.

Þögn getur verndað áframhald heimsumhverfisins.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða tilfinning skapar þögn?

Hvað er verið að verja með þessari þögn?

Hvað myndi gerast ef þögninni lyki?

Hvaða sannleika koma tilfinningar í veg fyrir að fólk segi?

Hvaða endurteknu mynstri hjálpar þögn að halda áfram?

Tilfinningaleg þögn getur orðið öflugt form þátttöku.

MENNTUN, BÖRN OG TILFINNINGAÖRYGGI

Börn þurfa tilfinningalegt öryggi til að spyrja rétt.

Ef börn eru hrædd frá því að spyrja kunna þau að hætta að spyrja.

Ef börn eru skömmuð fyrir að spyrja kunna þau að hætta að spyrja.

Ef börn eru hædd fyrir að spyrja kunna þau að hætta að spyrja.

Ef börn eru stimpluð erfið fyrir að spyrja kunna þau að hætta að spyrja.

Ef börn eru meðhöndluð sem vandræðaseggir fyrir að spyrja kunna þau að hætta að spyrja.

Ef börnum er refsað tilfinningalega fyrir að spyrja kunna þau að læra að þögn sé öruggari en skilningur.

Þetta skiptir máli vegna þess að spurningavinna er ein af leiðunum inn í nám.

Börn þurfa að læra að hægt sé að rannsaka spurningar á öruggan hátt.

Þau þurfa að læra að hægt sé að skilja tilfinningar.

Þau þurfa að læra að óþægindi þýða ekki sjálfkrafa að spurning sé röng.

Þau þurfa að læra að ótti þýðir ekki sjálfkrafa að þau eigi að hætta.

Þau þurfa að læra að reiði þýðir ekki sjálfkrafa að þau skilji.

Þau þurfa einnig að læra að tilfinningaleg framsetning getur villt um fyrir.

Þau þurfa að læra að góðvild er ekki sjálfkrafa sönnunargagn.

Þau þurfa að læra að sjálfstraust er ekki sjálfkrafa sönnunargagn.

Þau þurfa að læra að einlægni er ekki sjálfkrafa sönnunargagn.

Þau þurfa að læra að framsetning sérfræðings er ekki sjálfkrafa sönnunargagn.

Börn ættu að læra að það að manneskja virðist góð, reið, sjálfsörugg, einlæg, sérfróð eða valdamikil fjarlægir ekki þörfina á að spyrja um sönnunargögn, hegðun, samræmi og hvata.

Fólk ætti að spyrja:

Er börnum tilfinningalega óhætt að spyrja?

Er börnum kennt að skilja tilfinningaleg viðbrögð?

Er börnum kennt að spurningar séu hluti af námi?

Er börnum kennt að hægt sé að rannsaka óþægindi?

Er börnum kennt hvernig tilfinningar geta mótað trú, þögn og hegðun?

Er börnum kennt hvernig tilfinningaleg framsetning getur skapað traust áður en sönnunargögn eru rannsökuð?

Menntun getur ekki batnað almennilega ef börn eru tilfinningalega þjálfuð frá spurningavinnu.

TILFINNINGALEG ÁHRIF OG MANNLEG MEÐVITUND

Mannleg meðvitund tekur framförum þegar fólk lærir að skilja tilfinningar í stað þess að vera stjórnað af tilfinningum.

Þetta þýðir ekki að menn verði tilfinningalausir.

Það þýðir að tilfinningar verða hluti af námi.

Ótti verður eitthvað til að spyrja um.

Reiði verður eitthvað til að skilja.

Tenging verður eitthvað til að rannsaka.

Skömm verður eitthvað til að þekkja.

Þögn verður eitthvað til að læra af.

Viðbrögð verða eitthvað til að fara út fyrir.

Tilfinningaleg framsetning verður eitthvað til að spyrja um.

Framleitt traust verður eitthvað til að rannsaka.

Tilfinningalegar sögur verða eitthvað til að prófa.

Fólk þarf ekki að eyðileggja tilfinningar.

Það þarf að skilja tilfinningaleg áhrif.

Heimsumhverfið sýnir stöðugt tilfinningaleg áhrif.

Það sýnir ótta.

Það sýnir reiði.

Það sýnir hneykslun.

Það sýnir tilheyringu.

Það sýnir skömm.

Það sýnir samanburð.

Það sýnir tengingu.

Það sýnir þögn.

Það sýnir viðbrögð.

Það sýnir tilfinningalega frammistöðu.

Það sýnir framleitt traust.

Það sýnir tilfinningalega blekkingu.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða tilfinningaleg áhrif eru sýnd?

Hvaða tilfinningalegri framsetningu er treyst?

Hvað getur mannkynið lært af henni?

Hvaða hegðun skapa tilfinningar?

Hvaða heimsumhverfi hjálpa tilfinningar til við að endurskapa?

Þegar tilfinningaleg áhrif verða sýnileg verður hegðun sýnileg.

Þegar hegðun verður sýnileg verður skilningur mögulegur.

Þegar skilningur verður mögulegur getur nám tekið framförum.

TILFINNINGALEG ÁHRIF OG FRAMFARIR MANNKYNS

Tilfinningaleg áhrif eru hluti af Menntunarleiðinni sem vantar til framfara mannkyns.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan tilfinningar yfirgnæfa ítrekað skilning.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan ótti stöðvar spurningavinnu.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan reiði kemur í stað náms.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan hneykslun kemur í stað rannsókna.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan tilfinningaleg tenging ver erfða trú.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan skömm skapar þögn.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan tilfinningalegur þrýstingur kemur í stað sönnunargagna.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan tilfinningaleg framsetning skapar traust áður en sönnunargögn eru rannsökuð.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan tilfinningalegar sögur skapa trú áður en skilningur þróast.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan börn eru tilfinningalega þjálfuð frá spurningavinnu.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk bregst við heimsúmhverfinu í stað þess að læra af því.

Heimild og uppruni spyr hvaðan eitthvað kom og hvað mótaði það.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort sönnunargögn styðji það sem er fullyrt.

Hvati og ávinningur spyr hvað er að umbuna og verja hegðun.

Eðli og samræmi spyr hvort endurtekin hegðun samræmist því sem er fullyrt.

Leyfi til að spyrja spyr hver eða hvað stjórnar leyfinu.

Tilfinningaleg áhrif spyrja:

Hvaða tilfinning mótar þetta?

Hvaða viðbragð er verið að skapa?

Hvaða ótti er notaður?

Hvaða tenging er verið að verja?

Hvaða þögn er verið að framleiða?

Hvaða tilfinningalegri framsetningu er treyst?

Hvaða traust er verið að framleiða?

Hvaða tilfinningalega saga er notuð?

Hvaða hegðun er þessi tilfinning að skapa?

Hvaða skilningi kemur þessi tilfinning í veg fyrir?

Hvaða heimsumhverfi hjálpar þessi tilfinning til við að endurskapa?

Þannig byrjar fólk að þekkja tilfinningaleg áhrif.

Þannig byrjar fólk að þekkja tilfinningalega skilyrðingu.

Þannig byrjar fólk að þekkja tilfinningalega stjórnun.

Þannig byrjar fólk að þekkja tilfinningalega framsetningu.

Þannig byrjar fólk að þekkja framleitt traust.

Þannig byrjar fólk að þekkja tilfinningalegar sögur.

Þannig byrjar fólk að þekkja tilfinningalega þögn.

Þannig færast fólk frá viðbrögðum yfir í spurningavinnu.

Þannig færast fólk frá spurningavinnu yfir í að sjá.

Þannig færast fólk frá því að sjá yfir í skilning.

Þannig færast fólk frá skilningi yfir í nám.

Þannig færast fólk frá námi yfir í sjálfstæða hugsun.

Þannig færast fólk frá því að vera afurð tilfinningalegra umhverfa yfir í að verða nemandi heimsumhverfisins.

HLUTI 7 – FRÁSÖGN GEGN VERULEIKA

HVAÐ FRÁSÖGN GEGN VERULEIKA ER Í RAUN

Hluti 1 sýndi fram á að fólk verður að læra af heimsumhverfinu í stað þess að verða einfaldlega afurð þess.

Hluti 2 sýndi fram á að fólk verður að rannsaka hvort sönnunargögn styðji það sem er fullyrt, endurtekið, varið, sett fram eða framfylgt.

Hluti 3 sýndi fram á að mannkynið endurskapar ítrekað sama heiminn vegna þess að hvatar umbuna fólki ítrekað fyrir að endurskapa hann.

Hluti 4 sýndi fram á að endurtekin hegðun afhjúpar oft meira en orð.

Hluti 5 sýndi fram á að fólk er oft latt frá því að spyrja áður en nám hefst.

Hluti 6 sýndi fram á að tilfinningar geta mótað traust, trú, ótta, viðbrögð, þögn og hegðun áður en skilningur þróast.

Hluti 7 færist nú yfir í Frásögn gegn veruleika.

Frásögn gegn veruleika er til vegna þess að fólki eru sýndar frásagnir án þess að því sé almennilega kennt hvernig á að rannsaka veruleikann.

Fólk fæðist inn í frásagnir.

Fólki eru kenndar frásagnir.

Fólki eru sýndar frásagnir.

Fólk erfir frásagnir.

Fólk ver frásagnir.

Fólk tengist frásögnum tilfinningalega.

Fólk getur að lokum ruglað frásögnum saman við veruleikann sjálfan.

Frásagnir eru eitt stærsta gangverkið sem mótar mannkynið.

Frásögn er ekki sjálfkrafa veruleiki.

Frásögn er saga.

Frásögn er skýring.

Frásögn er útgáfa af atburðum.

Frásögn er rammi sem fólk er hvatt til að samþykkja.

Frásögn getur verið sönn.

Frásögn getur verið að hluta sönn.

Frásögn getur verið ófullkomin.

Frásögn getur verið stjórnað.

Frásögn getur verið valin.

Frásögn getur verið framleidd.

Frásögn getur verið varin.

Frásögn getur verið erfð.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvaða sögu er verið að sýna mér?

Hver skapaði þessa sögu?

Hver er að endurtaka þessa sögu?

Hver er að verja þessa sögu?

Hver hagnast á því að þessari sögu sé trúað?

Hvaða sönnunargögn styðja þessa sögu?

Hvaða veruleiki styður þessa sögu?

Hvað hefur verið skilið útundan?

Hverju hefur verið bætt við?

Hvað er verið að fela?

Frásögn gegn veruleika kennir fólki að aðgreina það sem er sett fram frá því sem er raunverulega sýnt.

VERULEIKINN ER TIL ÓHÁÐ

Veruleikinn er til óháð því hvað fólk trúir um hann.

Veruleikinn krefst ekki samþykkis.

Veruleikinn krefst ekki vinsælda.

Veruleikinn krefst ekki titla.

Veruleikinn krefst ekki valds.

Veruleikinn krefst ekki tilfinninga.

Veruleikinn krefst ekki endurtekningar.

Veruleikinn heldur áfram að vera til hvort sem fólk þekkir hann eða ekki.

Fólk getur afneitað veruleikanum.

Fólk getur hunsað veruleikann.

Fólk getur hafnað veruleikanum tilfinningalega.

Fólk getur varið frásagnir gegn veruleikanum.

Fólk getur sameiginlega forðast veruleikann.

En veruleikinn heldur áfram að vera til.

Þetta er einn mikilvægasti lærdómur sem mannkynið verður að tileinka sér.

Fólk ætti því að spyrja:

Er ég að læra af veruleikanum?

Eða er ég að verja frásögn?

Er ég að sjá það sem verið er að sýna?

Eða er ég að vernda það sem ég erfði?

Er ég að læra af heimsumhverfinu?

Eða er ég að læra af sögu um heimsumhverfið?

MANNKYNID GETUR LIFAD INNAN FRÁSAGNA

Ein stærsta takmörkun mannlegs náms er að fólk getur eytt öllu lífi sínu innan frásagna sem það hefur aldrei rannsakað sjálfstætt.

Fólk getur erft sögur.

Fólk getur erft titla.

Fólk getur erft kerfi.

Fólk getur erft vald.

Fólk getur erft trú.

Fólk getur erft skýringar.

Fólk getur erft ótta.

Fólk getur erft hegðun.

Fólk getur erft endurtekin mynstur.

Fólk getur að lokum varið allt þetta án þess að skilja hvaðan það kom upphaflega.

Fólk getur síðan ruglað erfðum frásögnum saman við veruleikann sjálfan.

Án spurningavinnu getur fólk eytt öllu lífi sínu í að verja það sem var skapað til þess að það erfði það.

MANNKYNIÐ ER AÐ KENNA MANNKYNI

Mannkynið er að stórum hluta kennt af mannkyninu sjálfu.

Fólk skapar kerfi.

Fólk skapar frásagnir.

Fólk skapar sögur.

Fólk skapar titla.

Fólk skapar hlutverk.

Fólk skapar skýringar.

Fólk kennir síðan komandi kynslóðum það sem fyrri kynslóðir sköpuðu.

Komandi kynslóðir geta síðan ruglað erfðum frásögnum saman við veruleikann sjálfan.

Fólk getur erft það sem fyrri kynslóðir samþykktu án þess að rannsaka það nokkru sinni sjálfstætt.

Þetta er ein stærsta ástæða þess að sami heimurinn endurtekur sig.
Mannkynið getur skapað frásagnir, erft frásagnir, varið frásagnir
og síðan ruglað þessum frásögnum saman við veruleikann sjálfan.

Fólk ætti því að spyrja:

Hver skapaði þetta upphaflega?

Hver miðlaði því áfram?

Hver er enn að kenna það?

Hver er enn að vernda það?

Hver hagnast enn á því?

Hvaða veruleiki styður það?

Mannkynið getur ekki tekið raunverulegum framförum á meðan
það heldur áfram að erfa frásagnir áður en það lærir hvernig á að
spyrja um þær.

SKAPAÐAR SÖGUR, SKAPAÐIR TITLAR OG SKAPAÐ VALD

Frásagnir birtast ekki af sjálfu sér.

Fólk skapar þær.

Hægt er að skapa sögur.

Hægt er að skapa titla.

Hægt er að skapa vald.

Hægt er að skapa stöður.

Hægt er að skapa hlutverk.

Hægt er að skapa kerfi.
Hægt er að skapa trú.
Síðan er hægt að tengja frásagnir við allt þetta.
Fólk getur síðan erft þær.
Fólk getur endurtekið þær.
Fólk getur varið þær.
Fólk getur tengst þeim tilfinningalega.
Komandi kynslóðir geta að lokum erft þær sem veruleika.
Fólk ætti því að spyrja:
Hver skapaði þennan titil?
Hver skapaði þetta vald?
Hver skapaði þetta hlutverk?
Hver skapaði þessa sögu?
Hver veitti henni lögmæti?
Hver verndar hana?
Hver hagnast á því að hún haldi áfram?
Hvaða veruleiki styður hana?
Tilvist titils er ekki sjálfkrafa veruleiki.
Tilvist valds er ekki sjálfkrafa veruleiki.
Tilvist hlutverks er ekki sjálfkrafa veruleiki.
Tilvist sögu er ekki sjálfkrafa veruleiki.

Tilvist kerfis er ekki sjálfkrafa veruleiki.

Veruleikann verður alltaf að rannsaka sjálfstætt frá frásögninni sjálfri.

PENINGAR, ENDURTEKNING OG STYRKING FRÁSAGNA

Frásagnir geta orðið afar öflugar þegar peningar koma við sögu.

Hægt er að greiða fólki fyrir að skapa frásagnir.

Hægt er að greiða fólki fyrir að endurtaka frásagnir.

Hægt er að greiða fólki fyrir að kenna frásagnir.

Hægt er að greiða fólki fyrir að framfylgja frásögnum.

Hægt er að greiða fólki fyrir að vernda frásagnir.

Hægt er að greiða fólki fyrir að skrifa frásagnir.

Hægt er að greiða fólki fyrir að dreifa frásögnum.

Hægt er að greiða fólki fyrir að verja frásagnir.

Komandi kynslóðir geta síðan erft endurteknu frásögnina.

Þetta þýðir ekki sjálfkrafa að sérhver frásögn sé ósönn.

Það þýðir að rannsaka verður gangverkið.

Fólk ætti því að spyrja:

Hver fjármagnar þessa frásögn?

Hver endurtekur hana?

Hver kennir hana?

Hver verndar hana?

Hver hagnast á henni?

Hvað gerist ef henni er ögrað?

Hvað gerist ef hún er afhjúpuð?

Hvaða veruleiki styður hana?

Frásagnir geta að lokum orðið svo normalíseraðar að fólk hættir að átta sig á að þær séu yfirleitt frásagnir.

TRÚARKERFI OG ERFT SAMÞYKKI

Hægt er að hvetja fólk til að trúa hlutum sem það getur ekki rannsakað sjálfstætt.

Það getur síðan varið þessa trú.

Það getur tengst þessari trú tilfinningalega.

Það getur endurtekið þessa trú.

Það getur miðlað þessari trú til komandi kynslóða.

Komandi kynslóðir geta síðan erft trúna án þess að rannsaka nokkru sinni sjálfstætt heimild hennar og uppruna.

Fólk ætti því að spyrja:

Hver skapaði þessa trú?

Hver hagnast á þessari trú?

Hvaða sönnunargögn styðja þessa trú?

Hvaða veruleiki styður þessa trú?

Hvað gerist þegar spurt er um hana?

Hvað gerist ef fólk hættir að trúa henni?

Trú í sjálfu sér er ekki veruleiki.

Veruleikann verður alltaf að rannsaka sjálfstætt.

HEIMSUMHVERFIÐ ER STÖÐUGT AÐ SÝNA MANNKYNI HVERNIG FRÁSAGNIR VIRKA

Heimsumhverfið er stöðugt að sýna mannkyninu hvernig frásagnir virka.

Fólki hefur einfaldlega ekki verið kennt almennilega hvernig á að læra af því sem verið er að sýna.

Heimurinn er hinn raunverulegi skóli.

Mannkyninu er stöðugt sýnt:

Endurtekningu.

Vernd.

Titla.

Vald.

Að tilheyra.

Ótta.

Ósjálfstæði.

Þögn.

Hvata.

Tilfinningar.

Framkomu.

Frásagnir.

Fólk bregst oft við þessum gangverkum í stað þess að læra af þeim.

Vandamálið er ekki að ekkert sé sýnilegt.

Vandamálið er að fólki hefur ekki verið kennt almennilega hvernig á að spyrja, sjá, skilja og læra af því sem er sýnilegt.

FRÁSAGNIR GETA ORÐIÐ STERKARI EN VERULEIKINN

Ein mesta hættu sem mannkynið stendur frammi fyrir er að frásagnir geti orðið sterkari en veruleikinn sjálfur.

Veruleikinn getur verið sýnilegur.

Veruleikinn getur verið skráður.

Veruleikinn getur verið sýndur aftur og aftur.

Veruleikinn getur afhjúpað mótsögn.

Veruleikinn getur afhjúpað endurtekin mynstur.

Veruleikinn getur afhjúpað mannlega hegðun.

En fólk getur samt varið frásagnir í staðinn.

Fólk getur hafnað því sem er sýnt.

Fólk getur verndað það sem það erfði.

Fólk getur tengst sögum tilfinningalega.

Fólk getur varið kerfi.

Fólk getur varið vald.

Fólk getur varið endurteknar skýringar.

Fólk getur varið það sem það er háð.

Fólk getur varið það sem lætur því líða öruggt.

Fólk getur varið það sem allir aðrir eru að verja.

Fólk getur varið frásagnir jafnvel þegar veruleikinn sýnir aftur og aftur eitthvað annað.

FRÁSAGNIR GETA ORÐIÐ HEIMSUMHVERFIÐ SJÁLFT

Því lengur sem frásögn er til, því eðlilegri getur hún orðið.

Því eðlilegri sem hún verður, því síður er hægt að spyrja um hana.

Því minna sem spurt er um hana, því meira er hún vernduð.

Því meira sem hún er vernduð, því fleiri komandi kynslóðir erfa hana.

Að lokum getur frásögnin orðið hluti af heimsumhverfinu sjálfu.

Börn geta erfð hana.

Fullorðnir geta erfð hana.

Kennarar geta erft hana.

Kerfi geta erft hana.

Stofnanir geta erft hana.

Samfélög geta erft hana.

Fólk getur að lokum gleymt að hún hafi nokkurn tíma verið sköpuð.

Frásögnin getur síðan orðið samþykkt sem veruleikinn sjálfur.

Mannkynið getur sameiginlega skapað falskan veruleika og síðan eytt kynslóðum í að verja hann.

Þetta er ein stærsta ástæða þess að mannkynið endurskapar sama heiminn aftur og aftur.

HVERS VEGNA FRÁSÖGN GEGN VERULEIKA SKIPTIR MÁLI

Frásögn gegn veruleika skiptir máli vegna þess að mannkynið getur ekki lært almennilega af heimsumhverfinu á meðan það ruglar frásögnum saman við veruleikann sjálfan.

Heimild og uppruni spyr hvaðan eitthvað kom og hvað mótaði það.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort sönnunargögn styðji það sem haldið er fram.

Hvati og ávinningur spyr hver hagnast á því að það haldi áfram.

Eðli og samræmi spyr hvort hegðun samræmist því sem haldið er fram.

Leyfi til að spyrja spyr hvað stöðvar spurningavinnu.

Tilfinningaleg áhrif spyrja hvaða tilfinning mótar samþykki.

Frásögn gegn veruleika spyr nú:

Hvaða saga er sett fram?

Hvaða veruleiki styður hana?

Hvaða veruleiki stangast á við hana?

Hver skapaði hana?

Hver verndar hana?

Hver endurtekur hana?

Hver erfir hana?

Hver hagnast á henni?

Hvaða heimsumhverfi hjálpar þessi frásögn til við að endurskapa?

Þannig byrjar fólk að færast frá því að verja erfðar frásagnir yfir í að læra af veruleikanum sjálfum.

Þannig færist fólk frá trú yfir í rannsókn.

Þannig færist fólk frá rannsókn yfir í að sjá.

Þannig færist fólk frá því að sjá yfir í skilning.

Þannig færist fólk frá skilningi yfir í nám.

Þannig færist fólk frá námi yfir í sjálfstæða hugsun.

Þannig færist fólk frá því að vera afurð erfðra frásagna yfir í að verða nemandi heimsumhverfisins.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk heldur áfram að verja erfðar frásagnir í stað þess að læra af veruleikanum sjálfum.

FRÁSAGNIR Í TÍMANS RÁS

Fyrri hluti þessa kafla útskýrði að frásagnir geta verið skapaðar, endurteknar, erfðar, verndaðar og að lokum teknar fyrir veruleikann sjálfan.

Hann útskýrði einnig að veruleikinn sé til óháð trú, vinsældum, titlum, valdi, tilfinningum og endurtekningu.

Þessi hluti fjallar nú um hvernig frásagnir halda áfram í tímans rás.

Frásagnir verða yfirleitt ekki öflugar á einni nóttu.

Þær eru oft byggðar upp yfir langan tíma.

Hægt er að skapa sögu.

Hægt er að endurtaka söguna.

Hægt er að skrifa söguna niður.

Hægt er að dreifa sögunni.

Hægt er að vernda söguna.

Hægt er að kenna söguna.

Hægt er að erfa söguna.

Hægt er að tengjast sögunni tilfinningalega.

Sagan getur síðan orðið samþykktur veruleiki.

Með tímanum getur fólk gleymt að hún hafi nokkurn tíma verið frásögn.

Fólk ætti að spyrja:

Hversu lengi hefur þessi frásögn verið til?

Hver hefur endurtekið hana?

Hver hefur verndað hana?

Hver hefur erfð hana?

Hver hefur hagnast á henni?

Hvaða sönnunargögn styðja hana?

Hvaða veruleiki styður hana?

Hvaða mótsagnir eru til?

Hvað hefur breyst með tímanum?

Hvað hefur áfram verið verndað?

Frásagnir í tímans rás geta sýnt hvernig mannkynið endurskapar sama heiminn aftur og aftur.

MANNKYNIÐ GETUR SAMEIGINLEGA SKAÐAÐ FALSKAN VERULEIKA

Mannkynið getur sameiginlega skapað falskan veruleika sem mannkynið sjálft tekur síðan fyrir veruleika.

Fólk sér kannski ekki allt gangverkið.

Það sér kannski aðeins:

Eigið hlutverk.

Eigin vinnu.

Eigin trú.

Eigin fyrirmæli.

Eigið framlag.

Eigin lífsafkomu.

En heimsumhverfið er oft byggt upp af milljörðum manna sem taka sameiginlega þátt í frásögnum sem þau sköpuðu ekki.

Einn einstaklingur skrifar.

Einn einstaklingur kennir.

Einn einstaklingur endurtekur.

Einn einstaklingur framfylgir.

Einn einstaklingur verndar.

Einn einstaklingur fjármagnar.

Einn einstaklingur gefur út.

Einn einstaklingur trúir.

Einn einstaklingur þegir.

Hver um sig geta þessi hegðunarmynstur virst lítil.

Saman geta þau endurskapað heilt heimsumhverfi.

Mannkynið getur síðan eytt kynslóðum í að verja það sem mannkynið sjálft skapaði.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða frásögn er ég að leggja mitt af mörkum til?

Hvaða frásögn hjálpa ég til við að endurtaka?

Hvaða frásögn hjálpa ég til við að vernda?

Hvaða veruleika hjálpa ég til við að skipta út?

Hvaða heimsumhverfi hjálpar framlag mitt til við að endurskapa?

Þetta er eitt stærsta gangverkið innan Frásagnar gegn veruleika.

FRÁSAGNIR GETA MÓTAÐ MANNLEGA HEGÐUN

Frásagnir móta ekki aðeins það sem fólk hugsar.

Frásagnir geta mótað það sem fólk gerir.

Frásagnir geta mótað traust.

Frásagnir geta mótað ótta.

Frásagnir geta mótað tilfinninguna að tilheyra.

Frásagnir geta mótað þögn.

Frásagnir geta mótað hlýðni.

Frásagnir geta mótað ósjálfstæði.

Frásagnir geta mótað tilfinningalega tengingu.

Frásagnir geta mótað sjálfsmynd.

Frásagnir geta mótað hegðunina sjálfa.

Fólk áttar sig kannski ekki einu sinni á því að verið sé að móta það.

Það gæti trúnað að það starfi sjálfstætt.

En hegðun þess gæti þegar hafa verið mótuð af frásögnum sem það erfði.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvaða hegðun er þessi frásögn að skapa?

Hvaða tilfinningar er þessi frásögn að skapa?

Hvaða ótta er þessi frásögn að skapa?

Hvaða þögn er þessi frásögn að skapa?

Hvaða ósjálfstæði er þessi frásögn að skapa?

Hvaða heimsumhverfi hjálpar þessi frásögn til við að endurskapa?

Frásagnir verða hættulegar þegar fólk hættir að átta sig á því að þær eru að móta það.

AÐ FALLA INN Í, TILHEYRA OG FÉLAGSLEGAR FRÁSAGNIR

Manneskjur eru félagsverur.

Margir vilja samþykki.

Margir vilja tilheyra.

Margir vilja viðurkenningu.

Margir vilja falla inn í hópinn.

Þetta getur orðið eitt stærsta gangverkið sem styrkir frásagnir.

Fólk gæti hermt eftir því sem aðrir segja.

Fólk gæti hermt eftir því hvernig aðrir haga sér.

Fólk gæti hermt eftir því hvernig aðrir klæða sig.

Fólk gæti hermt eftir því hvernig aðrir tala.

Fólk gæti hermt eftir því sem aðrir kynna.

Fólk gæti hermt eftir því sem aðrir verja.

Fólk gæti hermt eftir því sem aðrir trúa.

Fólk gæti hermt eftir því sem aðrir óttast.

Fólk gæti hermt eftir því sem aðrir hafna.

Fólk gæti hermt eftir því sem aðrir fagna.

Fólk getur að lokum hætt að spyrja hvort eitthvað sé satt og í staðinn spurt hvort það hjálpi því að tilheyra.

Fólk ætti að spyrja:

Er ég að læra?

Eða er ég að falla inn í hópinn?

Er ég að spyrja?

Eða er ég að herma eftir?

Er ég að hugsa sjálfstætt?

Eða er ég að fylgja hópnum?

Er ég að læra af veruleikanum?

Eða er ég að læra hvernig á að tilheyra?

Tilfinningin að tilheyra getur orðið sterkari en sannleikurinn ef fólki er ekki kennt hvernig á að spyrja um hana.

NÚTÍMA FRÁSAGNARUMHVERFI

Nútímaumhverfi geta skapað og dreift frásögnum hratt.

Hægt er að sýna fólki lífsstíla.

Hægt er að sýna fólki skoðanir.
Hægt er að sýna fólki viðbrögð.
Hægt er að sýna fólki hneykslun.
Hægt er að sýna fólki vinsældir.
Hægt er að sýna fólki velgengni.
Hægt er að sýna fólki stöðu.
Hægt er að sýna fólki útlit.
Hægt er að sýna fólki tilfinningaþrungnar sögur.
Hægt er að sýna fólki útgáfur af lífinu sem endurspegla ekki veruleikann.
Fólk getur síðan hermt eftir því sem því er endurtekið sýnt.
Það getur hermt eftir orðum.
Það getur hermt eftir persónuleikum.
Það getur hermt eftir lífsstílum.
Það getur hermt eftir útliti.
Það getur hermt eftir hegðun.
Það getur hermt eftir því sem lítur út fyrir að vera vinsælt.
Það getur hermt eftir því sem lítur út fyrir að vera farsælt.
Það getur leikið hamingju.
Það getur leikið tilfinningu að tilheyra.
Það getur leikið fullkomnun.
Það getur leikið mikilvægi.

Nútíma frásagnarumhverfi getur því skapað falskan veruleika sem fólk hermir sameiginlega eftir.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða frásögn er þetta umhverfi að skapa?

Hvaða hegðun er þetta umhverfi að umbuna?

Hvaða framkomu er þetta umhverfi að hvetja til?

Hvaða veruleiki er falinn?

Hvaða veruleika er verið að skipta út?

Hvaða skilningi er verið að koma í veg fyrir?

Nútíma frásagnarumhverfi geta fengið fólk til að lifa innan sýndarframkomu í stað veruleikans.

FÉLAGSLEG FRAMKOMA OG AÐ LIFA INNAN FRÁSAGNAR

Fólk getur einnig byrjað að leika útgáfur af sjálfu sér.

Það getur leikið hamingju.

Það getur leikið velgengni.

Það getur leikið sjálfstraust.

Það getur leikið mikilvægi.

Það getur leikið stöðu.

Það getur leikið fullkomnun.

Það getur leikið tilfinningu að tilheyra.

Fólk getur sýnt líf sem endurspeglar ekki veruleikann.

Annað fólk getur síðan borið sig saman við þessa framkomu.

Samanburður getur síðan skapað meiri framkomu.

Framkoma getur skapað meiri eftirhermu.

Eftirherma getur skapað meiri endurtekningu.

Fólk getur að lokum lifað innan sameiginlegrar frásagnar í stað veruleikans sjálfs.

Fólk ætti að spyrja:

Hvað er sýnt?

Hvað er falið?

Er þetta veruleiki?

Eða er þetta framkoma?

Er ég að bera mig saman við veruleikann?

Eða er ég að bera mig saman við frásögn?

Hvaða hegðun er þessi framkoma að skapa?

Fólk verður að læra að framsetning er ekki sjálfkrafa veruleiki.

FRÁSAGNIR, BÖRN OG ERFÐ TRÚ

Börn fæðast inn í frásagnir sem þau sköpuðu ekki.

Börn erfa sögur.

Börn erfa kerfi.

Börn erfa titla.

Börn erfa vald.

Börn erfa trú.

Börn erfa hegðun.

Börn erfa ótta.

Börn erfa tilfinningaleg tengsl.

Börn erfa endurtekin mynstur.

Börn geta síðan vaxið upp og orðið fullorðnir sem verja það sem þau erfðu.

Þetta er ein stærsta ástæða þess að mannkynið endurtekur sama heiminn.

Börn ættu því að læra að spyrja:

Hver skapaði þetta?

Hvers vegna var þetta skapað?

Hver hagnast á því?

Hvaða sönnunargögn styðja það?

Hvaða veruleiki styður það?

Hvaða hegðun skapar það?

Hvaða heimsumhverfi hjálpar það til við að endurskapa?

Börn ættu ekki einfaldlega að erfa frásagnir.

Börn ættu að læra hvernig á að spyrja um þær á öruggan hátt.

KERFI, FRÁSAGNIR OG HEIMSUMHVERFIÐ

Frásagnir geta orðið innbyggðar í kerfi.

Kerfi geta endurtekið frásagnir.

Kerfi geta verndað frásagnir.

Kerfi geta normalíserað frásagnir.

Kerfi geta umbunað frásögnum.

Kerfi geta latt fólk frá því að spyrja.

Fólk getur að lokum tekið endurtekningu kerfa fyrir sannleika.

En endurtekin kerfi eru ekki sjálfkrafa veruleiki.

Fólk ætti að spyrja:

Hvaða frásögn er þetta kerfi að endurtaka?

Hvaða frásögn er þetta kerfi að vernda?

Hvaða frásögn er þetta kerfi að umbuna?

Hvaða frásögn letur þetta kerfi fólk frá því að spyrja um?

Hvaða veruleiki styður hana?

Hvaða veruleiki stangast á við hana?

Hvað myndi gerast ef fólk hætti að trúa henni?

Fólk reynir oft að laga afleiðingar án þess að spyrja um frásagnirnar sem skapa afleiðingarnar.

Þetta getur valdið því að mannkynið endurtaki sama heiminn.

HEIMSUMHVERFIÐ ER STÖÐUGT AÐ SÝNA MANNKYNI HVERNIG FRÁSAGNIR VIRKA

Heimsumhverfið er stöðugt að sýna mannkyninu hvernig frásagnir virka.

Fólki hefur einfaldlega ekki verið kennt almennilega hvernig á að læra af því sem verið er að sýna.

Heimurinn er hinn raunverulegi skóli.

Mannkyninu er stöðugt sýnt:

Endurtekningu.

Vernd.

Titla.

Vald.

Að tilheyra.

Ótta.

Ósjálfstæði.

Þögn.

Hvata.

Tilfinningar.

Framkomu.

Frásagnir.

Vandamálið er ekki að ekkert sé sýnilegt.

Vandamálið er að fólki hefur ekki verið kennt almennilega hvernig á að spyrja, sjá, skilja og læra af því sem er sýnilegt.

FRÁSAGNIR, VALD OG MANNLEG MEÐVITUND

Einn mikilvægasti lærdómur sem mannkynið verður að tileinka sér er að vald er ekki aðeins til fyrir tilstilli afls.

Vald getur verið til fyrir tilstilli frásagna.

Ef fólk getur mótað frásagnir getur það mótað hegðun.

Ef það getur mótað hegðun getur það mótað niðurstöður.

Ef það getur mótað niðurstöður getur það mótað heimsumhverfið.

Fólk þarf kannski ekki að neyða mannkynið til að endurtaka sama heiminn ef mannkynið endurtekur hann sjálfviljugt sjálft.

Mannkynið getur skapað frásagnir, erft frásagnir, varið frásagnir og síðan ruglað þessum frásögnum saman við veruleikann sjálfan.

Þetta er eitt stærsta gangverkið sem starfar í gegnum mannkynssöguna.

Fólk ætti því að spyrja:

Hver er að móta frásögnina?

Hver er að styrkja frásögnina?

Hver hagnast á frásögninni?

Hver erfir frásögnina?

Hver ver frásögnina?

Hver tengist frásögninni tilfinningalega?

Hver óttast að spyrja um frásögnina?

Hvaða heimsumhverfi hjálpar þessi frásögn til við að endurskapa?

Mannleg meðvitund tekur framförum þegar fólk hættir að lifa innan frásagna og byrjar að læra af veruleikanum sjálfum.

FRÁSÖGN GEGN VERULEIKA OG FRAMFARIR MANNKYNS

Frásögn gegn veruleika er hluti af menntunarleiðinni sem vantar til framfara mannkyns.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan frásagnir eru aftur og aftur teknar fyrir veruleika.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk erfir sögur áður en það lærir hvernig á að spyrja um þær.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk ver frásagnir sem það hefur aldrei rannsakað sjálfstætt.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk skapar sameiginlega falskan veruleika og lifir síðan innan hans.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk skapar sameiginlega falskan veruleika og eyðir síðan kynslóðum í að verja hann.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan tilfinningin að tilheyrta verður sterkari en sannleikurinn.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk hermir hvert eftir öðru í stað þess að læra af veruleikanum.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk leikur útgáfur af sjálfu sér í stað þess að skilja sjálf sig.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan kerfi styrkja frásagnir án þess að kenna fólki hvernig á að spyrja um þær.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan trúarkerfi koma í stað veruleikans.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan komandi kynslóðir erfa sama heiminn án þess að skilja hvað skapaði hann.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk heldur áfram að verja erfðar frásagnir í stað þess að læra af veruleikanum sjálfum.

Heimild og uppruni spyr hvaðan eitthvað kom og hvað mótaði það.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort sönnunargögn styðji það sem haldið er fram.

Hvati og ávinningur spyr hver hagnast á því að það haldi áfram.

Eðli og samræmi spyr hvort hegðun samræmist því sem haldið er fram.

Leyfi til að spyrja spyr hvað stöðvar spurningavinnu.

Tilfinningaleg áhrif spyrja hvaða tilfinning mótar samþykki.

Frásögn gegn veruleika spyr nú:

Hvaða saga er sett fram?

Hvaða veruleiki styður hana?

Hvaða veruleiki stangast á við hana?

Hver skapaði hana?

Hver endurtekur hana?

Hver verndar hana?

Hver erfir hana?

Hver hagnast á henni?

Hvaða hegðun er hún að skapa?

Hvaða heimsumhverfi hjálpar hún til við að endurskapa?

Þannig byrjar fólk að færast frá erfðum frásögnum yfir í veruleikann.

Þannig færast fólk frá trú yfir í rannsókn.

Þannig færast fólk frá rannsókn yfir í að sjá.

Þannig færast fólk frá því að sjá yfir í skilning.

Þannig færast fólk frá skilningi yfir í nám.

Þannig færast fólk frá námi yfir í sjálfstæða hugsun.

Þannig færast fólk frá því að vera afurð erfðra frásagna yfir í að verða nemandi heimsumhverfisins.

HLUTI 8 – SÁLRAEN ÁHRIF

HVAÐ SÁLRAEN ÁHRIF ERU Í RAUN

Kafli 1 staðfesti að fólk verður að læra hvaðan eitthvað kom og hvað mótaði það.

Kafli 2 staðfesti að fólk verður að læra hvort sönnunargögn styðji það sem haldið er fram.

Kafli 3 staðfesti að mannkynið endurskapar sama heiminn aftur og aftur vegna þess að hvatar umbuna fólki aftur og aftur fyrir að endurskapa hann.

Kafli 4 staðfesti að endurtekin hegðun afhjúpar oft meira en orð.

Kafli 5 staðfesti að fólk er oft latt frá því að spyrja áður en nám hefst yfirleitt.

Kafli 6 staðfesti að tilfinningar geta mótað traust, trú, ótta, viðbrögð, þögn og hegðun áður en skilningur þróast.

Kafli 7 staðfesti að mannkynið getur sameiginlega skapað, erft og varið frásagnir og tekið þær fyrir veruleikann sjálfan.

Kafli 8 færir nú yfir í Sálræn áhrif.

Sálræn áhrif eru til vegna þess að heimsumhverfið mótar stöðugt mannshugann áður en fólk skilur að það sé að gera það.

Fólk fæðist ekki með skilning á heiminum.

Heimurinn kennir fólki hvernig á að hugsa áður en það skilur hvernig á að vernda huga sinn.

Fólk verður stöðugt fyrir:

Peningum.

Ósjálfstæði.

Valdi.

Ótta.

Þögn.

Hvötum.

Frásögnum.

Hegðun.

Endurtekningu.

Samanburði.

Framkomu.

Yfirborðsmennsku.

Endurteknum vandamálum.

Mannshugurinn getur mótast af öllu þessu löngu áður en sjálfstæð hugsun þróast.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvað er þetta umhverfi að gera við mannshugann?

Hvað er endurtekið sýnt?

Hvað er endurtekið samþykkt?

Hvað er endurtekið normalíserað?

Hvað er endurtekið erft?

Hvað mótar hegðun?

Hvað mótar skilning?

Hvað mótar komandi kynslóðir?

Sálræn áhrif kenna fólki að skilja hvað langvarandi útsetning fyrir heimsumhverfinu er að gera við mannkynið sjálft.

MANNSHUGURINN ER EITT STÆRSTA UMHVERFIÐ SEM MANNKYNIÐ HEFUR EKKI TEKIST AÐ VERNDA

Eitt stærsta vandamálið sem mannkynið stendur frammi fyrir er að fólk er oft mótað sálrænt áður en það skilur að verið sé að móta það.

Mannshugurinn er eitt stærsta umhverfið sem mannkyninu hefur ekki tekist að vernda.

Fólk fæðist inn í umhverfi sem það skapaði ekki.

Það erfir kerfi.

Það erfir hegðun.

Það erfir frásagnir.

Það erfir vald.

Það erfir ósjálfstæði.

Það erfir endurtekin mynstur.

Einstaklingar geta síðan vaxið upp og orðið fullorðnir sem verja það sem þeir erfðu.

Þetta getur gerst án þess að þeir skilji nokkru sinni hvað mótaði þá í upphafi.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvað hefur mótað mig?

Hvað hef ég erft?

Hvað hef ég samþykkt?

Hvað hef ég endurtekið?

Hvað hef ég aldrei rannsakað sjálfstætt?

Hvað hefur orðið eðlilegt fyrir mér?

Hvaða umhverfi hjálpaði til við að skapa skilning minn?

Án spurningavinnu getur fólk eytt öllu lífi sínu sálrænt mótað af umhverfi sem það lærði aldrei almennilega af.

HEIMSUMHVERFIÐ ER STÖÐUGT AÐ KENNA MANNKYNI

Heimsumhverfið hættir aldrei að kenna.

Fólk er stöðugt að læra af því sem umlykur það.

Börn læra af því.

Fullorðnir læra af því.

Kennarar læra af því.

Foreldrar læra af því.

Kerfi læra af því.

Samfélög læra af því.

Heimsumhverfið er stöðugt að kenna mannkyninu.

Vandamálið er að fólki hefur ekki verið kennt almennilega hvernig á að læra af því sem verið er að sýna.

Heimurinn er hinn raunverulegi skóli.

Fólk áttar sig kannski ekki á því, en heimsumhverfið hefur stöðugt áhrif á hegðun.

Fólk getur orðið afurð heimsumhverfisins í stað þess að verða nemandi þess.

Þetta er ein stærsta ástæða þess að sami heimurinn endurtekur sig.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvað er þetta umhverfi að kenna?

Hvaða hegðun er það að umbuna?

Frá hvaða hegðun letur þetta umhverfi fólk?

Hvaða hegðun er það að normalísera?

Hvaða heimsumhverfi er það að endurskapa?

Þegar fólki er ekki kennt hvernig á að læra af heimsumhverfinu aðlagast það því oft sálrænt í staðinn.

FÓLK GETUR AÐLAGAST ÓHEILBRIGÐU UMHVERFI

Manneskjur eru aðlögunarhæfar.

Þetta getur verið gagnlegt.

En það getur líka orðið hættulegt.

Fólk getur aðlagast óheilbrigðu umhverfi sálrænt.

Fólk getur aðlagast ótta.

Fólk getur aðlagast ósjálfstæði.

Fólk getur aðlagast kvíða.

Fólk getur aðlagast óheiðarleika.

Fólk getur aðlagast yfirborðsmennsku.

Fólk getur aðlagast þrýstingi.

Fólk getur aðlagast óheilbrigðri hegðun.

Fólk getur aðlagast óheilbrigðum kerfum.

Fólk getur aðlagast endurteknum vandamálum.

Fólk getur aðlagast svikum sjálfum sálrænt þegar svik eru ítrekað normalíseruð.

Að lokum getur óheilbrigt umhverfi orðið eðlilegt.

Komandi kynslóðir geta síðan erft þetta umhverfi.

Fólk ætti því að spyrja:

Hverju er ég að aðlagast?

Ætti þetta að vera eðlilegt?

Hvað skapar þessar aðstæður?

Hvaða hegðun er vernduð?

Hvaða heimsumhverfi er verið að endurskapa?

Fólk aðlagast oft einkennunum í stað þess að læra af orsökunum.

GANGVERK PENINGA

Gangverk peninga er eitt stærsta aflið sem mótar sálræn áhrif.

Peningar geta mótað upplýsingar.

Peningar geta mótað ósjálfstæði.

Peningar geta mótað ótta.

Peningar geta mótað þögn.

Peningar geta mótað hvata.

Peningar geta mótað ákvarðanir.

Peningar geta mótað hegðun.

Peningar geta mótað endurtekningu.

Peningar geta mótað umhverfi.

Peningar geta mótað það sem fólk er hvatt til að samþykkja.

Gangverk peninga getur mótað upplýsingar, ósjálfstæði, hvata, ótta, endurtekningu, þögn, hegðun og sálræna aðlögun sjálfa.

Fólk getur aðlagast afleiðingunum sálrænt án þess að læra nokkru sinni af gangverkinu sem skapar þær.

Þetta er eitt stærsta gangverkið sem mannkynið verður að læra af.

Fólk ætti því að spyrja:

Á hvað hafa peningar áhrif hér?

Hvaða hegðun eru peningar að skapa?

Hvaða þögn eru peningar að vernda?

Hvaða ósjálfstæði eru peningar að skapa?

Hvaða ótta eru peningar að skapa?

Hvaða heimsumhverfi hjálpa peningar til við að endurskapa?

BÖRN ERU MIKILVÆGASTI HÓPURINN TIL AÐ VERNDA

Börn fæðast ekki með verkfærin sem þarf til að vernda sig gegn sálrænum áhrifum heimsumhverfisins.

Börn verða sálrænt fyrir heimsumhverfinu áður en þau hafa verkfærin til að skilja það eða vernda sig gegn því.

Börn upplifa:

Peninga.

Ósjálfstæði.

Vald.

Ótta.

Samanburð.

Framkomu.

Frásagnir.

Yfirborðsmennsku.

Félagslegan þrýsting.

Endurtekin mynstur.

Löngu áður en þau skilja þetta.

Börn geta erfð ótta sálrænt.

Börn geta erfð kvíða sálrænt.

Börn geta erfð ósjálfstæði sálrænt.

Börn geta erfð samanburð sálrænt.

Börn geta erfð óöryggi sálrænt.

Börn geta erfð yfirborðsmennsku sálrænt.

Börn geta erfð þrýsting sálrænt.

Börn geta erfð þögn sálrænt.

Börn geta erfð óheilbrigða hegðun sálrænt.

Börn geta erfð endurtekin vandamál heimsins sálrænt.

Börn ættu ekki að þurfa að lifa heimsumhverfið af sálrænt án þess að þeim sé kennt almennilega hvernig á að læra af því.

Þetta er ein stærsta ástæða þess að menntun verður að batna.

Börn ættu því að læra:

Hvernig á að spyrja.

Hvernig á að sjá.

Hvernig á að skilja.

Hvernig á að hugsa sjálfstætt.

Hvernig á að læra af heimsumhverfinu á öruggan hátt.

Þess vegna er L2Q spurningaverkfærakistan svo mikilvæg.

MANNLEG MEÐVITUND ER AÐ MÓTAST

Mannleg meðvitund er mótuð af heimsumhverfinu áður en mannkynið skilur hvernig verið er að móta hana.

Ef ótti er endurtekið sýndur getur ótti breiðst út.

Ef samanburður er endurtekið sýndur getur samanburður breiðst út.

Ef ósjálfstæði er endurtekið sýnt getur ósjálfstæði breiðst út.

Ef framkoma er endurtekið sýnd getur framkoma breiðst út.

Ef yfirborðsmennska er endurtekið sýnd getur yfirborðsmennska breiðst út.

Ef endurtekning er endurtekið sýnd getur endurtekning breiðst út.

Komandi kynslóðir geta síðan erft þessar aðstæður.

Fólk getur að lokum gleymt hver það er vegna þess að það eyðir svo miklum tíma í að aðlagast heimsumhverfinu í stað þess að læra af því.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvaða meðvitund er þetta umhverfi að skapa?

Hvaða skilning er þetta umhverfi að skapa?

Hvaða hegðun er þetta umhverfi að skapa?

Hvaða heimsumhverfi hjálpar þetta umhverfi til við að endurskapa?

HVERS VEGNA SÁLRAEN ÁHRIF SKIPTA MÁLI

Sálræn áhrif skipta máli vegna þess að mannkynið getur ekki tekið raunverulegum framförum á meðan fólk er sálrænt mótað af umhverfi sem það skilur ekki.

Heimild og uppruni spyr hvaðan eitthvað kom og hvað mótaði það.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort sönnunargögn styðji það sem haldið er fram.

Hvati og ávinningur spyr hver hagnast á því að það haldi áfram.

Eðli og samræmi spyr hvort hegðun samræmist því sem haldið er fram.

Leyfi til að spyrja spyr hvað stöðvar spurningavinnu.

Tilfinningaleg áhrif spyrja hvaða tilfinning mótar samþykki.

Frásögn gegn veruleika spyr hvaða saga er sett fram og hvort veruleikinn styðji hana.

Sálræn áhrif spyrja nú:

Hvað er þetta umhverfi að gera við mannshugann?

Hvaða hegðun er það að skapa?

Hvaða skilning er það að skapa?

Hvaða ótta er það að skapa?

Hvaða ósjálfstæði er það að skapa?

Hvaða samanburð er það að skapa?

Hvaða heimsumhverfi hjálpar það til við að endurskapa?

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk heldur áfram að aðlagast óheilbrigðu heimsumhverfi sálrænt í stað þess að læra af því og bæta það.

Þegar fólki er ekki kennt hvernig á að læra af heimsumhverfinu aðlagast það því oft sálrænt í staðinn.

Þannig færist fólk frá því að vera afurð heimsumhverfisins yfir í að verða nemandi heimsumhverfisins.

SÁL RÆN MÓTUN Í TÍMANS RÁS

Fyrri hluti kaflans útskýrði að fólk er oft sálrænt mótað áður en það skilur að verið sé að móta það.

Þessi hluti fjallar nú um hvernig sálræn mótun þróast með tímanum.

Sálræn áhrif verða yfirleitt ekki á einu augnabliki.

Þau þróast oft með endurtekinni útsetningu.

Fólk sér aftur og aftur sömu hlutina.

Fólk heyrir aftur og aftur sömu hlutina.

Fólk upplifir aftur og aftur sömu hlutina.

Fólk aðlagast aftur og aftur sömu hlutunum.

Með tímanum getur endurtekin útsetning orðið eðlileg.

Fólk getur að lokum hætt að átta sig á að verið sé að móta það yfirleitt.

Endurtekin útsetning getur orðið einn stærsti kennarinn innan heimsumhverfisins.

Fólk ætti að spyrja:

Hverju verð ég aftur og aftur fyrir?

Hvað samþykki ég aftur og aftur?

Hverju aðlagast ég aftur og aftur?

Hvað hefur orðið eðlilegt?

Hvað er ég að kenna komandi kynslóðum?

Hvaða heimsumhverfi hjálpa ég til við að endurskapa?

SAMANBURÐUR, STAÐA OG SJÁLFSVIRÐING

Fólk getur byrjað að bera sig saman við aðra.

Samanburður getur orðið eitt stærsta aflið sem mótar mannlega hegðun.

Fólk gæti borið saman:

Útlit.

Peninga.

Lífsstíl.

Vinsældir.

Stöðu.

Velgengni.

Eignir.

Sambönd.

Mikilvægi.

Fólk getur að lokum tengt sjálfsvirðingu sína við þennan samanburð.

Fólk getur byrjað að trúá að það sé minna virði vegna þess að einhver virðist hafa meira.

Fólk getur byrjað að trúá að það sé meira virði vegna þess að það á meira.

Fólk getur byrjað að mæla eigið virði gagnvart umhverfi sem endurspeglar ekki veruleikann.

Fólk ætti því að spyrja:

Hver kenndi mér að bera saman?

Við hvað er ég að bera mig saman?

Hvað er samanburður að skapa?

Hvað er samanburður að fela?

Hvaða heimsúmhverfi hjálpar samanburður til við að endurskapa?

Samanburður getur stöðvað fólk í að læra af sjálfu sér vegna þess að það einbeittir sér að því að mæla sig gagnvart öðru fólki.

YFIRBORÐSMENNSKA, FRAMKOMA OG AÐ LIFA LYGI

Fólk getur byrjað að leika útgáfur af sjálfu sér.

Það getur leikið hamingju.

Það getur leikið velgengni.

Það getur leikið sjálfstraust.

Það getur leikið fullkomnun.

Það getur leikið tilfinningu að tilheyra.

Það getur leikið mikilvægi.

Fólk getur falið hvernig því líður í raun.

Fólk getur falið erfiðleika.

Fólk getur falið þjáningu.

Fólk getur falið óvissu.

Fólk getur falið ótta.

Fólk getur falið einmanaleika.

Fólk getur að lokum byrjað að lifa innan framkomunnar sjálfrar.

Annað fólk getur síðan hermt eftir þeirri framkomu.

Þetta getur skapað hringrás.

Framkoma skapar eftirhermu.

Eftirherma skapar endurtekningu.

Endurtekning skapar normalíseringu.

Normalísering skapar komandi kynslóðir sem erfa framkomu sem veruleika.

Fólk getur aðlagast svikum sjálfum sálrænt þegar svik eru ítrekað normalíseruð.

Fólk ætti að spyrja:

Hvað er sýnt?

Hvað er falið?

Hvað er ég að þykjast vera?

Hvað óttast ég að sýna?

Er ég að læra?

Eða er ég að leika?

Fólk verður að læra að framsetning er ekki sjálfkrafa veruleiki.

FÉLAGSLEGT UMHVERFI OG AÐ HERMA HVERT EFTIR ÖÐRU

Fólk lærir hvert af öðru.

Þetta getur verið gagnlegt.

En það getur líka orðið hættulegt.

Fólk gæti hermt eftir:

Orðum.

Skoðunum.

Hegðun.

Lífsstílum.

Útliti.

Persónuleikum.

Trú.

Viðbrögðum.

Tilfinningum.

Venjum.

Fólk getur að lokum hætt að hugsa sjálfstætt.

Það getur byrjað að fylgja í staðinn.

Það getur spurt:

Hvað eru allir aðrir að gera?

Í stað þess að spyrja:

Hvað er satt?

Fólk ætti því að spyrja:

Er ég að læra?

Eða er ég að herma eftir?

Er ég að skilja?

Eða er ég að fylgja?

Er ég að hugsa sjálfstætt?

Eða er ég að falla inn í hópinn?

Þetta er ein stærsta ástæða þess að mannkynið endurskapar sama heiminn aftur og aftur.

ÓTTI, KVÍÐI OG SÁL RÆN LÍFSBARÁTTA

Fólk getur aðlagast óheilbrigðu umhverfi sálrænt.

Þetta getur skapað ótta.

Þetta getur skapað kvíða.

Þetta getur skapað þrýsting.

Þetta getur skapað óvissu.

Fólk getur byrjað að lifa umhverfi af í stað þess að læra af því.

Fólk getur orðið örmagna.

Fólk getur orðið yfirbugað.

Fólk getur orðið háð.

Fólk getur orðið tilfinningalega aftengt.

Fólk ætti að spyrja:

Er ég að læra af þessu umhverfi?

Eða er ég að lifa það af?

Hvað skapar þessar aðstæður?

Hvað skapar þessar tilfinningar?

Hvaða heims umhverfi er verið að endurskapa?

Fólk ætti ekki að þurfa að lifa sálrænt af umhverfi sem því hefur ekki verið kennt almennilega hvernig á að skilja.

GRÆÐGI, ÖFUND OG MANNLEG MEÐVITUND

Fólk getur byrjað að mæla verðmæti með peningum.

Fólk getur byrjað að mæla verðmæti með stöðu.

Fólk getur byrjað að mæla verðmæti með eignum.

Fólk getur byrjað að mæla verðmæti með útliti.

Fólk getur byrjað að mæla verðmæti með vinsældum.

Þetta getur skapað græðgi.

Þetta getur skapað öfund.

Þetta getur skapað samkeppni.

Þetta getur skapað óöryggi.

Fólk getur að lokum hætt að læra af heiminum og þess í stað keppt innan hans.

Fólk ætti að spyrja:

Að hverju er ég að sækjast?

Hvers vegna er ég að sækjast eftir því?

Hver kenndi mér að meta það?

Hvaða hegðun er þetta að skapa?

Hvaða heimsumhverfi hjálpar þetta til við að endurskapa?

Mannleg meðvitund getur ekki tekið raunverulegum framförum þegar fólki er kennt að keppa í stað þess að skilja.

BÖRN OG SÁLÆNN ARFUR

Börn erfa ekki aðeins upplýsingar.

Börn erfa umhverfi.

Börn erfa hegðun.

Börn erfa ótta.

Börn erfa frásagnir.

Börn erfa þrýsting.

Börn erfa samanburð.

Börn erfa yfirborðsmennsku.

Börn erfa framkomu.

Börn erfa ósjálfstæði.

Börn erfa endurtekin vandamál heimsins.

Börn læra einnig af fullorðnum í kringum sig.

Börn geta lært falska hamingju.

Börn geta lært samanburð.

Börn geta lært félagslegan þrýsting.

Börn geta lært þögn.

Börn geta lært framkomu.

Börn geta lært hvernig á að fela þjáningu.

Börn geta erfð lífsbaráttu sjálfa sálrænt.

Börn geta að lokum erfð þjáningu áður en þau skilja hvað skapaði hana.

Þetta er ein stærsta ástæða þess að mannkynið endurtekur sama heiminn.

Börn ættu því að læra hvernig á að spyrja á öruggan hátt áður en þessi áhrif verða djúpt normalíseruð.

MANNLEG MEÐVITUND OG HEIMSUMHVERFIÐ

Mannleg meðvitund mótast af heimsumhverfinu.

Mannleg meðvitund er mótuð áður en mannkynið skilur hvernig verið er að móta hana.

Ef ótti er endurtekið sýndur getur ótti breiðst út.

Ef samanburður er endurtekið sýndur getur samanburður breiðst út.

Ef ósjálfstæði er endurtekið sýnt getur ósjálfstæði breiðst út.

Ef framkoma er endurtekið sýnd getur framkoma breiðst út.

Ef yfirborðsmennska er endurtekið sýnd getur yfirborðsmennska breiðst út.

Ef endurtekning er endurtekið sýnd getur endurtekning breiðst út.

Komandi kynslóðir geta síðan erft þessar aðstæður.

Fólk getur að lokum gleymt hver það er vegna þess að það eyðir svo miklum tíma í að aðlagast heimsumhverfinu í stað þess að læra af því.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvað er þetta umhverfi að kenna mannkyninu?

Hvaða meðvitund er það að skapa?

Hvaða skilning er það að skapa?

Hvaða heim hjálpar það til við að endurskapa?

Mannleg meðvitund tekur framförum þegar fólk hættir að aðlagast heimsumhverfinu sálrænt og byrjar í staðinn að læra af því.

GANGVERK PENINGA OG SÁL RÆN AÐLÖGUN

Gangverk peninga getur mótað upplýsingar.

Gangverk peninga getur mótað ósjálfstæði.

Gangverk peninga getur mótað ótta.

Gangverk peninga getur mótað hegðun.

Gangverk peninga getur mótað endurtekningu.

Gangverk peninga getur mótað þögn.

Gangverk peninga getur mótað sálræna aðlögun sjálfa.

Fólk getur aðlagast afleiðingunum sálrænt án þess að læra nokkru sinni af gangverkinu sem skapar þær.

Fólk ætti því að spyrja:

Á hvað hafa peningar áhrif?

Hvaða hegðun eru peningar að skapa?

Hvaða ótta eru peningar að skapa?

Hvaða ósjálfstæði eru peningar að skapa?

Hvaða þögn eru peningar að vernda?

Hvaða heimsumhverfi hjálpa peningar til við að endurskapa?

SÁL RÆN ÁHRIF OG FRAMFARIR MANNKYNS

Sálræn áhrif eru hluti af menntunarleiðinni sem vantar til framfara mannkyns.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk aðlagast sálrænt umhverfi sem það skilur ekki.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan börn verða fyrir vandamálum heimsins án þess að þeim sé kennt almennilega hvernig á að læra af þeim.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk ber sig saman við falskan veruleika.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk leikur útgáfur af sjálfu sér í stað þess að skilja sjálft sig.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk lifir óheilbrigð umhverfi af sálrænt í stað þess að bæta það.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk aðlagast endurteknum vandamálum í stað þess að læra af því sem skapar þau.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan gangverk peninga heldur áfram að móta upplýsingar, ósjálfstæði, ótta, hegðun, endurtekningu og þögn á meðan fólk aðlagast afleiðingunum sálrænt í stað þess að læra af orsökunum.

Heimild og uppruni spyr hvaðan eitthvað kom og hvað mótaði það.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort sönnunargögn styðji það sem haldið er fram.

Hvati og ávinningur spyr hver hagnast á því að það haldi áfram.

Eðli og samræmi spyr hvort hegðun samræmist því sem haldið er fram.

Leyfi til að spyrja spyr hvað stöðvar spurningavinnu.

Tilfinningaleg áhrif spyrja hvaða tilfinning mótar samþykki.

Frásögn gegn veruleika spyr hvaða saga er sett fram og hvort veruleikinn styðji hana.

Sálræn áhrif spyrja nú:

Hvað er þetta umhverfi að gera við mannshugann?

Hvað er þetta umhverfi að gera við börn?

Hvað er þetta umhverfi að gera við skilning?

Hvað er þetta umhverfi að gera við mannlega meðvitund?

Hvaða heimsumhverfi hjálpar það til við að endurskapa?

Þannig byrjar fólk að færast frá sálrænni aðlögun yfir í skilning.

Þannig færast fólk frá trú yfir í rannsókn.

Þannig færast fólk frá rannsókn yfir í að sjá.

Þannig færast fólk frá því að sjá yfir í skilning.

Þannig færast fólk frá skilningi yfir í nám.

Þannig færast fólk frá námi yfir í sjálfstæða hugsun.

Þannig færist fólk frá því að vera afurð heimsumhverfisins yfir í að verða nemandi heimsumhverfisins.

HLUTI 9 – BEITTU SAMA STAÐLI ALLS STAÐAR

HVAÐ BEITTU SAMA STAÐLI ALLS STAÐAR ER Í RAUN

Kaflí 1 staðfesti að fólk verður að læra hvaðan eitthvað kom og hvað mótaði það.

Kaflí 2 staðfesti að fólk verður að læra hvort sönnunargögn styðji það sem haldið er fram.

Kaflí 3 staðfesti að mannkynið endurskapar sama heiminn aftur og aftur vegna þess að hvatar umbuna fólki aftur og aftur fyrir að endurskapa hann.

Kaflí 4 staðfesti að endurtekin hegðun afhjúpar oft meira en orð.

Kaflí 5 staðfesti að fólk er oft latt frá því að spyrja áður en nám hefst yfirleitt.

Kaflí 6 staðfesti að tilfinningar geta mótað traust, trú, ótta, viðbrögð, þögn og hegðun áður en skilningur þróast.

Kaflí 7 staðfesti að mannkynið getur sameiginlega skapað, erft og varið frásagnir og tekið þær fyrir veruleikann sjálfan.

Kaflí 8 staðfesti að heimsumhverfið mótar mannkynið sálrænt áður en mannkynið skilur að það sé að gera það.

Kaflí 9 færir nú yfir í Beittu sama staðli alls staðar.

Beittu sama staðli alls staðar er til vegna þess að mannkynið beitir oft mismunandi stöðlum á mismunandi fólk, kerfi, umhverfi og aðstæður.

Fólk gæti beitt einum staðli á aðra en verndað sjálft sig.

Fólk gæti beitt einum staðli á kerfi en verndað vald.

Fólk gæti beitt einum staðli á vald en verndað það sem það er háð.

Fólk gæti spurt um eitt en neitað að spyrja um annað.

Fólk gæti spurt um eina frásögn en gengið inn í aðra.

Fólk gæti spurt um eitt kerfi en verndað annað.

Beittu sama staðli alls staðar kennir fólki að fjarlægja tvöfalda staðla úr námi.

En Beittu sama staðli alls staðar er stærra en tvöfaldir staðlar.

Það kennir fólki að skilja hvers vegna mismunandi stöðlum er beitt frá upphafi.

Fólk beitir oft mismunandi stöðlum vegna þess að ósjálfstæði, ótti, tilfinningin að tilheyra, sjálfsmynd, peningar, vald, tilfinningar og erfðar frásagnir hafa áhrif á hvar fólk er tilbúið að læra.

MANNKYNIÐ NOTAR OFT MISMUNANDI STAÐLA

Ein stærsta ástæða þess að mannkynið endurskapar sama heiminn aftur og aftur er að fólk notar oft mismunandi staðla.

Fólk getur orðið valkvætt.

Valkvæð spurningavinna.

Valkvæð sönnunargögn.

Valkvætt traust.

Valkvæður efi.

Valkvæðar tilfinningar.

Valkvæð hneykslun.

Valkvæðar frásagnir.

Valkvætt leyfi.

Valkvætt nám.

Fólk gæti spurt erfiðra spurninga þegar eitthvað ógnar því en hætt að spyrja þegar eitthvað gagnast því.

Fólk gæti beitt sönnunargagnastöðlum á eitthvað sem því líkar ekki en verndað eitthvað sem það er háð.

Fólk gæti krafist samræmis af öðrum en forðast samræmi sjálft.

Fólk ætti því að spyrja:

Beiti ég sama staðli alls staðar?

Er ég að vernda eitthvað?

Er ég að forðast eitthvað?

Hvað er ég ófús til að spyrja?

Hverju reiði ég mig á?

Hverju tengist ég tilfinningalega?

Hvað verður óþægilegt þegar ég beiti sama staðli hér?

Tvöfaldir staðlar geta orðið eitt stærsta gangverkið sem gerir endurteknum vandamálum heimsins kleift að halda áfram.

SAMI STAÐALL VERÐUR AÐ GILDA ALLS STAÐAR

Sannleikurinn krefst ekki mismunandi staðla eftir því hver er rannsakaður.

Sami staðall verður að gilda alls staðar.

Sami staðall gildir um:

Fólk.

Börn.

Fullorðna.

Foreldra.

Kennara.

Skóla.

Ríkisstjórnir.

Fjölmíðla.

Lögreglu.

Kerfi.

Stofnanir.

Samtök.

Vald.

Sérfræðinga.

Frásagnir.

Upplýsingar.

Sögur.

Trú.

Sami staðall gildir einnig um okkur sjálf.

Fólk ætti því að spyrja:

Myndi ég beita þessum staðli á sjálfan mig?

Myndi ég beita þessum staðli á einhvern sem ég styð?

Myndi ég beita þessum staðli á einhvern sem ég er ósammála?

Myndi ég beita þessum staðli á kerfi?

Myndi ég beita þessum staðli á vald?

Myndi ég beita þessum staðli á það sem ég reiði mig á?

Sjálfstæð hugsun getur ekki þróast að fullu fyrr en fólk lærir að beita sama staðli alls staðar.

FÓLK HÆTTIR OFT AÐ LÆRA ÞAR SEM ÞAÐ VERÐUR ÓÞÆGILEGT

Fólk hættir oft að læra nákvæmlega þar sem nám byrjar að ögra því sem það er háð.

Það gæti hætt að spyrja þegar peningar koma við sögu.

Það gæti hætt að spyrja þegar tilfinningunni að tilheyra er ógnað.

Það gæti hætt að spyrja þegar vald kemur við sögu.

Það gæti hætt að spyrja þegar sjálfsmynd þess er ögruð.

Það gæti hætt að spyrja þegar hlutverk þess er afhjúpað.

Það gæti hætt að spyrja þegar rannsaka verður eigin hegðun.

Þetta skiptir máli vegna þess að nám hefst oft þar sem þægindum lýkur.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvar hætti ég að spyrja?

Hvar verður mér óþægilegt?

Hvað afhjúpar þessi óþægindatilfinning?

Hvað er ég að vernda?

Hvað gæti ég þurft að skilja ef ég held áfram að spyrja?

Beittu sama staðli alls staðar kennir fólki að hætta ekki að læra þegar spurningavinna verður óþægileg.

GANGVERK PENINGA OG MISMUNANDI STAÐLAR

Gangverk peninga getur orðið ein stærsta ástæða þess að fólk hættir að beita sama staðli alls staðar, því ósjálfstæði getur haft áhrif á hvar fólk er tilbúið að spyrja.

Peningar geta mótað það sem fólk spyr.

Peningar geta mótað það sem fólk forðast.

Peningar geta mótað það sem fólk verndar.

Peningar geta mótað það sem fólk ver.

Peningar geta mótað það sem fólk þegir um.

Peningar geta mótað það sem fólk endurtekur.

Peningar geta mótað það sem fólk er tilbúið að rannsaka.

Fólk gæti beitt einum staðli áður en peningar koma við sögu og öðrum staðli eftir að ósjálfstæði kemur fram.

Fólk ætti því að spyrja:

Á hvað hafa peningar áhrif hér?

Hvaða ósjálfstæði er til staðar?

Hvað er mér greitt fyrir að endurtaka?

Hvað er mér greitt fyrir að vernda?

Hvað óttast ég að spyrja um vegna peninga?

Hvaða staðall breytist þegar peningar koma við sögu?

Ef gangverk peninga breytir staðlinum sem er beitt, þá er staðlinum ekki beitt alls staðar.

FÓLK SPYR OFT ÞAÐ SEM ÞVÍ LÍKAR EKKI EN VERNDAR ÞAÐ SEM ÞAÐ ER HÁÐ

Fólk getur festst innan valkvæðs náms.

Fólk gæti spurt um það sem því líkar ekki.

Fólk gæti verndað það sem það hagnast á.

Fólk gæti verndað það sem það er háð.

Fólk gæti verndað það sem því finnst öruggt.

Fólk gæti verndað það sem það erfði.

Fólk gæti verndað það sem allir aðrir vernda.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvers vegna er ég að spyrja um þetta?

Hvers vegna er ég ekki að spyrja um hitt?

Hvað er ég að vernda?

Hvað óttast ég að missa?

Hvað óttast ég að sjá?

Hvaða staðli neita ég að beita?

Beittu sama staðli alls staðar kennir fólki að fjarlægja
tilfinningalega ívilnun úr námi.

BEITTU SAMA STAÐLI ALLS STAÐAR Á ALLA ÁTTA KAFLANA

Beittu sama staðli alls staðar er kaflinn sem sameinar fyrri átta kaflana.

Heimild og uppruna verður að beita alls staðar.

Sönnunargagnastaðli verður að beita alls staðar.

Hvata og ávinningi verður að beita alls staðar.

Eðli og samræmi verður að beita alls staðar.

Leyfi til að spyrja verður að beita alls staðar.

Tilfinningalegum áhrifum verður að beita alls staðar.

Frásögn gegn veruleika verður að beita alls staðar.

Sálrænum áhrifum verður að beita alls staðar.

Fólk ætti því að spyrja:

Nota ég þessi verkfæri alls staðar?

Eða aðeins þar sem það er þægilegt?

Beiti ég sama staðli á hvern kafla?

Eða nota ég verkfærakistuna valkvætt?

MENNTUN VERÐUR AÐ KENNA SAMRÆMDA HUGSUN

Menntun kennir fólki oft að aðgreina námsgreinar.

En heimsumhverfið er samtengt.

Fólki ætti að vera kennt að beita sömu stöðlum alls staðar.

Annars geta einstaklingar orðið sérfræðingar í að spyrja um eitt svið en aldrei spyrja um annað.

Fólk getur orðið frótt án þess að verða sjálfstætt hugsandi.

Fólk getur orðið upplýst en samt endurskapað sama heiminn.

Menntun ætti því að kenna fólki að þekkja tvöfalda staðla.

Menntun ætti að kenna börnum að þekkja valkvæðan sannleika.

Menntun ætti að kenna börnum að þekkja valkvæða hneykslun.

Menntun ætti að kenna börnum að þekkja valkvæða spurningavinnu.

Menntun ætti að kenna börnum að þekkja valkvætt nám.

Börn geta erfð tvöfalda staðla áður en þau skilja hvað þeir eru.

Tilgangurinn er ekki að ráðast á fólk.

Tilgangurinn er að skapa samræmi.

ÞESSI KAFLI GILDIR EINNIG UM OKKUR SJÁLF

Ein stærsta mistök sem fólk gerir er að trúá því að þessir kaflar gildi aðeins um aðra.

Þeir gilda einnig um okkur sjálf.

Fólk ætti að spyrja:

Hverju er ég að leggja mitt af mörkum?

Hvað er ég að endurtaka?

Hvað er ég að vernda?

Hvað er ég að forðast?

Hvað hef ég erft?

Hvað hef ég aldrei rannsakað sjálfstætt?

Myndi ég beita sama staðli á sjálfan mig?

Beittu sama staðli alls staðar fjarlægir undantekningar úr námi.

Enginn ætti sjálfkrafa að vera undanþeginn spurningavinnu.

BEITTU SAMA STAÐLI ALLS STAÐAR OG MANNLEG MEÐVITUND

Mannleg meðvitund getur ekki tekið raunverulegum framförum á meðan mismunandi stöðlum er beitt á mismunandi svið lífsins.

Ef fólk beitir einum staðli á sjálft sig og öðrum á aðra tekur meðvitundin ekki framförum.

Ef fólk beitir einum staðli á kerfi sem því líkar ekki og öðrum á kerfi sem það er háð tekur meðvitundin ekki framförum.

Ef fólk beitir einum staðli á frásagnir sem það hafnar og öðrum á frásagnir sem það verndar tilfinningalega tekur meðvitundin ekki framförum.

Ef fólk beitir einum staðli á vald annars staðar en ekki á vald nálægt sér tekur meðvitundin ekki framförum.

Mannleg meðvitund tekur framförum þegar fólk lærir að beita sama staðli alls staðar.

HVERS VEGNA BEITTU SAMA STAÐLI ALLS STAÐAR SKIPTIR MÁLI

Beittu sama staðli alls staðar skiptir máli vegna þess að mannkynið getur ekki tekið raunverulegum framförum á meðan mismunandi stöðlum er beitt á mismunandi fólk, kerfi, frásagnir og umhverfi.

Mannkynið getur ekki tekið framförum meðan fólk spyr um aðra en ekki sjálft sig.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk spyr um eitt vald en ekki annað.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk spyr um eina frásögn en verndar aðra.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk beitir sannleika valkvætt.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk beitir námi valkvætt.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk hættir að læra þar sem spurningavinna verður óþægileg.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan gangverk peninga breytir staðlinum sem fólk er tilbúið að beita.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan tvöfaldir staðlar eru áfram normalíseraðir.

Heimild og uppruni spyr hvaðan eitthvað kom og hvað mótaði það.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort sönnunargögn styðji það sem haldið er fram.

Hvati og ávinningur spyr hver hagnast á því að það haldi áfram.

Eðli og samræmi spyr hvort hegðun samræmist því sem haldið er fram.

Leyfi til að spyrja spyr hvað stöðvar spurningavinnu.

Tilfinningaleg áhrif spyrja hvaða tilfinning mótar samþykki.

Frásögn gegn veruleika spyr hvaða saga er sett fram og hvort veruleikinn styðji hana.

Sálræn áhrif spyrja hvað heimsumhverfið er að gera við mannshugann.

Beittu sama staðli alls staðar spyr nú:

Beiti ég sama staðli alls staðar?

Hvað er ég að undanþiggja?

Hvað er ég að vernda?

Hvað er ég ófús til að rannsaka?

Hvar verða óþægindi til þess að ég hætti að spyrja?

Hvar breyta peningar staðlinum?

Hvaða heimsumhverfi er endurskapað þegar mismunandi staðlar eru notaðir?

Þannig færist fólk frá valkvæðu námi yfir í samræmt nám.

Þannig færist fólk frá valkvæðri spurningavinnu yfir í sjálfstæða hugsun.

Þannig færist fólk frá því að vera afurð heimsumhverfisins yfir í að verða nemandi heimsumhverfisins.

TVÖFALDIR STAÐLAR OG MANNKYNID

Fyrri hluti þessa kafla útskýrði að mannkynið beitir oft mismunandi stöðlum á mismunandi fólk, kerfi, umhverfi og aðstæður.

Þessi hluti fjallar nú um hvernig mismunandi staðlar endurskapa heimsumhverfið aftur og aftur.

Tvöfaldir staðlar geta orðið ósýnilegir.

Fólk áttar sig kannski ekki á því að það noti þá.

Fólk getur beitt einum staðli á sjálft sig og öðrum á aðra.

Fólk getur beitt einum staðli á vald og öðrum á venjulegt fólk.

Fólk getur beitt einum staðli á einn hóp og öðrum á annan hóp.

Fólk getur beitt einum staðli á eina frásögn og öðrum á aðra frásögn.

Fólk ætti því að spyrja:

Sýni ég samræmi?

Hvaða stöðlum er ég að breyta?

Hvað er ég að vernda?

Hvaða heimsumhverfi hjálpa ég til við að endurskapa?

Tvöfaldir staðlar geta orðið ein stærsta ástæða þess að endurtekin vandamál heimsins halda áfram.

AÐ TILHEYRA, SJÁLFSMYND OG AÐ VERNDA ÞAÐ SEM FINNST ÖRUGGT

Fólk getur tengst tilfinningalega því sem það er háð.

Fólk getur tengst tilfinningalega því sem það erfði.

Fólk getur tengst tilfinningalega því sem það samsamar sig við.

Fólk getur tengst tilfinningalega því að tilheyra.

Fólk getur byrjað að vernda sjálfsmyndir í stað þess að læra af veruleikanum.

Fólk getur byrjað að vernda hóp í stað þess að læra af hegðun.

Fólk getur byrjað að vernda trú í stað þess að læra af sönnunargögnum.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvaða hluta af sjálfsmynd minni er ég að vernda?

Hvaða hluta af því að tilheyra er ég að vernda?

Hvað óttast ég að missa?

Hvað óttast ég að sjá?

Hvað myndi ég læra ef ég beitti sama staðli hér?

Fólk verndar oft það sem lætur því líða öruggt.

Þetta getur stöðvað nám.

ÆTTBÁLKAHYGGJA, SKIPTING OG VALKVÆÐUR SANNLEIKUR

Fólk getur skipt sér í hópa.

Hópar geta orðið sterkari en nám.

Hópar geta orðið sterkari en sannleikur.

Hópar geta orðið sterkari en skilningur.

Fólk getur varið eigin hlið.

Fólk getur ráðist á aðra hlið.

Fólk getur hafnað upplýsingum eftir því hver setur þær fram.

Fólk getur samþykkt upplýsingar eftir því hver setur þær fram.

Fólk ætti því að spyrja:

Myndi ég trúá þessu ef einhver annar segði það?

Myndi ég hafna þessu ef einhver sem ég styð segði það?

Er ég að læra?

Eða er ég að velja hlið?

Valkvæður sannleikur getur orðið eitt stærsta gangverkið sem kemur í veg fyrir sjálfstæða hugsun.

AÐ VERNDA ÓSJÁLFSTÆÐI

Fólk getur orðið háð umhverfi sem það hefur aldrei rannsakað sjálfstætt.

Fólk getur orðið háð kerfum.

Fólk getur orðið háð valdi.

Fólk getur orðið háð peningum.

Fólk getur orðið háð samþykki.

Fólk getur orðið háð því að tilheyra.

Fólk gæti síðan verndað þetta ósjálfstæði.

Fólk ætti því að spyrja:

Hverju reiði ég mig á?

Myndi ég spyrja um það ef ég missti það?

Myndi ég spyrja um það ef það hefði áhrif á einhvern annan?

Myndi ég spyrja um það ef ég hefði ekki ávinning af því?

Fólk verndar oft ósjálfstæði án þess að átta sig á að það sé að gera það.

GANGVERK PENINGA OG SAMRÆMI

Gangverk peninga getur orðið ein stærsta ástæða þess að fólk hættir að beita sama staðli alls staðar.

Ósjálfstæði getur haft áhrif á hvar fólk er tilbúið að læra.

Ósjálfstæði getur haft áhrif á hvar fólk er tilbúið að spyrja.

Peningar geta mótað það sem fólk ver.

Peningar geta mótað það sem fólk forðast.

Peningar geta mótað það sem fólk endurtekur.

Peningar geta mótað það sem fólk þegir um.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvaða staðall breytist þegar peningar koma við sögu?

Hvaða ósjálfstæði er til staðar?

Hvað er ég að vernda?

Hvað óttast ég að missa?

Hvað myndi ég læra ef peningar væru fjarlægðir úr þessum aðstæðum?

Ef gangverk peninga breytir staðlinum sem er beitt, þá er staðlinum ekki beitt alls staðar.

FÓLK GETUR VERIÐ VALKVÆTT Í NÁMI

Einstaklingar geta orðið afar góðir í að spyrja um sum svið en neitað að spyrja um önnur.

Einstaklingar geta orðið sérfræðingar í að sjá vandamál annars staðar en neitað að sjá eigin framlag.

Einstaklingar geta orðið sérfræðingar í að afhjúpa mótsagnir en verndað eigin mótsagnir.

Einstaklingar geta orðið sérfræðingar í að spyrja um frásagnir en verndað erfðar frásagnir.

Einstaklingar geta orðið sérfræðingar í að spyrja um kerfi en verndað kerfi sem þeir eru háðir.

Fólk ætti því að spyrja:

Er ég að læra?

Eða er ég að velja hvar ég er tilbúinn að læra?

Hvað fær mig til að hætta að læra?

Hvað veldur mér óþægindum?

Fólk hættir oft að læra nákvæmlega þar sem nám byrjar að ögra því sem það er háð.

Valkvætt nám getur orðið ein stærsta hindrunin fyrir sjálfstæða hugsun.

BÖRN GETA ERFT MISMUNANDI STAÐLA

Börn læra af fullorðnum.

Börn fylgjast með því sem fullorðnir gera.

Börn fylgjast með því sem fullorðnir forðast.

Börn fylgjast með því sem fullorðnir vernda.

Börn fylgjast með því sem fullorðnir endurtaka.

Börn geta erft tvöfalda staðla áður en þau skilja hvað þeir eru.

Börn geta erft:

Valkvæðan sannleika.

Valkvæða hneykslun.

Valkvæða spurningavinnu.

Valkvætt nám.

Valkvæð sönnunargögn.

Valkvætt traust.

Börn geta lært:

spyrðu um aðra en ekki sjálfan þig.

spyrðu um sum kerfi en ekki önnur.

spyrðu um sumt vald en ekki annað.

spyrðu um sumar frásagnir en ekki aðrar.

spyrðu um sumt fólk en ekki annað.

Komandi kynslóðir geta síðan endurskapað sama heiminn án þess að skilja hvers vegna.

Börn ættu því að læra samræmi frá upphafi.

SAMRÆMI ER EIN STÆRSTA LEIÐIN TIL FRAMFARA MANNKYNS

Framfarir mannkyns geta ekki átt sér stað almennilega án samræmis.

Samræmi fjarlægir undantekningar.

Samræmi fjarlægir ívilnun.

Samræmi fjarlægir valkvætt nám.

Samræmi fjarlægir valkvæðan sannleika.

Samræmi fjarlægir valkvæða spurningavinnu.

Samræmi hjálpar fólki að verða sjálfstætt hugsandi.

Fólk ætti því að spyrja:

Myndi ég beita þessum staðli alls staðar?

Myndi ég beita honum á alla?

Myndi ég beita honum á sjálfan mig?

Myndi ég beita honum á það sem ég styð?

Myndi ég beita honum á það sem ég reiði mig á?

Sjálfstæð hugsun getur ekki þróast að fullu fyrr en fólk lærir að beita sama staðli alls staðar.

MANNLEG MEÐVITUND OG SAMRÆMI

Mannleg meðvitund getur ekki tekið raunverulegum framförum á meðan mismunandi stöðlum er beitt á mismunandi svið lífsins.

Fólk getur orðið afar fróðlegt en samt ósamræmt.

Fólk getur orðið upplýst en samt ósamræmt.

Fólk getur orðið menntað en samt ósamræmt.

Mannleg meðvitund tekur framförum þegar samræmi verður sterkara en ívilnun.

Mannleg meðvitund tekur framförum þegar samræmi verður sterkara en tilfinningin að tilheyra.

Mannleg meðvitund tekur framförum þegar samræmi verður sterkara en ósjálfstæði.

Mannleg meðvitund tekur framförum þegar samræmi verður sterkara en ótti.

Fólk ætti því að spyrja:

Hvaða samræmi er ég að forðast?

Hvaða staðli er ég ófús til að beita?

Hvaða heimsumhverfi hjálpa ég til við að endurskapa?

SAMI STAÐALL GILDIR UM OKKUR SJÁLF

Þessi kafli gildir einnig um okkur sjálf.

Enginn ætti að vera undanþeginn.

Sami staðall gildir um okkur sjálf.

Sami staðall gildir um verk okkar.

Sami staðall gildir um trú okkar.

Sami staðall gildir um hegðun okkar.

Sami staðall gildir um framlag okkar.

Sami staðall gildir alls staðar.

Þetta er ein stærsta leiðin til heiðarleika.

BEITTU SAMA STAÐLI ALLS STAÐAR OG FRAMFARIR MANNKYNS

Beittu sama staðli alls staðar er hluti af menntunarleiðinni sem vantar til framfara mannkyns.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan mismunandi stöðlum er beitt á mismunandi fólki, kerfi, vald, frásagnir og umhverfi.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk spyr um eitt og verndar annað.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk beitir sannleika valkvætt.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk beitir námi valkvætt.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan fólk verndar það sem það er háð.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan börn erfa mismunandi staðla.

Mannkynið getur ekki tekið framförum á meðan ósamræmi er áfram normalíserað.

Heimild og uppruni spyr hvaðan eitthvað kom og hvað mótaði það.

Sönnunargagnastaðall spyr hvort sönnunargögn styðji það sem haldið er fram.

Hvati og ávinningur spyr hver hagnast á því að það haldi áfram.

Eðli og samræmi spyr hvort hegðun samræmist því sem haldið er fram.

Leyfi til að spyrja spyr hvað stöðvar spurningavinnu.

Tilfinningaleg áhrif spyrja hvaða tilfinning mótar samþykki.

Frásögn gegn veruleika spyr hvaða saga er sett fram og hvort veruleikinn styðji hana.

Sálræn áhrif spyrja hvað heimsumhverfið er að gera við mannshugann.

Beittu sama staðli alls staðar spyr nú:

Beiti ég sama staðli alls staðar?

Hvað er ég að undanþiggja?

Hvað er ég að vernda?

Hvað er ég ófús til að rannsaka?

Hvar verða óþægindi til þess að ég hætti að spyrja?

Hvar breyta peningar staðlinum?

Hvaða heimsumhverfi er endurskapað þegar mismunandi staðlar eru notaðir?

Þannig færist fólk frá valkvæðu námi yfir í samræmt nám.

Þannig færist fólk frá valkvæðri spurningavinnu yfir í sjálfstæða hugsun.

Þannig færist fólk frá því að vera afurð heimsumhverfisins yfir í að verða nemandi heimsumhverfisins.

FRAMFARIR MANNKYNS

Framfarir mannkyns eru bein niðurstaða L2Q spurningakerfisins.

Þær eru ástæðan fyrir því að menntunarleiðin sem vantaði var þróuð.

Þær eru ástæðan fyrir því að Book of Evidence var umbreytt í menntunarleið.

Þær eru ástæðan fyrir því að World Education Online, Q2L og Young Questioners eru til.

Markmiðið var aldrei einfaldlega að bæta spurningavinnu.

Markmiðið var aldrei einfaldlega að bæta menntun.

Markmiðið var aldrei einfaldlega að veita meiri upplýsingar.

Markmiðið er Framfarir mannkyns.

Book of Evidence skráði ekki aðeins yfir 30 ára reynslu frá fyrstu hendi, tímasett sönnunargögn, opinberar skrár, myndbönd, beinar útsendingar, áskoranir, samskipti við kerfi, endurtekin mynstur, þögn, enga hrekningu og athuganir á heimsumhverfinu.

Hún afhjúpaði mótsögn.

Spurningavinna var þegar til.

Upplýsingar voru þegar til.

Sönnunargögn voru þegar til.

Menntun var þegar til.

Samt hélt sami endurtekni heimurinn áfram.

Mannkynið hélt áfram að endurtaka það sem því mistókst að sjá, skilja og læra almennilega af.

Þrátt fyrir að upplýsingar væru til.

Þrátt fyrir að spurningavinna væri til.

Þrátt fyrir að sönnunargögn væru til.

Þrátt fyrir að menntun væri til.

Endurtekning hélt áfram.

Þetta afhjúpaði leiðina sem vantaði.

Vandamálið var ekki skortur á upplýsingum.

Vandamálið var ekki skortur á spurningavinnu.

Vandamálið var ekki skortur á sönnunargögnum.

Vandamálið var ekki skortur á menntakerfum.

Vandamálið var skortur á skipulagðri gagnreyndri leið til að læra hvernig á að spyrja, sjá, skilja og læra af heimsumhverfinu sjálfu.

Mannkynið getur ekki lært af því sem það getur ekki séð eða skilið.

Book of Evidence hjálpaði til við að gera hinn endurtekna heim sýnilegan og skiljanlegan.

Hún hjálpaði til við að afhjúpa tengslin milli þess sem mannkynið lærir af og þess sem mannkynið verður aftur og aftur.

Hún hjálpaði til við að afhjúpa það sem heimsumhverfið sýndi aftur og aftur með tímanum.

Hún afhjúpaði það sem endurtók sig.

Hún afhjúpaði það sem hélt áfram.

Hún afhjúpaði það sem var verndað.

Hún afhjúpaði það sem var falið.

Hún afhjúpaði hvers vegna spurningavinna ein og sér mistókst að stöðva endurtekningu.

Þess vegna var L2Q spurningakerfið þróað.

L2Q spurningakerfið var ekki fyrst skapað og síðan beitt á heiminn.

Það var þróað út frá því sem heimurinn sýndi aftur og aftur.

Það var þróað út frá því sem Book of Evidence afhjúpaði.

Það var þróað vegna þess að spurningavinna var þegar til á meðan endurtekning hélt áfram.

Það var þróað vegna þess að upplýsingar voru þegar til á meðan endurtekning hélt áfram.

Það var þróað vegna þess að sönnunargögn voru þegar til á meðan endurtekning hélt áfram.

Það var þróað vegna þess að menntun var þegar til á meðan endurtekning hélt áfram.

Leiðin sem vantaði var ekki meiri upplýsingar.

Leiðin sem vantaði var ekki meiri spurningavinna.

Leiðin sem vantaði var að læra hvernig á að spyrja, sjá, skilja og læra af heimsumhverfinu sjálfu í gegnum skipulagða gagnreynda menntunarleið.

L2Q spurningakerfið veitir þessa leið.

Það veitir skipulagða gagnreynda leið til að læra hvernig á að spyrja, sjá, skilja og læra af heimsumhverfinu sjálfu.

L2Q spurningakerfið hjálpar fólki að læra hvernig á að spyrja um heimsumhverfið sjálft.

Að læra hvernig á að spyrja um heimsumhverfið hjálpar fólki að sjá það sem það lærir af.

Að sjá hjálpar fólki að skilja.

Skilningur þróar sjálfstæða hugsun.

Sjálfstæð hugsun þróar getu mannkynsins til að læra af veruleikanum í stað þess að læra af því sem hefur verið skapað til að koma í stað hans.

Framfarir mannkyns eru niðurstaða þess ferlis.

Framfarir mannkyns eru niðurstaðan þegar mannkynið lærir af því sem heimurinn sýnir aftur og aftur í stað þess að halda áfram að endurtaka það.

Framfarir mannkyns nást ekki með því einu að auka upplýsingar.

Upplýsingar skapa ekki sjálfkrafa skilning.

Skilningur þróast ekki sjálfkrafa án þess að læra hvernig á að spyrja um það sem verið er að læra af.

Framfarir mannkyns nást þegar skilningur þróar sjálfstæða hugsun og sjálfstæð hugsun þróar getu mannkynsins til að læra af veruleikanum.

Fyrri kaflar hafa þegar sýnt hvers vegna mannkynið endurskapar aftur og aftur sömu vandamál, hegðun, kerfi, frásagnir, ósjálfstæði, takmarkanir og endurtekin mynstur kynslóð eftir kynslóð.

Þeir hafa sýnt hvers vegna upplýsingar einar og sér duga ekki.

Þeir hafa sýnt hvers vegna spurningavinna ein og sér dugar ekki.

Þeir hafa sýnt hvers vegna mannkynið þarfnast skipulagðrar gagnreyndrar leiðar til að læra af heimsumhverfinu sjálfu.

Sú leið er nú til.

Framfarir mannkyns eru að mannkynið bæti smám saman getu sína til að læra af heimsumhverfinu sjálfu.

Skilningur þróar sjálfstæða hugsun.

Þegar skilningur tekur framförum tekur sjálfstæð hugsun framförum.

Þegar sjálfstæð hugsun tekur framförum missir endurtekning leið sína.

Þegar endurtekning missir leið sína öðlast mannkynið getu til að læra smám saman af veruleikanum í stað þess að endurtaka hann smám saman.

Allir lifa innan sama heimsumhverfis.

Allir læra af því.

Allir leggja sitt af mörkum til þess.

Allir verða fyrir áhrifum frá því.

Allir hafa áhrif á það.

Allir hjálpa til við að móta það sem komandi kynslóðir erfa.

Framfarir mannkyns gagnast því öllum vegna þess að allir deila sama heimsúmhverfi og hjálpa til við að móta það sem það verður.

Framfarir mannkyns eru því ekki ábyrgð einhvers annars.

Þær tilheyra öllum vegna þess að allir leggja sitt af mörkum til heimsúmhverfisins sem mótar mannkynið.

Börn skapa ekki heiminn sem þau erfa.

Fullorðnir gera það.

Börn skapa ekki menntunarúmhverfið.

Fullorðnir gera það.

Börn ákveða ekki hvaða námsleiðir eru gerðar aðgengilegar þeim.

Fullorðnir gera það.

Hvort sem fólk áttar sig á því eða ekki hjálpar það til við að móta heimsúmhverfið sem komandi kynslóðir læra af.

Heimsúmhverfið sem börn erfa mótast af því sem fyrri kynslóðir kjósa að spyrja, kjósa að hunsa, kjósa að ögra, kjósa að vernda og kjósa að miðla áfram.

Það sem mannkynið lærir af hefur áhrif á það sem mannkynið verður.

Það sem börn læra af hefur áhrif á það sem komandi kynslóðir verða.

Það sem samfélagið lærir af hefur áhrif á það sem samfélagið verður.

Framfarir mannkyns eru því háðar því að bæta það sem fólk lærir af og hvernig það lærir af því.

Þetta þýðir að foreldrar, kennarar, umönnunaraðilar, menntafólk, skólar, menntastofnanir, samfélög og þjóðfélagið bera öll ábyrgð á að hjálpa næstu kynslóð að fá eitthvað betra en endurtekningu.

En ábyrgð má ekki verða að töf.

Börn ættu ekki að þurfa að bíða.

Fullorðnir ættu ekki að þurfa að bíða.

Menntun ætti ekki að þurfa að bíða.

Framfarir mannkyns ganga hraðast þegar mannkynið lærir saman.

Börn læra.

Fullorðnir læra.

Foreldrar læra.

Kennarar læra.

Umönnunaraðilar læra.

Menntafólk lærir.

Samfélög læra.

Þjóðfélagið lærir.

Markmiðið er ekki að einn hópur bíði eftir öðrum.

Markmiðið er að mannkynið bæti saman getu sína til að læra af heimsumhverfinu.

Framfarir mannkyns nást ekki með endurtekningu.

Framfarir mannkyns nást með námi.

Framfarir mannkyns nást með skilningi.

Framfarir mannkyns nást með því að þróa sjálfstæða hugsun.

Framfarir mannkyns nást þegar fólk lærir af því sem heimsumhverfið sýnir aftur og aftur í stað þess að halda áfram að endurtaka það.

Þegar skilningur tekur framförum tekur sjálfstæð hugsun framförum.

Þegar sjálfstæð hugsun tekur framförum lærir fólk í auknum mæli af veruleikanum í stað þess að læra af því sem hefur verið skapað til að koma í stað hans.

Skapaðar lygar missa leið sína vegna þess að skilningur kemur í stað blindrar viðtöku.

Að fylgja missir leið sína vegna þess að sjálfstæð hugsun kemur í stað þess að fólk sé háð öðrum til að hugsa fyrir sig.

Ósjálfstæði missir leið sína vegna þess að fólk lærir í auknum mæli af veruleikanum í stað þess að treysta á það sem ekki hefur verið spurt almennilega um.

Endurtekning missir leið sína vegna þess að nám kemur í stað eftirhermu.

Tvöfaldir staðlar missa leið sína vegna þess að sama staðli er beitt alls staðar.

Framfarir mannkyns taka framförum vegna þess að fólk lærir af því sem heimsumhverfið sýnir í raun í stað þess sem því er sagt að trúa um það.

Þess vegna skiptir L2Q spurningakerfið máli.

Það veitir skipulagða gagnreynda leið til að hjálpa fólki að sjá, skilja, læra af og beita því sem heimsumhverfið sýnir aftur og aftur.

Þess vegna skipta úrræðin máli.

Þau voru ekki búin til til að vera í eigu.

Þau voru ekki búin til til að vera takmörkuð.

Þau voru ekki búin til til að verða enn eitt stýrt kerfið.

Þau tilheyra öllum.

Hægt er að lesa þau.

Hægt er að nota þau.

Hægt er að deila þeim.

Hægt er að prenta þau.

Hægt er að dreifa þeim.

Hægt er að beita þeim.

Hægt er að læra af þeim.

Hægt er að nota þau til að hjálpa börnum.

Hægt er að nota þau til að hjálpa fullorðnum.

Hægt er að nota þau til að hjálpa menntun.

Hægt er að nota þau til að hjálpa samfélaginu.

Takmörkunin er ekki eignarhald.

Takmörkunin er merking.

Skipulagða gagnreynda spurningaleiðin verður að haldast óbreytt.

Ekki má breyta úrræðunum, veikja þau, rangfæra þau, þynna þau út, snúa þeim við eða fjarlægja þau frá réttri merkingu þeirra.

Framfarir mannkyns eru háðar því að merkingin haldist skýr.

Fólk getur ekki lært rétt af því sem hefur verið breytt í eitthvað annað.

Það getur ekki lært rétt af því sem hefur verið veikt.

Það getur ekki lært rétt af því sem hefur verið rangfært.

Framfarir mannkyns eru háðar því að fólk læri af leiðinni sjálfri fremur en breyttum útgáfum hennar.

Ef merkingin breytist breytist námið.

Ef námið breytist breytist niðurstaðan.

Framfarir mannkyns eru því háðar því að varðveita heilleika leiðarinnar sjálfrar.

Þess vegna skipta opinberu leiðir World Education Online og Q2L máli.

Þær hjálpa fólki að nálgast efnið í réttu samhengi.

Þær hjálpa til við að vernda merkinguna á meðan úrræðin eru notuð, deilt, prentuð, dreift, beitt og lært af þeim.

Tilgangurinn er ekki takmörkun.

Tilgangurinn er vernd merkingarinnar.

Námsleið getur ekki fært mannkynið fram á við ef merkingu hennar er breytt í sömu endurtekningu og hún var sköpuð til að stöðva.

Þess vegna skiptir Q2L einnig máli.

Q2L hjálpar menntunarleiðinni að færast í gegnum samfélagið.

Það gerir fólki kleift að deila, nota, dreifa, skapa, beita og læra af efninu.

Það hjálpar fullorðnum að ná til fullorðinna.

Það hjálpar fullorðnum að hjálpa börnum.

Það hjálpar fjölskyldum, skólum, menntafólki og samfélögum að læra af sama rammanum.

Það hjálpar skilningi að færast í gegnum samfélagið.

Það hjálpar sjálfstæðri hugsun að færast í gegnum samfélagið.

Það hjálpar fólki að læra af heimsumhverfinu í gegnum sömu skipulögðu gagnreyndu leiðina.

Það hjálpar Framförum mannkyns að færast í gegnum samfélagið.

Það hjálpar komandi kynslóðum að erfa námsleið í stað þess að erfa endurtekningu.

Það hjálpar til við að færa Framfarir mannkyns frá hugtaki yfir í framkvæmd.

Það hjálpar til við að færa nám yfir í aðgerð.

Það hjálpar til við að færa skilning inn í samfélagið.

Það hjálpar til við að færa sjálfstæða hugsun inn í samfélagið.

Það hjálpar til við að færa Framfarir mannkyns inn í daglegt líf. Þar sem börn koma við sögu ætti efnið að fara í gegnum foreldra, kennara, umönnunaraðila, skóla, menntastofnanir og ábyrga fullorðna.

Þetta þýðir ekki að börn eigi að bíða.

Það þýðir að börn ættu að fá rammann á öruggan og ábyrgan hátt og eins snemma og mögulegt er.

Young Questioners er miðlægt í þessu.

Young Questioners snýst ekki einfaldlega um að veita börnum efni.

Það snýst um nám í gegnum sköpun út frá því sem fólk er að læra af.

Foreldrar læra.

Kennarar læra.

Umönnunaraðilar læra.

Menntafólk lærir.

Skólar læra.

Samfélög læra.

Þegar fólk skapar öruggt, aldursviðeigandi Young Questioners efni út frá rammanum er það ekki aðeins að hjálpa börnum að læra.

Það er sjálft að læra.

Það hugsar um hvað börn þurfa að spyrja um.

Það hugsar um hvernig börn læra.

Það hugsar um hvernig heimsumhverfið mótar börn.

Það hugsar um hvernig hægt er að vernda huga barna.

Það hugsar um hvernig hægt er að hjálpa börnum að sjá, skilja, læra og þróa sjálfstæða hugsun.

Sköpunarferlið verður hluti af námsferlinu.

Fólk lærir með beitingu.

Fólk lærir með spurningavinnu.

Fólk lærir með sköpun.

Fólk lærir með því að hjálpa öðrum að læra.

Young Questioners hjálpar því börnum og fullorðnum að læra saman.

Kennarar og menntafólk eru sérstaklega mikilvæg vegna þess að þau hjálpa til við að móta námsumhverfi barna.

L2Q spurningakerfið veitir kennurum og menntafólki skipulagða gagnreynda aðferð til að hjálpa börnum að læra af heimsumhverfinu á meðan þau halda sjálf áfram að læra af því.

Sama gildir um foreldra, umönnunaraðila, skóla, menntastofnanir og ábyrga fullorðna.

Ramminn er ekki aðeins nauðsynlegur einum hópi.

Börn þurfa hann.

Fullorðnir þurfa hann.

Foreldrar, kennarar, umönnunaraðilar, menntafólk, skólar, menntastofnanir og samfélög þurfa hann.

Hans er þörf alls staðar þar sem fólk lærir af heimsumhverfinu og hjálpar öðrum að læra af því.

Menntun getur ekki batnað með því að endurtaka sömu nálgun og mistókst að kenna fólki hvernig á að spyrja um heimsumhverfið sjálft.

Menntun batnar þegar börnum og fullorðnum er veitt L2Q leiðin og þau læra af henni saman.

Framfarir mannkyns mega ekki sitja fastar innan einnar bókar, eins einstaklings, eins vefsvæðis, einnar stofnunar eða einnar kynslóðar.

Þær verða að færast í gegnum samfélagið.

Þær verða að vera notaðar.

Þeim verður að deila.

Af þeim verður að læra.

Þær verða að ná til barna.

Þær verða að ná til fullorðinna.

Þær verða að ná til menntunar.

Þær verða að ná til samfélaga.

Framfarir mannkyns taka framförum þegar skilningur tekur framförum.

Þær taka framförum þegar sjálfstæð hugsun tekur framförum.

Þær taka framförum þegar fólk lærir af heimsumhverfinu í stað þess að erfa það eingöngu.

Þær taka framförum þegar komandi kynslóðum er veitt geta til að læra af veruleikanum í stað þess að endurtaka hann einfaldlega.

Þær taka framförum þegar skilningur kemur í stað blindrar viðtöku.

Þær taka framförum þegar sjálfstæð hugsun kemur í stað þess að fylgja.

Þær taka framförum þegar veruleikinn kemur í stað skapaðra lyga.

Þær taka framförum þegar nám kemur í stað endurtekningar.

Þegar Framfarir mannkyns taka framförum bætir mannkynið smám saman getu sína til að læra af veruleikanum í stað þess að læra af því sem hefur verið skapað til að koma í stað hans.

Þegar skilningur tekur framförum missa skapaðar lygar getu sína til að lifa af.

Þegar sjálfstæð hugsun tekur framförum missir það að fylgja leið sína.

Þegar fólk lærir hvernig á að beita sama staðli alls staðar missir tvöfaldir staðlar leið sína.

Þegar mannkynið lærir af heimsumhverfinu sjálfu samræmast kerfi, hegðun, frásagnir, forsendur og uppbyggingar í auknum mæli veruleikanum fremur en blekkingu.

Framfarir mannkyns bæta því ekki einfaldlega spurningavinnu.

Þær bæta getu mannkynsins til að læra, skilja, hugsa sjálfstætt, greina sannleikann, beita sanngirni og bæta smám saman heimsumhverfið sem það skapar og miðlar áfram.

Þegar mannkynið verður sífellt betur fært um að byggja á sannleika fremur en blekkingu missir ósanngirni undirstöður sínar.

Þegar ósanngirni missir undirstöður sínar verður samfélagið sífellt betur fært um að þjóna fólki, komandi kynslóðum og lífinu sjálfu.

Framfarir mannkyns eru því ekki einfaldlega framfarir þekkingar.

Þær eru stigvaxandi framfarir í getu mannkynsins til að læra af veruleikanum og byggja út frá veruleikanum.

Börn eru áfram miðlæg vegna þess að börn verða framtíðarberar heimsamhverfisins.

Börn verða foreldrar.

Börn verða kennarar.

Börn verða umönnunaraðilar.

Börn verða verkafólk.

Börn verða leiðtogar.

Börn verða ákvarðanatakar.

Börn verða þátttakendur í heiminum.

Það sem börn læra í dag verður hluti af heiminum á morgun.

Heimurinn sem komandi kynslóðir erfa mótast af því sem fyrri kynslóðir lærðu af.

Heimurinn sem komandi kynslóðir skapa mun mótast af því sem þær læra af.

Framfarir mannkyns eru því háðar því sem börnum er kennt að læra af í dag.

Ef börn erfa endurtekningu heldur hinn endurtekni heimur áfram.

Ef börn erfa ósjálfstæði heldur ósjálfstæði áfram.

Ef börn erfa það að fylgja heldur það að fylgja áfram.

Ef börn erfa þögn heldur þögn áfram.

Ef börn erfa ótta heldur ótti áfram.

Ef börn erfa skapaðar lygar halda skapaðar lygar áfram.

Ef börn erfa L2Q spurningakerfið halda Framfarir mannkyns áfram.

Ef börn erfa skipulagða gagnreynda spurningavinnu tekur skilningur framförum.

Ef börn erfa getuna til að læra af heimsumhverfinu sjálfu tekur sjálfstæð hugsun framförum.

Ef börn erfa getuna til að greina sannleikann missa skapaðar lygar leið sína.

Ef börn erfa getuna til að beita sama staðli alls staðar missa endurteknir tvöfaldir staðlar leið sína.

Framtíð mannkynsins er því óaðskiljanleg frá því sem börnum er kennt að læra af.

Framfarir mannkyns verða ekki til með því að bíða eftir að komandi kynslóðir leysi það sem fyrri kynslóðum mistókst að spyrja um.

Framfarir mannkyns verða til þegar núverandi og komandi kynslóðum er veitt leiðin saman.

Börn og fullorðnir læra saman.

Fjölskyldur og skólar læra saman.

Kennarar og nemendur læra saman.

Samfélög læra saman.

Þjóðfélagið lærir saman af heimsumhverfinu.

Framfarir mannkyns verða ekki til með því að einn einstaklingur læri einn.

Framfarir mannkyns verða til þegar mannkynið bætir smám saman sameiginlega getu sína til að læra af heimsumhverfinu.

Þannig missir endurtekinn skaði leið sína.

Þannig missa skapaðar lygar leið sína.

Þannig missir þögn leið sína.

Þannig missir ósjálfstæði leið sína.

Þannig missir það að fylgja leið sína.

Þannig missir hinn endurtekni heimur leið sína.

Þannig öðlast Framfarir mannkyns leið sína.

Leiðin er til.

Ramminn er til.

Úrræðin eru til.

Næsta kynslóð er til.

Ábyrgðin er til.

Spurningin er ekki lengur hvort leiðin sé til.

Spurningin er hvort mannkynið kjósi að nota hana.

Það sem gerist næst fer eftir því hvað mannkynið kys að gera við þau.

Börn dagsins í dag verða heimur morgundagsins.

Það sem börnum er kennt að læra af í dag verður hluti af heiminum sem þau hjálpa til við að skapa á morgun.

Þess vegna er framtíð mannkynsins óaðskiljanleg frá menntun barna.

Vegna þess að börn dagsins í dag verða heimur morgundagsins, og framtíð mannkynsins mun að lokum ráðast af því hvort komandi kynslóðir erfa hinn endurtekna heim eða erfa getuna til að læra af honum.

Framtíð mannkynsins mun að lokum ráðast af því hvort skilningur tekur framförum eða endurtekning tekur framförum.

Hvort sjálfstæð hugsun tekur framförum eða það að fylgja tekur framförum.

Hvort veruleikinn tekur framförum eða skapaðar lygar taka framförum.

Hvort mannkynið heldur áfram að endurtaka heiminn eða lærir smám saman af honum.

Framfarir mannkyns gagnast öllum vegna þess að allir lifa innan sama heimsumhverfis.

Allir læra af því.

Allir leggja sitt af mörkum til þess.

Allir verða fyrir áhrifum frá því.

Allir hjálpa til við að móta það sem það verður.

Ávinningur Framfara mannkyns takmarkast því ekki við einn einstakling, einn hóp, eitt kerfi eða eina kynslóð.

Hann tilheyrir öllum vegna þess að allir deila sama heimsumhverfi og leggja sitt af mörkum til framtíðarinnar sem sprettur upp úr því.

HVERS VEGNA ÉG GAT EKKI GERT EKKERT

Sem barn bjóst ég við að heimurinn væri eins og fólk sagði að hann væri.

Ég bjóst við að sannleikurinn skipti máli.

Ég bjóst við að kerfi væru það sem þau sögðust vera.

Ég bjóst við að fólk segði sannleikann þegar mikilvæg mál væru tekin upp.

Ég bjóst við að sönnunargögn skiptu máli.

Ég bjóst við að brugðist yrði við mótsögnum.

Þegar ég varð eldri og upplifði heiminn sjálfur rakst ég aftur og aftur á eitthvað mjög ólíkt.

Heimurinn sem ég upplifði var ekki heimurinn sem mér hafði verið kennt að búast við.

Þegar ég spurði um það sem ég sá bjóst ég við svörum.

Þegar ég lagði fram sönnunargögn bjóst ég við sönnunargögnum á móti.

Þegar ég afhjúpaði lygar bjóst ég við að sannleikurinn skipti meira máli en peningar, staða, vald, virðing eða eiginhagsmunir.

Það gerðist aldrei.

Lengi hélt ég áfram að búast við að einhver segði sannleikann.

Enginn gerði það nokkru sinni.

Það neyddi mig til að hætta að spyrja hvort fólk væri að segja sannleikann og byrja að spyrja hvers vegna það gerði það ekki.

Í gegnum meira en þrjátíu ára skráða reynslu fór ég að skilja hvers vegna sömu vandamálin héldu áfram að endurtaka sig.

Ég fór að skilja hvers vegna fólk þegir, hvers vegna fólk verndar það sem það er háð og þau áhrif sem peningar hafa á mannlega hegðun við að móta ákvarðanir, athafnir, þögn, niðurstöður og heil kerfi.

Því meira sem ég skildi, því betur áttaði ég mig á að fólk var stöðugt að verða afurð umhverfisins sem það lærði af án þess að læra nokkru sinni almennilega af því.

Það var mótað af því.

Það endurtók það.

Það miðlaði því áfram.

Sú vitneskja truflaði mig meira en nokkuð annað.

Ég áttaði mig á að börn voru að erfa sama endurtekna heiminn og myndu að lokum verða fullorðna fólkið sem bæri ábyrgð á að miðla honum áfram aftur.

Ég áttaði mig á að fólk getur ekki lært af því sem það getur ekki séð.

Ef veruleikinn helst falinn getur fólk ekki lært almennilega af honum.

Ef fólk getur ekki lært almennilega af honum heldur það áfram að endurtaka hann.

Ég gat ekki sætt mig við það.

Ég gat ekki sætt mig við að hafa séð það sem ég hafði séð og þegja.

Ég gat ekki sætt mig við að láta komandi kynslóðir erfa sama endurtekna heiminn án þess að reyna að minnsta kosti að gera eitthvað í því.

Ég gat heldur ekki sætt mig við eitthvað sem ég vissi að væri lygi einfaldlega vegna þess að annað fólk samþykkti það.

Ég gat ekki lagað mig að því.

Ég gat ekki þóst að það væri satt til að falla inn í hópinn.

Auðveldasti kosturinn hefði verið að samþykkja það, laga mig að því og verða hluti af því.

En ég gat aldrei gert það.

Ekki fyrir samþykki.

Ekki fyrir viðurkenningu.

Ekki fyrir þægindi.

Ekki fyrir peninga.

Ekki fyrir neitt verð.

Að standa einn var auðveldara fyrir mig en að samþykkja eitthvað sem ég vissi að væri lygi.

Þegar ég hafði skilið það var það ekki lengur ásættanlegt fyrir mig að gera ekkert.

Að hjálpa fólki að læra af heimsumhverfinu varð mér mikilvægara en mitt eigið tímabundna líf.

Að hjálpa börnum að erfa eitthvað betra en endurtekningu varð mér mikilvægara en eigin þægindi.

Ég áttaði mig á að ef ég þegði líka myndi ég einfaldlega verða hluti af sömu þögn og ég hafði verið vitni að í áratugi.

Ég gat ekki gert það.

Ég fann til ábyrgðar á að afhjúpa það sem hafði verið falið svo fólk gæti séð það.

Vegna þess að fólk getur ekki lært af því sem það getur ekki séð.

Sá skilningur leiddi að lokum til Book of Evidence, World Education Online, L2Q spurningakerfisins, Q2L, Young Questioners og menntunarefnisins sem fylgdi.

Peningar hvetja mig ekki áfram.

Ég tel ekki að upplýsingar sem ætlaðar eru til að hjálpa fólki að læra af heimsumhverfinu eigi að tilheyra mér.

Ég tel að þær eigi að tilheyra öllum.

Þess vegna hafa upplýsingarnar, úrræðin og menntunarefnið verið gerð ókeypis aðgengileg fyrir fólk til að lesa, nota, deila, dreifa og læra af.

Markmiðið var aldrei peningar.

Markmiðið var að hjálpa fólki að læra af heimsumhverfinu.

Markmiðið var að hjálpa börnum að erfa eitthvað betra en endurtekningu.

Ég sé hvers vegna fólk þjáist og hvers vegna sömu vandamálin halda áfram kynslóð eftir kynslóð.

Ég sé hvers vegna börn koma inn í heim þar sem þeim er aðallega kennt hvernig á að aðlagast honum fremur en að læra almennilega af honum svo hann geti batnað.

Ég sé einnig leiðina sem getur hjálpað til við að breyta þessu.

Þess vegna reyndi ég.

Ég hef gert mitt besta til að hjálpa fólki.

Ég hef gert mitt besta til að hjálpa börnum.

Ég hef gert mitt besta til að hjálpa mannkyninu að læra af heimsumhverfinu í stað þess að halda áfram að endurtaka það.

Hvort fólk velur að nýta það tækifæri er að lokum þess ákvörðun.

Ábyrgð mín var að reyna.

Ég sé ekki eftir því sem ég hef varið fullorðinslífi mínu í að gera.

Ég sé ekki eftir tímanum, fyrirhöfninni, fórnunum eða áhættunni.

Ég myndi gera þetta allt aftur.

Ég myndi gera það aftur jafnvel þótt það hjálpaði aldrei neinu.

Vegna þess að þegar ég hafði skilið það sem ég hafði komist að, var það aldrei valkostur fyrir mig að gera ekkert.

Þess vegna gat ég ekki gert ekkert.

WORLD EDUCATION ONLINE

LÆRÐU AÐ SPYRJA

SPYRÐU TIL AÐ LÆRA

Menntun mótar samfélagið.

Spurningavinna mótar menntunina.

L2Q • Q2L • YOUNG QUESTIONERS

Úrræðin tilheyra öllum og ætti að nota þau, deila þeim, dreifa þeim og beita þeim að því gefnu að merkingu þeirra sé ekki breytt.

worldeducation.online

q2l.online

info@worldeducation.online

AÐRAR BÆKUR

Everyone Needs to Learn From This World

Why Education Must Improve

The Amazing Children: Journey to a Better World

MANNKYNID GETUR EKKI TEKID FRAMFÖRUM ÚT FRÁ ÞVÍ SEM ÞAÐ SKILUR EKKI

Lærðu að spyrja

Spyrðu til að læra